

እርቀ ሰላም ለቤተ ክርስቲያን

የቤተ ክርስቲያን ግጭቶችን በሰላማዊ መንገድ
ለመፍታት የሚያግዝ መምሪያ

ከጂም ቫን ይፐርን

ትርጉም በግርማዊ ቡሽ

አርታኢ ሚልኪ ባሻ

የኢትዮጵያ ወንጌላዊት ባፕቲስት ቤተክርስቲያን

**Ethiopian Evangelical
Baptist Church**

2822 S. Jupiter Rd.
Garland, TX 75041

Tel: (214) 703-0100 Fax: (214) 703-0161

WWW.EEBC-DALLAS.ORG

አሳታሚ ግሎብ ሥነ ጽሑፍ አገልግሎት

ጥቅምት 2000 ዓ.ም ታተመ

ያለ አሳታሚው ፈቃድ በከፊልም ሆነ በሙሉ ማሳተም ወይም ማባዛት በሕግ የተከለከለ ነው።

ግለሰብ ሥነ ጽሑፍ አገልግሎት
የመ.ሣ.ቁጥር 4798

എ.പി.എ.

	ገጽ
መግቢያ.....	2
ቅድመ ታሪክ-ግጭቶች በሁለተኛይቱ ቤተ ክርስቲያንና በሌሎች	8
ክፍል 1 - ያለንበት አጣብቂኝ	15
ምዕራፍ አንድ- የግጭት መሠረታዊ መንስኤዎች	18
ምዕራፍ ሁለት- እርቀ ሰላም ሥነ-መለኮት	39
ምዕራፍ ሦስት- መጽሐፍ ቅዱሳዊ ማህበረሰብን መምራት መቅረጽ	63
 ክፍል 2 - ሁሉም ግጭት አመራርን የሚመለከትበት ምክንያት	 79
ምዕራፍ አራት - ግጭት በመጽሐፍ ቅዱስ እይታ	81
ምዕራፍ አምስት - ቸልተኞች እርቅ እውነተኛ እርቅ የማይ ሆንበት ምክንያት	100
ምዕራፍ ስድስት- የሽሽት ምላሽ መሸሽ ወይም መደበቅ ለምን እንደማትችል	110
ምዕራፍ ሰባት- ራስን የመከላከል ምላሽ ግጭትህ ያንተ ጉዳይ የማይሆንበት ምክንያት	125
ምዕራፍ ስምንት- የኃይለኛነት ምላሽ ፍርድን ለእግዚአብሔር መተው	143
ምዕራፍ ዘጠኙ- የቤተ ክርስቲያን ግጭትና የማስመስል ሰላም	153
ክፍል 3 - ቤዛዊ ማህበረሰብ መሆን	
ምዕራፍ አሥር- በክርስቶስ ጌትነት ሥር መኖር የመገዛት ጥሪ	172
ምዕራፍ አሥራ አንድ- በብርሃን መመላለስ ስምን መመርመርና ማጋፈጥ እንዳልብን	183
ምዕራፍ አሥራ ሁለት - ኑዛዜና ይቅርታ እንዴት ምላሽ	208
ምዕራፍ አሥራ ሦስት - የሥነ ሥርዓት ካሳ	230

መግቢያ

ላለፉት ስድስት ሳምንታት ለውጥ አምጪ ጊዜያዊ መጋቢ ሆኔ ስሠራ ነበር የቆየሁት። በዚህ አገልግሎቴም በቀን አሥር ሰዓታት በመጠቀም በሳምንት ሰሦስት ቀናት 209 የቤተ ክርስቲያን አባላትን አነጋግራለሁ። አጋዙም አሁን ያሉትንና የለቀቁትን አባላት የሚጨምር ነበር። ከዚህ ጥረት የተገኘው ውጤት አስገራሚ ነበር።

ቤተ ክርስቲያኒቷ በትልቅ ችግር ውስጥ ነበረች። ለአምልኮ የሚሰበሰበው ሰው ቁጥር ከአምስት መቶ ወደ ሁለት መቶ ወረደ። የቤተ ክርስቲያኒቱን አባላት ቃለ መጠይቅ ከማድረጌም በላይ፣ ባለፉት 10 ዓመታት ከቤተ ክርስቲያኒቱ ለወጡት 119 ቤተሰቦች ደብዳቤ በመጻፍ ታሪካቸውን እንዲነግሩኝ ጠይቄአቸው ነበር። ከነዚህ መካከል 96 ሰዎች መልስ ጽፈውልኛል። ብዙዎቹ ቅኝቶቻቸውን የሚያመለክቱ ብዙ ገጽ አሳቦችን ጽፈውልኝ ነበር። በታሪኮቹ ውስጥ በእርቅ ካልተፈወሰው ቁስል የመነጨ እንደ ቁጣ፣ ሥቃይና ኃዘን የመሳሰሉ ነገሮች ይንጸባረቁ ነበር። አብዛኞቹ ሰዎች ቤተ ክርስቲያኒቱን ከለቀቁ ከብዙ ወራት ወይም ዓመታት በኋላ ይህ ለመጀመሪያ ጊዜ ግንኙነት መፈጠሩ ነበር።

እንደ ትላንትናው ዕለት ቤተ ክርስቲያኒቱን የሚያስተዳድረው ቦርድ ከሥልጣኑ እንዲነሣና በቤተ እምነቱ አመራር ቤተክርስቲያኒቱ በጊዜያዊ የመልሶ ማቋቋም ሂደት ውስጥ እንድትገባ ጠይቄ ነበር። በመሆኑም አሁን የቤተ ክርስቲያኒቱን ችግር በመጋፈጥ፣ በኑዛዜና፣ በእርቅ ግጭቱን በመፍታት ጉዳዩን መስመር የማስያዝ የእኔው ኃላፊነት ነበር።

ንግግር ለማድረግ ወደ መድረክ ስወጣ ሁለት ነገሮች ያሳስቡኝ ነበር። አንደኛው፣ ቤተ ክርስቲያኒቱ ችግሩን በግልጽነትና በቀጥታ መጋፈጥ መቻሏና በሁለተኛ ደረጃ ደግሞ ቀጣዮቹ ሳምንታት እግዚአብሔር ሲሠራ የምናይባቸው ጊዜያት እንዲሆኑ መፈለግ ነበሩ።

በዕለቱ ማህበረ-ምእመናኑ እጅ እየተጨባበጡ በሹክሹክታ ያወሩ ነበር። አርፍደው የመጡ ሰዎች ቦታ ቦታቸውን ይዘዋል። ወላጆችም ልጆቻቸውን ዝም አሰኙ። «ወደ ጠዋቱ የአምልኮ ፕሮግራሞችን እንኳን በደህና መጣችሁ። ስለመጣችሁ ደስ ብሎናል» በማለት ንግግር ጀመርኩ። በመቀጠልም፣ «ምናልባትም ለመጀመሪያ ጊዜ የመጣችሁ ሰዎች ካላችሁ ላቅ ያለ ሰላምታ እናቀርብላችኋለን። ይህች የታመመች ቤተ ክርስቲያን መሆኗን ማወቅ ይኖርባችኋል» ስል፣ ብዙዎቹ አንገቶቻቸውን ቀና ቀና አደረጉ።

እንዲህ ብዬ በድፍረት ቃላት በመናገሪያ ምክንያት ቀደም ሲል ይለማ የነበረው የአፍ ሽክሽቃትና የወረቀት ኩሽኩሽታ በአንድ ጊዜ ጸጥ አለ። አዳራሹ በጸጥታ ተዋጠ። ለዎቹ ትክክል ለምትነው ይሆን? በማለት ጆርአችውን ተጠራጠሩ። እኔም ንግግሬን ላፍታ ቆም ካደረግኩ በኋላ እንደገና ቀጠልሁ። «ጥሩው ነገር መታመማችንን አውቀን ለውጥ ለማምጣት መወሰናችን ነው። ስለሆነም በሚቀጥሉት ሳምንታት አብራችሁን በመሆን እግዚአብሔር በመካከላችን የሚያደርገውን ነገር እንድትመለከቱ እንጋብዛችኋለን።»

ከአምልኮው በኋላ ሁለት የቀድሞ ሽማግሌዎች በቀጥታ ወደ እኔ ዘንድ መጡ። ሁለቱም በተናገርኩት ቃል ተበሳጭተው ነበር። «ለምን ተበሳጭችሁ?» ስል ጠየቅኳቸው። «እውነቱን ነው የተናገርኩት። ታመናል» አልኳቸው።

ይህ አባባሌ አስከፋቸው። ምክንያቱም በራሳቸው እውነት በማመናቸው ነበር። አንደኛው «አያንዳንዱ ቤተ ክርስቲያን የየራሱ ችግሮች አሉት። የእኛ ያን ያህል ክሌሎች የከፋ አይደለም» በማለት ተናገረ። በዚህ ምድር «ፍጹም የሆነች ቤተ ክርስቲያን የለችም» በማለት ሁለተኛው ሽማግሌ ተደርቦ ተናገረ። ባሳሰቧቸው ጉዳዮች ላይ ከተነጋገርን በኋላ፤ «በሽተኛ» የሚለውን ቃል ሌላ ጊዜ እንደማልጠቀምበት ገልጽኩላቸው። (በሚቀጥለው ሳምንት ቤተ ክርስቲያኒቱ «ጤነኛ አይደለችም» በማለት ተናገርኩ።)

በቀጣይ ወራት ውስጥ እግዚአብሔር በቸርነቱ የበፊት ግጭቶችን በማስታረቅ ቤተ ክርስቲያኒቱን ማደስ ጀመረ። ከስድስት ወራት በኋላ እገልግሎቱ በመጠናቀቁ ወደ ሌላ ስፍራ የምንቀሳቀስበት ጊዜ ደረሰ።

ለጉባኤው የመጨረሻውን ሪፖርት ካቀረብኩ በኋላ፤ አንድ ባልና ሚስት ወደ እኔ መጥተው፤ «መጀመሪያ ወደዚህ ቤተ ክርስቲያን የመጣነው ይህች የታመመች ቤተ ክርስቲያን ነች ያልክ እለት ነበር። ይህን ማለትህን ማመን ነበር ያቃተን። ከዚህ በፊት በብዙ ታማሚ በሆነች ቤተ ክርስቲያናት ውስጥ ነበርን። ነገር ግን ችግሩን መጋቢው ፊት ለፊት ሲያምን ያየንበት የመጀመሪያው ቀን ይህ ነበር። ስለሆነም፤ እዚህ ቆይተን እግዚአብሔር የሚሠራውን ነገር ለማየት ፈለግን» አሉኝ።

የቤተ ክርስቲያን መሪዎችና አባላት የቤተ ክርስቲያን ችግሮችና ግጭቶችን በግልጽነት ለመቀበል፤ በይፋ ለመናዘዝና ከልባቸው ለማስተካከል በሚፈልጉበት ጊዜ፤ እግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያኒቱን

ያድሳታል፤ ወደ ቀድሞ ይዞታዋም ይመልሳታል። ሆኖም ይህ ሁሉ የሚሆነው አሁን እውነታውን በእውነተኛ ልብ መቀበል ሊቻል ብቻ ነው።

በቀጣይ ገጾች ውስጥ አብያተ ክርስቲያናት ለምን እንደሚታመሙና ፍሬያማ የእምነት ማህበረሰብ ይሆኑ ዘንድ እግዚአብሔር እንዴት ሊፈውሳቸው እንደሚፈልግ ታነባለሁ።

በአሁኑ ለዓት በቤተ ክርስቲያን ወይም በግል ሕይወትህ ውስጥ የሆነ ግጭት ይኖር ይሆናል። ሁኔታህ የግል ይሁን የጋራ፤ ማንነትህ ከመጋቢነት ወይም ከምእመን አገልጋይነት ጋር የተያያዘ ቢሆን፤ ቤተ ክርስቲያን እግዚአብሔር በእርቅ እንድትኖር የሚፈልግባት ስፍራ ነች።

ይህ መጽሐፍ ከአሥር ዓመታት በላይ የቤተ ክርስቲያንን ግጭቶች በማስታረቅ ሳገለግል ያገኘኳቸውን ተሞክሮዎች ያካተተ መጽሐፍ ነው። በዚህ ጊዜ ውስጥ እኔና ባለቤቴ የመሠረትነውና «የሜታኖያ አገልግሎት» የተሰኘው ድርጅት በጥልቅ ችግሮች ውስጥ ያሉትን የበርካታ አብያተ ክርስቲያናትን ግጭቶች አጥንቷል። ባገለገልናቸው አብያተ ክርስቲያናት ሁሉ ከአሥራ ሁለት ሳምንታት እስከ ሁለት ዓመታት የፈጀ የዕርቅ ተግባራት ተከናውኗል።

በነዚህ ጊዜያት ውስጥ ጥልቅ ግጭቶች ባለባቸው አምስት አብያተ ክርስቲያናት ውስጥ «ፈቃደኛ ጊዜያዊ መጋቢ» ሆኔ አገልግያለሁ። ለውጥ አምጪ ጊዜያዊ መጋቢ ቤተ ክርስቲያንን ወደ ስምምነት፤ ዕርቅና ስልታዊ ለውጥ ለመምራት እንዲችል ውስንና ጊዜያዊ ኃላፊነት የሚሰጠው የለውጥ ሐዋርያ ነው።

ከዚህም በላይ በግጭት ማስታረቅና በመንፈሳዊ እድገት በመቶዎች ለሚቆጠሩ መጋቢዎችና ምእመን አገልጋዮች አገልግሎት ሰጥተናል። ድንገት ለተፈጠረ ግጭት መፍትሔ በመሻት ከመጋቢያን፤ ከቤተ እምነት መሪዎች ወይም ከሽማግሌዎች የሰልክ ጥሪ ሳናገኝ የሚያልፍ ሳምንት አያጋጥመኝም።

ቀጣይ ገጾች የሚያሳዩት በግጭት ውስጥ የነበሩትን ሰዎችና የአብያተ ክርስቲያናት እውነተኛ ታሪኮችን ነው - ምንም እንኳን እውነተኛ ሰዎች ቢቀየሩም። ከነዚህ በአንዳንዱ ታሪኮች ውስጥ

¹ በዚህ መጽሐፍ ውስጥ የተጠቀሱት ታሪኮችና ምሳሌዎች በሙሉ እውነተኛ ነገሮች ናቸው። የሰዎችን ምስጢር ለመጠበቅ ስል ግን አንዳንድ ታሪኮችን ሆን ብዬ በመጠኑ ለውጫቸዋለሁ። በአመዛኙ የተጠቀሱት ነገሮችና ሐሊክቶች

የራስህን ሁኔታዎች የመመልከት እድል ይኖርሃል። ከዚህም በላይ፣ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የሚገኙትን ግጭቶች ለማስታረቅ የሚያስችሉ መርሆችንና ሂደቶችን ከመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ለመረዳት የምትችሉበትን ምሪት ታገኛለህ።

ምንም እንኳን ለቤተ ክርስቲያን ልትጠቀም የምትችላቸውን አያሌ ተግባራዊ መርሆች ልንሰጥህ ብንችልም፣ ይህ መጽሐፍ በአመዛኙ «ለምን» የሚሉትን ጥያቄዎች የሚመልስ እንጂ «እንዴት» የሚሉትን ጥያቄዎች የሚመልስ አይደለም። መልስ ለምትሻባቸው ነገሮች ዓላማህም ሆነ ርእሰ-ጉዳይህ የአሠራር ዘዴ ሳይሆን የኢየሱስ ክርስቶስ ጌትነት ሊሆን ይገባል። በግጭት ውስጥ ከሆንክ የዚህን መጽሐፍ መርሆች ተግባራዊ ከማድረግህ በፊት መጀመሪያ ወደ ጸሎትና የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት እንድትገባ ላሳስብህ አፈልጋለሁ። መንፈስ ቅዱስ ወደ እውነትና ነገሮችን ወደ መመርመር እንዲመራህ ጠይቀው። በአጠቃላይ ይህ መጽሐፍ በአብዛኛው ስለ ግጭት ብዙ ከሚናገረው ይልቅ በቤተክርስቲያን ውስጥ፣ ስላጣነው ነገርና እግዚአብሔር ሕዝቡ ምን እንዲሆንለት እንደሚፈልግ ይበልጥ ያብራራል።

ይህን መጽሐፍ በአንድ ክርክር ላይ የራስህን ሐሳብ አላማኝ አድርገህ ለማቅረብ እንደማረጋገጫ አድርገህ አትጠቀምበት። በአንድ ወቅት ጆርጅ ማክዶናልድ እንደጻፉት፣ «ትክክለኛውን አቋም ይዘው ምንም ዓይነት ደግነት ሳያሳዩ ለግል አሸናፊነት የሚከራከሩትን ያህል ጉዳት የሚያደርሱ ሰዎች የሉም ብለዋል።»²

እግዚአብሔር የሚፈልገው ትክክለኛነትህ እንዲረጋገጥ ሳይሆን እርቅን እንድትፈጥር ነው። እግዚአብሔር የሚፈልገው የተሰበረና የተቀጠቀጠ ልብ ነው።

ይህ መጽሐፍ በሦስት ዋና ዋና ክፍሎች የተከፈለ ነው። ክፍል አንድ የቤተ ክርስቲያን ግጭቶችን ለመፍታት የሚያስችሉትን ሥነ-መለኮታዊና ቤተ ክርስቲያናዊ መሠረቶችን ያቀርባል። መጀመሪያ ይህንን ክፍል አንብብ። በኋለኞቹ ምዕራፎች ውስጥ የተሰጡትን መልሶች አጥብቀህ የምትፈልግ ብትሆን እንኳን፣ ከምዕራፍ አንድ እስከ ሦስት ያሉትን ማንበብ እንዳለብህ ላስታውስህ አፈልጋለሁ።

በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ደም ስለታረቁ፣ አሁን የሉም። እንደ ሌሎች ነገሮች ሁሉ፣ በዚህ ጉዳይ ላይ ትኩረት መሰጠት ያለበት ለግለሰቦች ወይም ለክስተቶች ሳይሆን ለኢየሱስ ክርስቶስ ጌትነት ነው።

² George MacDonald, Paul Faber, Surgeon (Whitethorn, Calif.: Johannesen, 1992), 156.

የዚህ መጽሐፍ ቀዳሚ እሳቤ እርቅ የምንኖረው ሕይወት እንጂ የመርሆች ጥርቅም አይደለም የሚል ነው። እንዲያውም በመስቀሉ የተቀረጸ ሕይወት ለመኖር አስካልወለንክ ድረስ በዚህ መጽሐፍ ውስጥ የቀረቡት መርሆችና ዘዴዎች እምብዛም አቅም ያላቸው አይሆኑም።

በምዕራፍ አንድ እና ሁለት የግጭትን መሠረታዊ መንስኤዎችና ሥነ-መለኮታዊ መሠረቶችን እንዳስሳለን። በምዕራፍ ሦስት መጽሐፍ ቅዱሳዊ ማህበረሰብ በሚገኝበት ቤተ ክርስቲያን ውስጥ መንፈሳዊ ለመራር ምን ይዘት እንደሚኖረው እናያለን።

ክፍል ሁለት ደግሞ ሁሉም የቤተ ክርስቲያን ግጭት በአመራር ላይ ያተኮረ ነው በሚል እሳቤ ላይ ያተኮራል። መሪዎች ለግጭት የሚሰጡት ምላሽ ግጭቱ የሚታረቅበትን ጊዜና ሁኔታ ይወስናል። ምዕራፍ አራት መጽሐፍ ቅዱስ ግጭትን የሚመለከትበትን እይታ በማጤን፣ እያንዳንዱን ግጭት የእግዚአብሔር የማዳን ዓላማ ተካፋይ የምንሆንበት አጋጣሚ አድርገን መውሰድ እንዳለብን ያሳስባል። ሁላችንም ለእርቅ አገልግሎት ተጠርተናል። ይህም ተቀብለናል በምንለው ጸጋ የመኖር ሕይወት ነው።

ከምዕራፍ አምስት እስከ ስምንት ለግጭት የሚሰጡ አራት የተለመዱ ምላሾች ይቀርባሉ። ከነዚህ የምላሽ ስልቶች ራስህን በአንዱ ወይም ከዚያ በሚበልጡት ውስጥ ታገኛለህ። እያንዳንዱ የምላሽ ስልት አሉታዊ ስለሆነ ግጭቱን ያባብሰዋል። ነገር ግን እነዚህ ቸልተኝነት፣ ሽሽት፣ ለራስ ጥብቅና መቆምና ቁጡ መሆን ባለመግባባቶችና ትግሎች ውስጥ ሰዎች የሚማሯቸውና በእእምሯቸው ውስጥ የሚሰርጹ በመሆናቸው ማብራራቱ የግድ ይሆናል። እነዚህ ነገሮች የባሕርያችን፣ የአስተሳሰባችንና የተግባራችን አካላት ለመሆን የሚችሉ ናቸው። እግዚአብሔር እነዚህን ነገሮች ለመለወጥ ይፈልጋል። ለግጭት የምትሰጠውን የምላሽ ዓይነት ስታውቅ ወደ ፊውስ የሚመራ መስኮት ይከፈታል። ምዕራፍ ዘጠኝ «ባለ ሦስት አቅጣጫ አስተሳሰቦች»ን፣ እንዲሁም እውነተኛ እርቅ ከውሽተኛ እርቅ እንዴት እንደሚለይ ያስረዳል።

ክፍል ሦስት አሁን ከምናደርጋቸው የተሳሳቱ ነገሮች እንዴት ትክክለኞቹን ነገሮች ወደማድረጉ አቅጣጫ እንደምንጓዝ ያስተምረናል። ምዕራፍ 10 መገዛትን በማብራራት፣ ቤተ ክርስቲያን ለምን ቤተ ክርስቲያን መሆን እንደሚያስፈልጋት ያስረዳል። ምዕራፍ 11 እውነተኛ የሐሳብ ልውውጥ ሰላምን ለማስጠበቅ በሚያስችል አንድ

ሁነኛ የመጽሐፍ ቅዱስ መርህ (አውነትን በፍቅር መናገር) አማካኝነት እንዴት ለእርቅ መንገድ እንደሚጠርግ ያብራራል። ምዕራፍ 12 ስለ ኑዛዜና ይቅርታ ይናገራል። እውነተኛና ቤዛ የሆነ ማህበረሰብ ለመገንባት እነዚህ ነገሮች ለምን እንደሚያስፈልጉ እንመለከታለን። ምዕራፍ 13 ኃጢአተኛውን ሰው ወደ ቀድሞ ኅብረት ለመመለስ ቅጣትና ካሳ አስፈላጊ መሆናቸውን ያስተምራል። መጽሐፉ በሰባት ቁልፍ የቤተ ክርስቲያን ክፍሎች ላይ አማኞች ንስሐ እንዲገቡ ጥሪውን በማስተላለፍ ይጠናቀቃል። እግዚአብሔር በርሱ ላይ ባለህ እምነት አማካኝነት የማትቋቋመውን ምንም ዓይነት ነገር ወደ ሕይወትህ እንደማያመጣ መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል። በምንም ዓይነት ችግር ውስጥ ብትሆን፤ እግዚአብሔር ለክብርና ለአንተም ጥቅም መውጫውን ያዘጋጅልሃል።

ቅድመ-ታሪክ-

ግጭቶች በሁለተኛይቱ ቤ/ክርስቲያንና በሌሎች

የሁለተኛይቱ ቤተ ክርስቲያን ዋና መጋቢ የነበረው አገልጋይ አገልግሎቱን እንደሚለቅ ሲያስታውቅ ማህበረ ምእመናኑ ግራ ተጋባ። የስሜት መጎዳትና መከፋፈልም በመካከላቸው ሰፈነ። መጋቢው በንግግሩ መሀል «ግላዊ ጉዳዮች» እና «የበፊት ውድ ቀቶች» ሲል የጠቀሳቸው ነገሮች በማህበረ ምእመናኑ አእምሮ ውስጥ ተጨማሪ ግራ መጋባት ከመፍጠር በስተቀር የፈየደው ነገር አልነበረም።

ይህች ቤተ ክርስቲያን በአካባቢው ብርሃን ፈንጣቂ የሆነች ወንጌላዊት ቤተ ክርስቲያን ነበረች። ዋናው መጋቢ ባገለገለባቸው ባለፉት አሥር ዓመታት ውስጥ በቤተ ክርስቲያኒቱ ውስጥ ለአምልኮ የሚሰበሰቡና በክርስቶስ አምነው የሚድኑ ወገኖች ቁጥር በከፍተኛ ደረጃ ጨምሮ ነበር። መጋቢው ከሰዎች ጋር ተግባቢና ተወዳጅነት ያለው ወጣት መሪ ሊሆን፤ ስብከቶቹም ሕዝቡን ለለውጥ የሚያነሳሉ ነበሩ።

ይሁን እንጂ በዚህች ቤተ ክርስቲያን ውስጥ አንድ ችግር እንዳለ የሚያሳዩ ምልክቶች ነበሩ። ባለፈው ዓመት አንድ ረዳት መጋቢና ሁለት ሽማግሌዎች ምንም ዓይነት ማብራሪያ ሳይሰጡ ከአገል ግሎታቸው ለቀው ነበር። ለአምልኮ የሚሰበሰቡ ሰዎችም ቁጥር እየቀነሰ በመሄድ ላይ ነበር። የምእመናን የመስጠት ሁኔታም እየቀዘቀዘ በመሄድ ላይ ነበር። ማህበረ ምእመናኑ በማጉረምረም መንፈስ ተሞልተው ነበር።

እነዚህ ችግር ወይም ግጭት ባለባቸው አብያተ ክርስቲያናት ውስጥ የሚታዩ የተለመዱ ምልክቶች ናቸው። ብዙውን ጊዜ የችግሩ መኖር የሚታወቀው አንዳች ትክክል ያልሆነ ነገር መኖሩን ከሚያመለክት ደብዛዛ ስሜት ነው። ከዚያ ቀጥሎ ችግሩን የሚያብራራ የሚመስል አንድ ነገር ይከሰታል። ይህም ኃጢአት፤ ቅይማት ወይም ውድቀት ሊሆን ይችላል። ብዙውን ጊዜ ግን ክስተቱ ጥልቅ የሆነው የችግሩ ምልክት ሆኖ ይገኛል። ችግሩን ለማወቅና በፍቅር መፍትሔ ለማግኘት የሚያስችል እርቅ ለመፈጸም ቆራጥነትን ይጠይቃል።

ሁሉም ግጭት ስሜትን ይጎዳል። የስሜት መጎዳት ጥሩም መጥፎም ሊሆን ይችላል። እርቅ ለግጭት ምላሽ በምንስጥበትና ጉዳቱን በምናስተናግድበት ሁኔታ ላይ ይመሠረታል። በሁለተኛይቱ ቤተ ክርስቲያን የተፈጠረው ግጭት ሌሎች ግጭቶች ቤተ

ክርስቲያንን ምን ያህል እንደሚገዳና የግጭቶችን መሠረታዊ መንስኤዎችን ለመዳሰስ ምን ያህል አስቸጋሪ እንደሆነ ፍንጭ ይሰጣል። የአንድ መጋቢውና የባለቤቱ ጉዳይ ጠለቅ ያለ ትምህርት ይሰጠናል ብለን እናስባለን። እናንተን ያጋጠሟችሁ ግጭቶች ምልክቶችና ሁኔታዎች ጭራሽ ከዚህ የተለዩ ሊሆኑ ቢችሉም፤ የእርቅ መርሆች ግን አንድ ዓይነት ናቸው።

መጋቢውና ባለቤቱ የሦስት ወራት ዕረፍት ካደረጉበት ጊዜ አንስቶ የጥንዶቹ ትዳር አጣብቂኝ ውስጥ መግባቱን የሚያሳዩ ወሬዎች በማህበረ-ምእመናኑ ውስጥ በመናፈስ ላይ ነበር። መጋቢው ለዲያቆናት ቦርድ ትዳራቸው በችግር ውስጥ መሆኑን በምስጢር ተናግሮ ነበር። ሆኖም ችግሩ «የግል ጉዳይ» እንደሆነ በመግለጽ ዝርዝር ማብራሪያ ከመስጠት ተቆጥቦ ነበር። ቦርዱም ቢሆን ተጨማሪ ምርመራ ለማድረግ አልሞከረም። ከዚህ ይልቅ ባለትዳሮቹ ወደ ጋብቻ አማካሪ ቢሄዱ እንደሚሻል ነበር የመከረው። ከዚያ በኋላ ዲያቆናቱ ለምዕመኑ መጋቢና ባለቤቱ ለሶስት ወራት እንደሚወጡ በመግለጽ ጸልየው አሰናበቷቸው።

ባለትዳሮቹ ከዕረፍት ሲመለሱ መጋቢው ቤተ ክርስቲያኒቱ ትዳራቸውን ለማዳን ስላገዘች ክልቡ እንደሚያመሰግን ተናገረ። በአገልግሎት ላይ ተጠምዶ መቆየቱ ቤተሰቡን እንዲጎዳና ቸል እንዲለው እንዳደረገው አስረዳ። ችግሩን ለማስተካከል ቁርጥ ውሳኔ ማድረጉን ገለጸ። በዚህ ጊዜ ምእመናኑ ችግሩ አከተመ ብለው አስበው ነበር።

ከዚያ በኋላ ብዙም ሳይቆይ የመጋቢው ሚስቱና ልጆች ከርሱ ርቀው ለብቻቸው እንደሚሳተፉ ለመገንዘብ ቻሉ። ከማህበረ-ምእመናን መካከል አብዛኞቹ እየሆነ ያለውን ነገር ባሰማወቃቸው የመጋቢው ሚስት ፍቺ መጠየቁን ሲሰሙ ተደናገጡ።

ይህ የፍቺ ዜና በምእመናን ዘንድ በመሰማቱ በመጋቢው ላይ ስለታማኝነቱ ጉዳይ የወቀሳ ሐሳቦችን እያነሱ በሐሳብ ተከፋፈሉ። አንዳንዶች መጋቢውን ሲወቅሱ ሌሎች ደግሞ ሚስቱንና መሬዎችን መውቀስ ጀመሩ። የተቀሩት ደግሞ «ይህ ሰይጣን ቤተክርስቲያናችንን ለማጥፋት ሲል የሰነዘረው ጥቃት ነው አሉ።»

መጋቢው አገልግሎቱን ከሰቀቀ በጥቂት ወራት ውስጥ በየሳምንቱ ለአምልኮ የሚሰባሰበው የሰዎች ቁጥር ከ535 ወደ 425 አሽቆለቆለ። ቤተ ክርስቲያንቷን ለቀው ከሄዱት አብዛኞቹ መሬዎች ነበሩ። ወደ ቤተክርስቲያኒቱ የሚመጡትም ቢሆኑ ገንዘብ መስጠታቸውን

አቁመው ነበር። ዲያቆናት የቤተ ክርስቲያኒቱን ችግር በመመርመር መፍትሄ እንድንፈልግ በጠሩን ጊዜ ቤተ ክርስቲያኒቱ በቀውጢ ሁኔታ ውስጥ ነበረች።

ችግሩን ለመፍታት ቡድናችን ከስፍራው በደረሰ ጊዜ የመጋቢውና የባለቤቱ ትዳር በፍርድ ቤት ፈርሶ ነበር። ከመጋቢው ጋር አብረን ምሳ እየተመገብን ሳለ መጋቢው ለአማካሪዎች በተደጋጋሚ የቀረቡት ነዛዜዎችና ፍችውን ለማስቀረት የተደረጉ በርካታ ጥረቶች ሳይሰምሩ መቅረታቸውን ገለጸ። «ሕይወቴን ሁሉ አፍሰሻለሁ። ይህ ደግሞ ሁሉንም ነገር አሳጥቶኛል» ሲል ተናገረ። መጋቢው የቡድናችን ምርመራ ወደፊት ሕይወቱ ላይ ተጽእኖ እንዳያሳድር ለግቶ ነበር።

ባለቤቱ አሁንም በቤተክርስቲያን ግቢ ውስጥ ለአገልጋዮች በተዘጋጀውና ከባለቤቷ ጋር ትኖርበት በነበረው ቤት ውስጥ ነበረች። በጭንቀት እንደምትሰቃይና ራሷን ለማጥፋት እንደምትሞክር የሚያስረዱ ወሬዎች ውስጥ ውስጡን ይወራሉ።

ይሁን እንጂ ማህበረ ምእመናኑ ወደፊት የሚያውቋቸው ብዙ ጉዳዮች ነበሩ። በግምገማው ወቅት ሰዎችን ባነጋገርን ቁጥር የችግሩ መንስኤ ግልጽ እየሆነ መምጣት ጀመር።

ከአሥር ዓመታት በፊት ወደሁለተኛይቱ ቤተ ክርስቲያን ከመምጣቱ በፊት መጋቢው የዚሁ ቤተ እምነት አካል በሆነች ሌላ ቤተክርስቲያን ውስጥ የወጣቶች መጋቢ በመሆን አገልግሎ ነበር። ጊዜውን ሁሉ ለታዳጊ ወጣቶች (በተሰይሞ ለአንዲት ታዳጊ ወጣት) በመስጠት ተግባራት ያገለግል ነበር። ከዚህች ልጅ ጋር የነበረው ግን ኙነት በመጨረሻው ወደ ወሲባዊ ግንኙነት መራቸው።

መጋቢው በኃጢአቱ ክፉኛ ተጸጸተ። ይቅርታ ለመጠየቅ ወደ ልጅቱ ወላጆች ዘንድ ሄደ። በተከሰተው ችግር በቁጣ የጠፋት የልጅቱ ወላጆች ግን እርሱንም ሆነ ቤተ ክርስቲያኒቱን ከመክሰስ ወደኋላ እንደማይመለሱ በመግለጽ ዛቱ። የቤተ እምነቱ የቀጠና ኃላፊ ከዚህ በሀዘን ከቆሰለው ቤተሰብ ጋር ለመነጋገር ተጠራ። ቤተሰቡ መጋቢው ወዲያውኑ ቤተክርስቲያኒቱን ከሰቀቀ ክስ እንደማይመሰርቱና የተከሰተውን ችግር ለማንም እንደማይናገሩ ገለጹ። መጋቢው ቤተ ክርስቲያኒቱ ለመልቀቅ ተስማማ።

በዚህ ጊዜ የቀጠና ኃላፊው በተከሰተው ሁኔታ ለተናወጠውና በጸጸት ለተመታው መጋቢ አዘነለት። ኃላፊው መጋቢው ከገጠመች ተምሯልና ከዚህ በላይ ሌላ ነገር መናገር ወይም ማድረግ ችግሩን

ያባብሰው ይሆናል ከሚል ግምት ላይ ደረሰ። ከማዘኑም የተነሣ ሌላ አገልግሎት የሚሰጥበት ሌላ ቤተ ክርስቲያን ለማግኘት እንደሚሞክር ለመጋቢው ቃል ገባለት። ይህን ተስፋ ይዞ መጋቢው ወዲያውኑ እገልግሎቱን ለቀቀ። ከዚህ በኋላ ስለተፈጸመው ኃጢአት የተነሳ ጉዳይ አልነበረም።

ከጥቂት ወራት በኋላ መጋቢው በሁለተኛይቱ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ በመጋቢነት ለማገልገል አመለከተ። የቀጠና ኃላፊው መጋቢው ለዚህ አገልግሎት እንዲበቃ የሚያግዝ ከፍታለ ድጋፍ ነበር ያደረገለት። በከሚቱ ውስጥ ከነበሩት ሰዎች መካከል ከመጀመሪያይቱ ቤተ ክርስቲያን ለምን እንደለቀቀ የጠየቀ ለው አልነበረም። የሁለተኛይቱ ቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎች መጋቢውን በመውደድና በማቀፍ ዋና መጋቢያቸው እንዲሆን ወሰኑ።

ያለፈውን ሁሉ ረስቶ በአገልግሎት ለመጠመድ ወሰነ። ቤተ ክርስቲያኒቱ አደገች። ሰዎች በየጊዜው ይድኑ ጀመር። መጋቢው ምስጢሩን ባለማውጣቱ ትክክለኛ እርምጃ ወስኗለሁ የሚል ስሜት ሊሰማው አልቻለም። በመሆኑም መጋቢው ከብዙ ዓመታት በኋላ እንደ ቀን ምስጢሩን ከረዳት መጋቢያን ለአንዱ ነገረው። መጋቢው ስለፈጸመው ኃጢአት ሁሉንም ነገር በመግለጽ ለምን የመጀመሪያይቱን ቤተ ክርስቲያን እንደተወ ነገረው። በዚህ ዓይነት እውነቱን በመተንፈሱ የእፎይታ ስሜት ተለማው።

ከብዙ ወራት በኋላ መጋቢው የረዳት መጋቢውን ኮምፒዩተር ሲዋስረዳት መጋቢው ወሲብ ቀስቃሽ (ፖርኖግራፊ) ለማየት የሚጠቀምበትን ድህረገጽ አስቀምጦት አገኘ። መጋቢው በተመለከተው ነገር ደነገጠ፤ ተቆጣም። ረዳት መጋቢውን በመጥራት ኃጢአቱን ለዲያቆናት ቦርድ እንዲያዘገግ ጠየቀው። «አለበለዚያ እኔ ራሴ ልነግራቸው እችላለሁ» አለው።

በዚህ ጊዜ ረዳት መጋቢውም «ለዲያቆናት ብትናገር እኔም እንተ ስላደረግከው ነገር እነግራቸዋለሁ» አለው።

አንድ አኩል! አንዱ ስለ ሌላው የሚያውቀው አደገኛ ምስጢር ነበር። በመሆኑም «አልነግርብህም እትንገርብኝ» በሚል ተሰማው። ዋናው መጋቢ ረዳት መጋቢው አገልግሎቱን ለቆ ወደ ሌላ ቤተ ክርስቲያን የሚሄድበትን መንገድ ለማመቻቸት ወሰነ።

በዚችው ቤተ ክርስቲያን ውስጥ በነበረን የሳምንቱ መጨረሻ ቆይታ ሌሎችም ምስጢራት መውጣት ጀመሩ። ባለፉት አያሌ ዓመታት ውስጥ በማህበረ ምእመናኑ ውስጥ ከሚገኙት ወንዶች ከሌቶች ጋር

ማመንዘራቸውን ለመረዳት ቻልን። ይህ ሁሉ ኃጢአት ይፋዊ ይቅርታ አልተጠየቀበትም ነበር። መሪዎች አገልግሎታቸውን ለቀው የሚሄዱት ምስጢር ነው በሚል ሰበብ ነበር። ከፈረሰት ሁለት ትዳሮች ውስጥ ሚስቶች አሁንም የቤተ ክርስቲያን እምልኮ ይካፈላሉ። ይሁን እንጂ እነዚህ ሁለት ሴቶች እርስ በርስ ለመነጋገር ፈቃደኞች አልነበሩም። በቤተ ክርስቲያኑ ውስጥ ተራርቀው ይቀመጡና እምልኮአቸውን ፈጽመው ይሄዳሉ።

በአጠቃላይ በዚህች በሁለተኛይቱ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ የነበሩትን አያሌ ወሲብ-ነክ ኃጢአቶች መዘገብን። እነዚህም እንደ ዝመት፣ ወሲብ-ቀስቃሽ ሥዕሎችን መጠቀምና ግብረ-ሰዶም የመሳሰሉት ነበሩ። ቀደምት አባላትና መሪዎች በዚህ ኃጢአት ውስጥ ተሳትፈው ነበር። ከብዙ ዓመታት ጀምሮ የኛ ቡድን ምርመራ እስከ ሚያደርግበት ጊዜ ድረስ ተመሳሳይ ኃጢአት ቀጥሎ ነበር። ሌሎች እንደ ሀሜት ያሉ ኃጢአቶችም በመሪዎችና በምእመናን መካከል ተስፋፍተው ነበር። የኛ ሥራ ይህንን ለቤተ ክርስቲያን መናገር ነበር።

ይህ እውነተኛ ታሪክ ነው። ይህ በምናገለግላት ታላቅ ወንጌላዊት ቤተ ክርስቲያን ውስጥ የተከሰተ ነገር ነው። ይሁንና ይህ መጽሐፍ የሚያወራው ስለ ወሲባዊ ኃጢአት ወይም ቤተ ክርስቲያንን ስለሚያስጨንቅ ሌላ ኃጢአት አይደለም። በዚህች ቤተ ክርስቲያንና እናንተም ባላችሁበት ቦታ የሚያጋጥማችሁ ግጭት የኃጢአት ጉዳይ አይደለም። ግጭት እምነታችንንና ባህርያችንን ይገልጣል። የክርስቶስ አካል ለመሆን መፈለጋችንን ወይም አለመፈለጋችንን ያሳያል። መጋቢውና ሌሎች ሰዎች ለኃጢአታቸው ተጠያቂ የመሆናቸውን ያህል ቤተ ክርስቲያኒቱም ብትሆን ኃጢአትን በእንጭጩ ለማወቅና ለመቅጨት ፈቃደኛ አልነበረችም። ቤተ ክርስቲያኒቱ ቤተ ክርስቲያን ሳትሆን ቀረች።

ይህንን አስከፊ ታሪክ መለስ ብለን በህሊናችን በምንዳስሰበት ጊዜ ኃጢአቱ እንዳይፈጸም ለማድረግ ወይም ደግሞ ፍያንስ ችግሩን ለመጠቀም የሚቻልባቸው ብዙ እድሎች እንደነበሩና ዳሩ ግን እነዚህን እድሎች ለመጠቀም እንዳልተቻለ እንመለከታለን። ከላይ የገለጽናት ቤተ ክርስቲያን ሁኔታ ቤተ ክርስቲያንን ወደ ጥልቅ ችግር ሊመሩ የሚችሉትን የተለመዱ ስህተቶች ያሳያሉ። ከነዚህም መካከል የሚከተሉት ይገኙባቸዋል።

1. የማህበረሰብነት አለመኖር- መጋቢው በሚያድግበት ጊዜ፤ የሰሜናሪ ትምህርቱን ሊከታተል፤ ወይም በወጣት መጋቢነት ሲያገለግል በሕይወቱ ውስጥ የተከሰቱትን ችግሮች አይተው በዝምታ ያለፉት ሰነዶች ናቸው? ባህርዩ ወደ ኃጢአት ከመምራቱ በፊት ዋና መጋቢው፤ ዲያቆናቱና ጓደኞቹ ሊያበረታቱት፤ ሊያስጠነቅቁትና ሊያርሙት አልቻሉም። ቤተ ክርስቲያን እውነትን የምንናገርባትና ፍቅርን የምንካፈልባት ቦታ ልትሆን ይገባል።
2. ዓለማዊ ምስጢራዊነት- የዋና መጋቢው ባህርይ ከቤተ ክርስቲያን ግቢ ውጭ በመከሰቱና «የግል» ሕይወቱ «የነርሱ ጉዳይ ባለመሆኑ» ጣልቃ ላለመግባት የወሰኑት ጓደኞቹ፤ መሪዎችና ክርስቲያን ወንድሞችና እህቶች ምን ያህል ይሆኑ?
3. ሃላፊነትን አለመወጣት- መሪዎች በፍቅር የቤተ ክርስቲያን የቅጣት ሥነ-ሥርዓትና ተሃድሶ ባለመፈጸም ምን ያህል ጊዜ ሃላፊነታቸውን ሳይወጡ እንደቀሩ ልብ ብላችኋል? የቤተ እምነት መሪው መጋቢው ንስሐ ሳይገባ፤ ካሳ ሳይከፍል ወይም ተሃድሶ ሳያደርግ እንዲቀር አድርጓል። ባህርዩን የማስተካከል ሂደት እንዲያካሄድ የተጠየቀበት አጋጣሚ አልነበረም። በሁለተኛይቱ ቤተ ክርስቲያን ሰዎች መጋቢውና ባለቤቱ የትዳር ችግር እየገጠማቸው መሆኑን ሲረዱ የተወሰደው እርምጃ ቢኖር ባለትዳሮቹን ከህብረቱ ውጭ «ለርዳታ» መላክ ነበር። ቤተ ክርስቲያን ለዚህ ካልሆነች ለምን ልትሆን ነው?
4. ቸልተኝነት- በሁለተኛይቱ ቤተ ክርስቲያን ለመጋቢነት ባመለከተበት ጊዜ ከቅጥር ኮሚቴው አባላት ለምን የበፊት ቤተ ክርስቲያኑን እንደሚለቅ የጠየቀው ሰው አልነበረም። በሁለተኛይቱ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ካሉት ሰዎች በሕይወቱና በትዳሩ ውስጥ ስለነበረው ችግር የጠየቀው ሰው አልነበረም። ነገር ግን መጋቢውም ሆነ ቤተ ክርስቲያን መልካሙን በመመኘትና ችግሩ በራሱ ጊዜ እንዲወገድ በመሻት ነበር ችግሩን «ለማስተካከል» የሞክሩት። የማስጠንቀቂያ ምልክቶችን በቸልታ ተመለከቱ፤ ዝምታም መረጡ ወይም ኃጢአትን በሌላ ስም ጠሩት።
5. ከስን መፍራት- የመጋቢው የመጀመሪያ ቤተ ክርስቲያን አገልጋዩ ወዲያውኑ አገልግሎቱን ለቆ እንዲሄድ ያደረገችው

የልጅቱ ወላጆች ክስ ለመመስረት በመነሳሳታቸው ምክንያት ነበር። መጋቢው ረዳቱ እነግርብሃለሁ ብሎ በዛተበት ጊዜ ፈርቶ ከሐሳቡ ጋር እንዲስማማ አድርጎታል። እያንዳንዱ ሰው፤ «መጽሐፍ ቅዱስን አልታዘዝም ወይም በእግዚአብሔር ኃይል አላምንም እንደማለት ነው። ምክንያቱም ይህንን ባደርግ ልከሰሰ እችላለሁ» ከሚል ውሳኔ ላይ የደረሰ ይመስላል።

6. ጸጋን ማራከስ- መጋቢውና ሌሎችም ኃጢአትን በምስጢር መያዝ ጸጋ ነው የሚል አቋም ነበራቸው። ይህ ግን ማታለል ነው። ዛሬ ብዙ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ጅህንነት የተዛባ ሐሳብ ይከተላሉ። ጸጸት ወይም ይቅርታ ወደ ቀድሞ ደረጃ ከመመለስ ጋር እኩል አይደለም። ኃጢአትን በጨለማ ውስጥ ማኖር የኃጢአትን ኃይል ያጠነክራል። ለዚህም ምክንያቱ ኃጢአቱ ግለሰቡ እውነተኛ ህብረት እንዳያደርግና በመስቀሉ አማካኝነት እውን የሚሆነውን ይቅርታና ተሃድሶ እንዳያገኝ ስለሚያደናቅፍ ነው። ኃጢአትን መሸፈን ወይም ዝም ብሎ ይቅር ማለትና መርሳት ፍቅርም ጸጋም አይደለም።

ግጭትን ለመፍታት የተለመደውን የምስጢረኝነት ሐሳብ የመስቀሉን ኃይል በሚገነዘብ እውነትና ጸጋ ለመጋፈጥ ፈቃደኛ መሆንን ይጠይቃል። ቤተ ክርስቲያን እርቅን ለማድረግ በክርስቶስ ሕይወት፤ ሞትና ትንሳኤ ውስጥ የታዩትን የእርቅ መርሆችና ተሞክሮዎች መቀበል አለባት። ይህንን ለማድረግ ደግሞ ቤተ ክርስቲያን መጽሐፍ ቅዱሳዊውን የማህበረሰብ ተሞክሮ መልሶ መያዝ ይኖርባታል። ቤዛ የሆነች ቤተክርስቲያን እርቅን እንደ ሕይወት ዘይቤ አድርጋ መያዝ እንዳለባት ትገነዘባለች።

ያለንበት አጣብቂኝ

የቤተ ክርስቲያን ግጭት የተለየ ወይም ያልተለመደ ጉዳይ አይደለም። የቤተ ክርስቲያን መጋቢዎች፣ የአስተዳደር አካላትና የቤተ እምነት መሪዎች በያመቱ ብዙ ጊዜያቸውን የሚያሳልፉት የቤተ ክርስቲያን ግጭቶችን በመመርመር፣ በማማለድና በማስታረቅ ነው። ብዙውን ጊዜ የሚከተሉትን ተግባራት እንዲያከናውኑ ጥሪ ይደረግላቸዋል።

- ምዕመን አመራር ኃጢአት በመሥራቱ ወይም ክፍፍል በመፍጠሩ ምክንያት ቅጣት እንዲጣልበት ወይም ከእገልግሎቱ እንዲለናበት
- አጥፊ ባህርይ የሚያሳዩ ወይም ክፍፍል የሚፈጥሩ ምእመናንን እንዲቀጡ
- የቁጥጥር ጉዳዮችንና አላግባብ የሚፈጸሙትን ጉዳዮች በተመለከተ የአማላጅነት ሚና እንዲጫወቱ
- በቦርዶች፣ በሠራተኞችና በምእመናን መካከል የሚከሰቱትን ግጭቶች እንዲፈቱ
- ሀሜትን፣ ግለኝነትንና በምእመናን መካከል የሚፈጠሩትን ከፍተኛ የክፍፍል ችግሮች እንዲያጋፍጡ
- ስለ ወደፊቱ ራዕይ የመሪ/የምእመን ግምቶችና የሚጠብቁባቸውን ነገሮች እንዲያደራጁ
- ለውጥ የሚቃወሙትን ምእመናንና መሪዎች እንዲያጋፈጡ
- መጋቢዎች ለሚፈጸሙት የወሲብ፣ የውሸት፣ ወዘተ. ኃጢአቶች ከእገልግሎታቸው እንዲያነሱ።

እጅግ ብዙ አብያተ ክርስቲያናት በግጭት፣ በችግር ወይም በመዳከም ላይ የሆኑት ለምንድነው? ግጭት የበዛበን በማንነታችን፣ በአስተሳሰባችንና በአደራረጋችን ላይ ምን ችግር ስለተፈጠረ ነው?

በሚቀጥሉት ጥቂት ምዕራፎች ውስጥ የቤተ ክርስቲያን ግጭት መሠረቶችን እንመረምራለን። አስተሳሰቦችን ፈር ለማስያዝ ያህል እዚህ ጋ ሁለት የመነሻ ነጥቦችን መግለጽ ይኖርብናል።

በመጀመሪያ፣ የቤተ ክርስቲያን ግጭት ሁልጊዜም ሥነ-መለኮታዊ እንጂ በሰዎች መካከል የሚፈጠር ችግር ብቻ አይደለም። የቤተ ክርስቲያን ግጭት እንዲከሰት የሚያደርጉ ብዙ ምክንያቶችና መነሻዎች አሉ። ከነዚህም መካከል ባህላዊ፣ መንፈሳዊና መዋቅራዊ ምክንያቶች ሊጠቀሱ ይችላሉ። ይሁን እንጂ ሁሉም የቤተ ክርስቲያን ግጭት ሥነ-መለኮታዊ መሠረት አለው። ለምሳሌ ያህል፣ በቀድሞውና በአሁኑ ዘመን የአምልኮ ስልቶች ላይ የሚፈጠረው የተለመደው ግጭት ሥነ-መለኮታዊ ነው። ይህንን ምትብራጠሩ ከሆነ ሁለቱም ወገኖች በሚከራከሩበት ጊዜ የሚመላለሷቸውን አሳቦች አድምጡ። «የክርክሩ ባለቤትና ተቀባይ ማነጡ። ጭቅታ። ጠይቁ። በዚህ ጊዜ በክርክሩ ላይ ትኩረት የሚሰጠው ለእግዚአብሔር ሳይሆን ለኛ መሆኑን ትገነዘባላችሁ። አምልኮው ምንና ለማን የሚቀርብ እንደሆነ እንዘነጋለን።

ቤተ ክርስቲያን ሕይወት ያላት እንጂ ማሸን አይደለችም። አካል እንጂ የግለሰቦች ጥርቅምም አይደለችም። በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ሁሉም ግለሰባዊ ክርክሮች ጠቅላላውን አካል የሚያካትቱ ወይም የሚያጠቁ ጥልቅ ችግሮች መገለጫ ምልክቶች ናቸው። የቤተ ክርስቲያንን ግጭት ከሌሎች ግጭቶች ልዩ የሚያደርገው ይህ ነው። ምክንያቱም ቤተክርስቲያን የተመሠረተችው በክርስቶስ ባገኘነው አንድነት ላይ ነው። «በመጠራታችሁ በአንድ ተስፋ እንደተጠራችሁ አንድ አካልና አንድ መንፈስ አለ፤ አንድ ጌታ አንድ ሃይማኖት እንዲት ጥምቀት ከሁሉም በላይ የሚሆን በሁሉም የሚሠራ በሁሉም የሚኖር አንድ አምላክ የሁሉም አባት አለ» (ኤፌ. 4:4-6)። ሁላችንንም ሳይነካ አንዱን አባል ብቻ የሚነካ ምንም ነገር የለም። ውስጣዊ ሥነ-መለኮታዊና ሥርዓታዊ ሥርዓትን ሳይዳስሱ ግለሰባዊ ግንኙነቶችን ብቻ ለመፈወስና ለማስታረፍ የሚደረጉ ሙከራዎች ስኬታማ ሊሆኑ አይችሉም።

ሁለተኛ፣ ሁሉም የቤተ ክርስቲያን ግጭቶች አመራርን፣ ባህርይንና ማህበረሰብን የሚመለከቱ ናቸው። ግጭት ውስጣዊ ማንነታችንን ያሳያል። የሁሉም ግጭት መነሻው አመራር አይደለም። ከልምዳችን እንደተረዳነው (በምዕራቡ ዓለም) ግጭት የሚመነጨው ከእገልጋዮች ባበለጠ ከምዕመን ነው። ነገር ግን አመራሩ ለግጭቱ የሚሰጠው ምላሽ ግጭቱ ሊታረቅ መቻሉንና አለመቻሉን፣ ሊታረቅ ከቻለ ደግሞ እንዴትና መቼ እርቁ እንደሚፈጸም ሊወስን ይችላል። ችግሩ አብዛኞቹ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች በመጽሐፍ ቅዱሳዊ የግጭት አፈታት ላይ ምንም ወይም አነስተኛ ስልጠና ብቻ ያገኙ በመሆናቸው ነው።

ክህሎት ወይም ስልጠና ሳይኖረው እንደ መሪ ከእውቀት ይልቅ በባሕርይ ላይ ተመሥርቶ ምላሽ ይሰጣል። ግጭት የእንደን መሪ እውነተኛ ባሕርይ ያሳያል። ክርስቶስ ለደቀ መዛሙርቱ የሚከተለውን ተናግሮ ነበር። «ባልንጀራህን ውደድ ጠላትህን ጥላ እንደተባለ ሰምታችኋል። እኔ ግን እላችኋለሁ፤ በሰማያት ላለ አባታችሁ ልጆች ትሆኑ ዘንድ ጠላቶቻችሁን ውደዱ፤ የሚረግ ሙአችሁንም መርቁ፤ ለሚጠሉአችሁም መልካም አድርጉ፤ ስለሚያሳድዱአችሁም ጸልዩ፤ እርሱ በክፉዎችና በበጎዎች ላይ ጸሐይን ያወጣልና፤ በጻድቃንና ኃጢአተኞችም ላይ ዝናቡን ያዘንባልና። የሚወዱአችሁን ብቻ ብትወዱ ምን ዋጋ አላችሁ?» (ማቴ.5:43-46)። ማንነታችን ለሰደት በምንሰጠው ምላሽ ይታወቃል።

እንደ ጽድቅ ሁሉ ባህርይም ይቀረጻል እንጂ ይዘው የሚገኙት ነገር አይደለም። መንፈሳዊ ባህርይ እግዚአብሔር በቃሉና በመንፈሱ አማካኝነት በማህበረሰቡ ውስጥ የሚሠራልን ነገር ነው። የሚያሳዝነው የብዙዎቻችን ባህርይ የሚቀረጸው ከመንፈሳዊ ይልቅ በአለማዊ ሀይሎች ነው። በዚህም ሆነ በዚያ በእንደነት የሆነውን እንሆናለን። ዓለማውያን (በምዕራቡ ዓለም) እንደሚያደርጉት በግለሰባዊነት ሐሳቦች ላይ ብናተኩር ለግል ፍላጎቶችና መብቶች የምንታገል በእኔነት የተሞላን ሰዎች ሆነን እንገኛለን። ነገር ግን ጽድቅን የምንጠማና የምንራብ እውነተኛ ማህበረሰብ ሆነን ብንሰባሰብ በልዩነቶቻችን ላይ እንድናድግ እግዚአብሔር በረከቱንና ሙሉን ይሰጠናል (ማቴ.5:6)። ማህበረሰብ የሚገለጠው በቅዱስ ቁርባን ላይ በምንሰባሰብበት ሁኔታ ነው።

እነዚህን አሳቦች በግልጽ ለመረዳት የግጭትንና የማህበረሰብን መሠረቶች መመርመር አለብን።

ምዕራፍ አንድ

የግጭት መሠረታዊ መንስኤዎች

ዓለም ላይፈጠር በፊቱ ቅዱሳንና ነውር የሌለን

በፍቅር እንሆን ዘንድ በክርስቶስ መረጠን።

ኤፌ. 1:4

በአብዛኞቹ አብያተ ክርስቲያናት ውስጥ እውነተኛው ችግር ያለው ሰዎች ከሚያስቡት አልፍ ብሎ ነው። ብዙውን ጊዜ «ችግር» ነው ተብሎ የሚነገረው ነገር ዋነኛ ግጭት ሳይሆን የግጭቱ ምልክት ብቻ ነው። ዋነኛውን ችግር ሳናገኝ ምልክቱን ለመጠገን የምንሞክር ከሆነ ግጭቱ ተመልሶ ሊመጣ ይችላል። ችግሩ ለጊዜው ሳይታይ ቢችልም ሁልጊዜም ተመልሶ የመምጣት ባህርይ አለው። ግጭት ካለባቸው በርካታ አብያተ ክርስቲያናት ጋር አብረን በምንሠራበት ጊዜ የአብዛኞቹ ችግሮች ምንጮች የሆኑ አራት ነገሮች ሊከሰቱ ተመልክተናል። እነዚህም ባህላዊ፣ መዋቅራዊ፣ መንፈሳዊና ሥነ-መለኮታዊ ጉዳዮች ናቸው። እነዚህ ቸል መባል የሌለባቸው ጉዳዮች ናቸው።

ባህላዊ ጉዳዮች

ብዙ ምዕራባውያን አብያተ ክርስቲያናት የሚኖሩት እንደ ክርስቶስ መንግሥት ሳይሆን እንደ ዘመኑ ባህል ነው። ይህንን ሁኔታ የሚገልጸው «የባህል ቅይጥነት» የሚለው ሐረግ ነው።

ባህል ስንል ተራው ሕዝብ አስተሳሰቡንና ኑሮውን እንዲመራና እሴቱን እንዲመርጥ የሚያደርጉ ውስብስብ የግንዛቤዎች፣ የተግባራት፣ የታሪኮችና የእምነት ስርዓት ማለታችን ነው። ለምሳሌ ያህል፤ ሽማግሌነት ባየለበት ባህል ውስጥ ለሚኖር ሰው «የግል ፍላጎቴን ማሟላት» የሚለው ሐሳብ የዕለት ተዕለት ባህርዩና ግንዛቤው ነው። ክርስትና በተለየ ታሪክ ላይ የተመሠረተ ነው። ይህም ክርስቶስ በመስቀል ላይ መሞቱን የሚያሳይ ነው። ይህ ደግሞ ከራሳችን በፊት የሌሎችን ፍላጎት ማስቀደም እንዳለብን የሚያመለክት የተለየ ግንዛቤና ተግባር ያስከትላል። (ፊልጵ.2:3-8 አንብብ።)

ቅይጥነት ሁለት ወይም ከዚያ በላይ የተለያዩና ብዙውን ጊዜ የሚቃረኑ እምነቶችና ልምዶችን ሳያጣሩ በአንድ ላይ ማዋሃድ ነው። ለምሳሌ፤ የምዕራቡ ዓለም ባህል ግለኝነትንና ራስን ማሳደግን

ያወደሳል። ክርስትና አማኞች ሌሎችን እንዲወዱና እንዲያገለግሉ ያደፋፍራል። እነዚህ ታሪኮችና እሴቶች መሠረታዊ ልዩነት የሚታይባቸው ናቸው። የምዕራባውያን የግለሽነት ባህል መንፈሳዊ የበላይነትንና ጋርዮሻዊነትን ይጸረራል። መጽሐፍ ቅዱሳዊ ማህበረ ሰባዊነትን ይንዳናል።

ዓለማዊ እሴቶችን ከታሪካዊ የክርስትና እሴቶች ጋር በማስማማት የምናደርገው ጥረት ሳናውቀው ልዩና ቅዱስ ሕዝብ እንድንሆን የተረበልንን ጥሪ የሚያሳስቱን ልማዶች፣ ዘዴዎችና ልምዶች እንዲተላለፉ።

በምዕራባውያን አብያተ ክርስቲያናት ውስጥ ይህ ተግባራዊና ሥነ-መለኮታዊ አንደምታዎች አሉት። አማኞች ዓለማዊያንን በሚመስሉበት ጊዜ ልዩ ድምጾቸውን ያጣሉ። በጨለማ ውስጥ እንደሚያበሩ ከዋክብት ደምቀው አይታዩም። ይልቁንም ሁሉንም መስለው ይኖራሉ። እግዚአብሔር ለቤተ ክርስቲያን የሰጣቸው ልዩ ከጦታዎች (መዳንና መቀደስ) የግል ጉዳዮች ሆነው እንደሆነ ራሳችንን መመርመር አሉብን።

በማህበረሰብ የምንሰባሰበው አብረን የሕይወትን መንገድ ለመለማመድና ለመቀየስ ነው ወይስ እምነትን ወደራስ አገዝ መልሶች በመላወጥ መንፈሳዊ ቀውስ ለመፍጠር? በአሁኑ ዘመን ቤተ ክርስቲያን ውስጥ የህብረት ምልጃና ይፋዊ ኑዛዜ የታለ?

በግለሰባዊ ፍላጎቶች ላይ ትኩረት የሚያደርጉ አብያተ ክርስቲያናት

እነዚህ ባህላዊ ሁኔታዎች ግጭትን ለሕይወት በሚበጅ መልኩ አንዳንዴ ተጽዕኖ ያሳድሩብናል። በግለሽነት መርሆች ላይ የተመሠረተ ቤተ ክርስቲያን ለግጭት ምላሽ የምትሰጠው ከራሷ ባህላዊ እሴቶች በመነሳት ነው። ግጭት ግላዊ እምነትን ከአደጋ ላይ ስለሚጥል መፍትሄዎችን የምንፈልገው የግለሽነታችን መልክ በሆነው ዴሞክራሲያዊ መንገድ ነው። የፍትሃዊነትና የመቻቻል ጉዳዮች ከታዛዥነትና ቦጋራ ከመግዛት የበለጠ ቀዳሚነት ይሰጣቸዋል።

በዚህም ምክንያት በብዙ አብያተ ክርስቲያናት ለግጭት የሚቀርበው መፍትሄ ችግሩን የበለጠ ያባብሰዋል። መሠረታዊው ጉዳይ ሳይነካ ስለሚቀር ችግሩ ይበልጥ እየጠለቀ ይሄዳል። ምክንያቱም ስለእግዚአብሔር ይልቅ በራሳችን መንገድና ሐሳብ ስለምንታመን ነው።

ማንኛውም ዓይነት ግለሽነት ሰዎች ቁሳዊ ነገሮችን እንዲሰበሰቡ ያደርጋቸዋል። እነነት ማእከላዊውን ስፍራ በሚቆጣጠርበት ጊዜ የዓለም ሚና ግላዊ ፍላጎቶችን ማሟላት ይሆናል። «ይሄ ይገባኛል!» ማለት ይመጣል። ቁሳዊ ነገሮችን በማከማቸት ላይ ያተኮረው ባህል ሁልጊዜም የግለሰብ ፍላጎትን ከማህበረሰብ ፍላጎት ማስቀደሙ የማይቀር ነው። «አንተ ለኔ ጠቃሚ የምትሆነው ፍላጎቴን እስካሟላህልኝ ድረስ ብቻ ነው» ማለት ይከተላል።

ቤተ ክርስቲያን የግለሰቦችን ፍላጎት ለማሟላት በምታተኩርበት ጊዜ ክርስቶስና መጽሐፍ ቅዱስ የግል ፍላጎት ማሟያ ማሸኖች ይሆናሉ። ቤተ ክርስቲያን እርስ በርሳቸው የሚፎካከሩ ሰዎች ጥርቅም ትሆናለች። የሚፎካከሩትም የግል ፍላጎታቸውን ለማርካት ይሆናል። በእንዲህ ዓይነቱ ማህበረሰብ ውስጥ ወንጌሉ በአቅርቦትና ፍላጎት መሠረት የሚከፋፈል ሽቀጥ ይሆናል። ሁሉንም ዓይነት ፍላጎት የምታሟላ ቤተ ክርስቲያን ልትኖር ስለማትችል የኋላ ኋላ አንደኛው ፍላጎት በሌላ ይተካል።

በዚህ ጊዜ ሠራተኞችና ምእመናን የነሱ ፍላጎት ከሌሎች እንደሚበልጥ ለማሳመን ዘዴዎችን ማቀነባበር ይጀምራሉ። ጉዳዮችን በበለጠ አሳማኝ ለማድረግ ሰዎች በቡድኖች ይከፋፈላሉ። ይህም ቤተ ክርስቲያን በዕድሜና በግለሰብ ምርጫዎች በተመረጡ ቡድኖች እንድትከፋፈል ያደርጋታል።

ይህንን ችግር ለመፍታት በሚያደርጉት ጥረት አንዳንድ አብያተ ክርስቲያናት ችግሩን የበለጠ ያወሳስቡታል። ለችግሩ መፍትሄ የሚገኘው አገልግሎቱን በተመሳሳይ ዓላማዎች፣ ፍላጎቶች ወይም ምኞቶች ላሏቸው ቡድኖች በማከፋፈል ነው ብለው ያስባሉ። ይህ ለጊዜው ሰዎችን ቢያስደስትም ቤተ ክርስቲያኒቱን በበለጠ ይከፋፍላታል። የራስ ወዳድነትን ፍላጎቶች ለማሟላት የሚደረገው ጥረት ራስ ወዳድነትን ወደማባባሱ ያዘነብላል።

ለዚህ ማስረጃ በአምልኮ ላይ የሚነሱትን ጠቦች በምሳሌነት መጠቀም ይቻላል። በብዙ ቤተ ክርስቲያኖች አማኞች በአምልኮ ስልት ላይ ለጸብ ይነሳሉ። ሰዎች አቋማቸውን ተደማጭነት ያለው ለማድረግ ድጋፍ የሚሰጧቸውን ወገኖች ከጎናቸው ያሰባስባሉ። (እንደ ፖለቲካ የምረጡኝ ዘመቻ መሆኑ ነው)። ምእመናን በትክክል እግዚአብሔርን ለማምለክ ምን ያህል የድሮ መዝሙሮችና ምን ያህል ዘመናዊ መዝሙሮች እንደተዘመሩ ለመቁጠር ደፋ ቀና ይላሉ።

ይህንን ችግር ለማቃለል የምዕራቡ ዓለም አብያተ ክርስቲያናት፤ «በኢየሱስ ክርስቶስ ጌትነት ሥራ ሁላችንም በጋራ እግዚአብሔርን ልናመልክ የምንችለው እንዴት ነው?» በማለት ፈንታ፤ ሰዎች በመረጠብት የመዝሙር ስልት በየአሁኑ ሁለት ወይም ሦስት የአምልኮ ፕሮግራሞች እንዲዘጋጁ ያደርጋሉ። ይህ ደግሞ አንድ ዓይነት አቋም ያላቸው ቡድኖች አንዱን ቦታ ለማግኘት የሚሻመቡትን ሁኔታ በመፍጠር ክፍፍሉን ያጠናክረዋል። ይህ ደግሞ ቤተ ክርስቲያን አንዳንሆን ያደርገናል።

ጠባቾችን አሌታችንን ይመስላል። ራሳችንን ለመከላከል ስንል የራሳችንን ትክክለኛነትና የሌሎችን መሳሳት የሚያሳዩትን የመጽሐፍ ቅዱስ ጥቅሶች እንጠቅሳለን። በጠባብና ሕግ አጥባቂ የእውነት መስመሮች መካከል ክፍፍልን እንፈጥራለን። ያገለገልናት አንዲት አነስተኛ ቤተ ክርስቲያን ሁለት የወጣት ቡድኖች ነበሯት - አንዱ ቤት ውስጥ የሚማሩ ልጆች ቡድን፤ ሌላው በክርስቲያን ትምህርት ቤቶችና በሕዝብ ትምህርት ቤቶች የሚማሩ ልጆች ቡድን።

እንዲሁም ደግሞ በምዕራቡ ዓለም ትዳራቸውን ለፈቱ፤ ሰላጤዎች፤ ወይም ሱስ ላለባቸው ሰዎች የተለያዩ የአምልኮ ፕሮግራሞችንና ድጋፍ ሰጪ ቡድኖችን ማዘጋጀቱ ችግሩን የሚያባብስ ይመስላል። አብዛኞቹ አብያተ ክርስቲያናት አባሎቻቸውን ለነሱ ተጠያቂ ለማይሆኑና ብዙውን ጊዜም አማኞች ባልሆኑ ሰዎች ወደሚዘጋጁ «ባለሙያዎች» አገልግሎት መስጫዎች መላክ ምንም ጉዳት ያለው አይመስላቸውም።

ይህ ተጎዲዎችን ለመታደግ መልካም ነው በሚል ቅን ሐሳብ አማኞችን ወደ ሌሎች ተቋማት የመላኩ ተግባር እግዚአብሔር ለቤተ ክርስቲያን የሰጠውን የፈውስ ኃይል ይቀንሰዋል ወይም ጭራሽ ያጠፋዋል። እነዚህ ነገሮች እኛ በማናስተውለው መንገድ ቤተ ክርስቲያንን በመቅረጽ ላይ ናቸው።

በዚህ ምክንያት ቤተ ክርስቲያን ለራሳችን መልካም የሆነውን ነገር የምንመርጥባት የሽያጭ መደብር ትሆናለች። በእግዚአብሔር ቃልና መንፈስ የተቀረጸን ማህበረሰብ ሳንሆን ራሳችንን የምንቀርጽ ግለሰቦች እንሆናለን። ይህ የወንጌሉን ኃይል በማዳከም ሰዎች ወደሚለውጥ የእምነት ማህበረሰብ ከመምጣት ይልቅ በራስ ወዳድነታቸውና ግለኝነታቸው እንዲቀሩ ያደርጋቸዋል።

ክርስትናና ራስ-ገዝ

ክርስትና «ራስ-ገዝ» ሃይማኖት አይደለም። ይህንነት የግል ውሳኔ ብቻም አይደለም። ቅድስና የግል ጉዳይ ብቻ አይደለም። እነዚህ በግል ሐሳብ ላይ የሚያተኩሩት የምዕራባውያን እሴቶች ናቸው። ይህ ደግሞ ግለሰባዊነት እንጂ ደቀ መዝሙርነት አይደለም። ለመጽሐፍ ቅዱሳዊ እምነት እርካሽ መተኪያ ከመሆኑ ውጪ ሌላ ፋይዳ የለውም።

የግል ፍላጎትን በማሟላት ዙሪያ ራሷን የምታሰባስብ ቤተ ክርስቲያን ከጋርዮሽ ይልቅ የግል አገዛዝን የሚያጠናክር ታላቅ ኪሳራ ይጠብቃታል። በተጨማሪም ይህ ከመስቀሉ ሥነ-መለኮት (ከፊታችን ስላለው ደስታ አሁን መከራን ከመቀበል) ይልቅ የብልጽግና ሥነ-መለኮትን «አሁን ተደሰት» የሚለውን ያስፋፋል። እግዚአብሔር እኛ ከምናስባቸው ፍላጎቶችና ስሜቶች በላይ ጤናማ እንድንሆን ይፈልጋል።

መንፈሳዊነታችን ክርስቶስን ከማሳየት ይልቅ እኛኑ የሚያገለግል በሚሆንበት ጊዜ ሰዎች ድነው ለሰሚቀላቀሉበት እምነት ለራሳችን ከባዶቹን ጥያቄዎች ማቅረብ ይኖርብናል።

ከላይ የተጠቀሱት ችግሮች በጥንታውያንም ሆነ በዘመናዊውያን አብያተ ክርስቲያናት ውስጥ በመከሰት ላይ ናቸው። ሁሉም ሰዎችን የሚያሰለጥኑት ከእካል ይልቅ እንደ ግለሰቦች እንዲያስቡና እንዲመላለሱ ነው። በንግድ ላይ የሚያተኩሩ አብያተ ክርስቲያናት እውነተኛ አማኞችን ሳይሆን በቁሳቁሶች ላይ የሚያተኩሩ አማኞችን ይመሠርታሉ። እነዚህ አማኞች ደግሞ የግጭት ዘሮች ናቸው።

ፍሬን የምንለካው እንዴት ነው?

ከብዙ ዓመታት በፊት በርካታ ክርስቲያናዊ ድርጅቶችን ለሚያገለግል የንግድ ኩባኒያ እሠራ ነበር። ይህ የገበያ ድርጅት ብዙ ገንዘብ ለማሰባሰብ በመፈለጉ በገንዘብ ማሰባሰቢያ ጥያቄው ላይ የሆነ ስጦታ እንደሚሰጥ የሚገልጽ ሐሳብ ጨምሮ ነበር። «ዛሬ 25 ብር ብትልኩልን በእውቅ መጋቢ የተጻፈ የቅርብ ጊዜ አትም መጽሐፍ እንልክላችኋለን» የሚል ዓይነት።

ይህም ስኬታማ ውጤት አስገኘ። በዚህ ጊዜ የኩባኒያው ሃላፊዎች ውጤታማ ለመሆን የቻልነው ሰዎች ለመስጠት ፈቃደኞች ሆነው በመገኘታቸው ነው የሚል ሐሳብ ይናገሩ ጀመር። ይህ አባባል ግን ከፊል እውነት ነበር። ምክንያቱም ብዛትን እንጂ ጥራትን ያገናዘበ

ክርክር አልነበረም። ለምሳሌ፣ በዚህ ጥረታችን ምን ዓይነት ሰጪዎችን እያፈራን ነው? የሚል ጥያቄ ያነሳ ሰው አልነበረም።

ለክርስቲያን ወዳጆቻችን ጥረቶቻችን ውጤታማ እየሆኑ ናቸው በማለት መንፈሳዊነትን የተላበሰ መልስ ልንሰጥ እንችል ነበር። ማንም ሰው «ምን ዓይነት ፍሬ?» ብሎ ለመጠየቅ አላሰበም። ይህ ጥያቄ በንግድ ላይ የተመሠረተ ስልት ስለሚያስከትለው ችግር እንድንነጋገር መንገድ ይከፍትልናል። እየቀረጽን ያለነው ማንን ወይም ምንን ነው? አማኞችን ወይስ የንግድ ደንበኞችን?

የገንዘብ ማሰባሰቢያ ፕሮግራሞችን ስለ እርዳታ የሚያስብ አልነበረም። እያደረግን ያለነው ርዳታ ሰጪዎችን ማሰባሰብ ሳይሆን የመጽሐፍ ክለብ ማቋቋም ነበር። በምሳሌ እንደ ነገር ለማግኘት ብሎ መስጠትና በመስጠት የሚገኘውን ደስታ ለመለማመድ ብሎ መስጠት አንድ አይደለም። የቀረጥ ቅናሽ ለማግኘት (በምዕራቡ ዓለም) ብሎ መስጠት ድሆችን ከመመገብና ከማልበስ የተለየ ነው።

ይህ ከቤተ ክርስቲያን ጋር የሚዛመድ ጉዳይ ነው። ሕንጻዎችን በመገንባት፣ ፕሮግራሞችን በመጨመርና ወደ ቤተ ክርስቲያን ለአምልኮ የሚመጡት ሰዎች ቁጥር መጨመሩን በመመልከት ብቻ ፍሬን መለካቱ በቂ አይደለም። «ምን ዓይነት ፍሬ ነው እያፈራን ያለነው?» ምን ዓይነት ሰዎችን እየቀረጽን ነው? ብለን ራሳችንን መጠየቅ አለብን።

ሰዎች ወደ ቤተ ክርስቲያናችሁ ለምን እንደሚመጡ ቆም ብላችሁ አስቡ። ባለፉት ስምንት ዓመታት ቃለመጠይቅ ካደረግንላቸው ከ5000 ሰዎች መካከል (ከባህላዊም ሆነ ከዘመናዊ አብያተ ክርስቲያናት) አብዛኞች በአሉታዊም ሆነ በአዎንታዊ መንገድ ቤተ ክርስቲያናቸውን የሚገመግሙት ከንግድ አስተሳሰብ አንጻር ነው። ክርስቲያኖች ቤተ ክርስቲያንን የሚመርጡበት ምክንያት ዕቃ የሚገዙበትን ሱቅ (ሱፐርማርኬት) ከሚመርጡበት ምክንያት የተለየ አይደለም።

ጥ. ወደ ጸጋ ቤተ ክርስቲያን የምትሄደው ለምንድነው?
መ. ሙዚቃው ደስ ስለሚለኝ።

ጥ. ወደ ሻዊ ሱፐርማርኬት የምትሄደው ለምንድነው?
መ. እዚያ የሚሸጡ ነገሮች ስለሚያስደስቱኝ።

ክርስቲያኖች ቤተ ክርስቲያንን የሚመለከቱበት ሁኔታ ሌላውን የግብይት ባህላችንን በሚመስል አስተሳሰብ እየሆነ መጥቷል።

አንዳንዶች ይህ ሊወገድ የማይችልና በባህላችን ውስጥ ሊታይ የሚችል ነገር እንደሆነ ያስባሉ። ዓለማችንን ለመድረስ ከፈለግን የዓለምን ቋንቋ መናገር አለብን። ቤተ ክርስቲያን የጠፋትን ለማዳን እንድትችል ከዓለም መራቅ የለባትም ይላሉ።

እንደ እውነቱ ከሆነ ሁሉም አብያተ ክርስቲያናት የሆነ ዓይነት ግብይት ያካሂዳሉ። ይህም ከደጃፋቸው ላይ ባለው ምልክት ወይም በሚያሳትሙት መጽሄት ውስጥ በተጠቀሰ ማለታወቂያ ሊገለጽ ይችላል። በርግጥ ንግድ መጥፎ ነገር አይደለም። ይሁን እንጂ ሥነ-መለኮታዊ ወይም መንፈሳዊ አንደምታዎች የለውም ማለትም አይቻልም።

ሽማግሌዎች በበዙበት ባህል ውስጥ ግብይት ውጤታማ እንደሚሆን የሚያጠያይቅ አይደለም። ብዙ የማያምኑ ሰዎች ክርስቶስን አምነዋል። ግድየለሽ ክርስቲያኖችም ከልባቸው ወደ ቤተ ክርስቲያን ተመልሰዋል። ሐዋርያው ጳውሎስ የጠፋትን ወደ ክርስቶስ ስለመመለስ የነበረውን ርህራሄ መያዝ መጋራት አለብን።

ከሰው ሁሉ አርነት የወጣሁ ስሆን የሚበልጡትን አንድጠኝም እንደ ባሪያ ራሴን ለሁሉ አስገዛለሁ። አይሁድን እጠቅም ዘንድ ከአይሁድ ጋር እንደ አይሁዳዊ ሆኑ፤ ከህግ በታች ያሉትን እጠቅም ዘንድ እኔ ራሴ ከህግ በታች ሳልሆን ከህግ በታች ላሉት ከህግ በታች እንዳለሁ ሆንሁ፤ ህግ የሌላቸውን እጠቅም ዘንድ ያለ አግዚአብሔር ህግ ሳልኖር ነገር ግን በክርስቶስ ህግ በታች ሳለሁ ህግ ለሌላቸው ህግ እንደሌለኝ ሆንሁ፤ ደካሞችን እጠቅም ዘንድ ለደካሞች እንደ ደካማ ሆንሁ፤ በሁሉ መንገድ አንዳንዶችን እድን ዘንድ ከሁሉ ጋር በሁሉ ነገር እንደ አነርሱ ሆንሁ። በወንጌል ማህበርተኛ እሆን ዘንድ ስለ ወንጌል ሁሉን አደርጋለሁ (1ኛ ቆሮ. 9:19-23)።

ጥያቄው ግን ሰዎችን ወደ ክርስቶስ ለማምጣት የምንጠቀምባቸው ዘዴዎች አማኞች ወደ ብስለት እንዲያድጉ ያስችላሉ ወይ? የሚለው ነው።

የአዲስ ክርስቲያኖች ችግር ሕጻንነታቸው ነው። ልክ እንደ ሕጻናት የሚፈልጉት ነገር ሲከለከላቸው ወይም ሲወሰድባቸው ያለቅሳሉ። ነገር ግን ሁለት የአዲስ ኪዳን ጸሐፊዎች መንፈሳዊ እድገት የማያሳዩትን አማኞች በማስጠንቀቅ ጽፈዋል።

ገና ጽኑ መብል ለመብላት አትችሉም ነበርና ወተት ጋትጋችሁ፤ ገና ሥጋውያን ናችሁና እስካሁን ድረስ ገና አትችሉም (1ኛ ቆሮ. 3:2)።

ከጊዜው የተነሳ አስተማሪዎች ልትሆኑ ሲገባችሁ አንድ ሰው ስለ እግዚአብሔር ቃል መጀመሪያ ያለውን የሕጻንነትን ትምህርት እንጂ

ያስተምራችሁ እንደገና ያስፈልጋችኋልና፤ የሚያስፈልጋችሁም ወተት ነው እንጂ ጠንካራ ምግብ አይደለም። ወተት የሚጋት ሁሉ ሀጻን ስለሆነ የጽድቅን ቃል አያውቅምና (ዕብ. 5:12-13)።

አዳዲስ አማኞች በቀላሉ የዘመኑን ባህል እሴቶች ሊቀበሉ ይችላሉ። ይህንንም የሚያደርጉት ሰዎች የነሱን አቋም እንዲደግፉ በማግባባት ነው። ይህም ወደ ቡድናዊነት፣ ፖለቲካ፣ እንዲሁም ሰዎች ሌሎችን ለመቆጣጠር እንዲነሳሉ ያደርጋል። ይህ ደግሞ በጋራ መገዛት፣ እውነትን በፍቅር በመናገርና በይቅርታ የእግዚአብሔር ፈቃድ እውን የሚሆንበትን የጽድቅ ማህበረሰብ ይጎዳል።

«ደንበኛ ሁልጊዜም ትክክል ነው»

የምንጠቀምበት የአሠራር ዘዴ የሥራውን ፍጻሜ ይቀርጽዋል። የተወሰኑ ዘዴዎች የተወሰኑ ፍሬዎችን ያስገኛሉ። ቤተ ክርስቲያን የምንፈልገውን ነገር ሁሉ የምናገኝበት የንግድ ቦታ በምትሆንበት ጊዜ እግዚአብሔር ከግብይት ጣእማችን የተረፈ እቃ ይሆናል። በእርግጥ አፍ እውጥተን ይህንን አንናገርም ይሆናል። ነገር ግን እነዚህ ልማዶችና ልምዶች ንግድ-ተኮር በሆነ ሕይወት ውስጥ የሚንጸባረቁ ናቸው።

የምትጀምርበት ስፍራ ለምታቆምበት ቦታ ወላጃ ነው። የመነሻው ነጥብ እኔነት ከሆነ በክርስቶስ ጌትነት ማጠናቀቁ ከባድ ነው። የቤተ ክርስቲያን መዋቅሮችም ይህንን መርህ ያብራራሉ። በሕይወታቸው ትእዛዝ መቀበል የሚፈልጉ ሰዎች በአምባገነናዊ መዋቅሮች ሥር መተዳደር ሊፈልጉ ይችላሉ። በሕይወታቸውና በራሳቸው ደስ መሰኘት የሚፈልጉ ሰዎች ዴሞክራሲያዊ መዋቅሮችን ሊመርጡ ይችላሉ። በዚህ ዓይነት እግዚአብሔር ፍላጎትን አሙይ ብቻ ይሆናል። ክርስቶስ መሠረቱን ለቆ እኛ የምንቆጣጠረውና ብቻችንን የምናካሂደው ነገር ይሆናል። በዚህ ጊዜ እግዚአብሔር በአምሳሉ እንዲቀርጽ እንደመፍቀድ እኛ እርሱን በአምሳላችን ለመቅረጽ እንፈልጋለን።

ይህንን ከሌሎች ጋርና ለሌሎች በማሰብ በመስቀሉ ሥር ሕዝብን ስለምትሰበሰብ ቤተ ክርስቲያን መጽሐፍ ቅዱስ ከሚናገረው ሐሳብ ጋር አነጻጽር፤ (ፊልጵ. 2:3-8)።

ፍላጎቶችን በማሟላት ዙሪያ የተደራጀች ቤተ ክርስቲያን ራሱ ወዳድነትን ታስፋፋለች። ይህም ያለ ጥርጥር ወደ ፋክክር፣ ቁጥጥርና ግጭት ይመራል። ሐዋርያው ያዕቆብ እንደገለጸው፤

በእናንተ ዘንድ ጦርና ጠብ ከወዴት ይመጣሉ? በብልቶችሁ ውስጥ ከሚዋጉ ከእነዚህ ከምቶቶችሁ አይደለምን? ትመኛላችሁ ለእናንተም እይሆንም፤ ትገድላላችሁ በብርቱም ትፈልጋላችሁ፤ ልታገኙም እትችሉም፤ ትጣላላችሁ፤ ትዋጉማላችሁ፤ ነገር ግን አትለምኑምና ለእናንተ እይሆንም፤ ትለምናላችሁ፤ በምቶቶችሁም ትከፍሉ ዘንድ በክፉ ትለምናላችሁና እትቀበሉም። አመንዝሮች ሆይ፤ አለምን መውደድ ለእግዚአብሔር ጥል እንዲሆን አታውቁምን? እንግዲህ የአለም ወዳጅ ሊሆን የሚፈቅድ ሁሉ የእግዚአብሔር ጠላት ሆኖአል። ወይስ መጽሐፍ በእኛ ዘንድ ያሳደረው መንፈስ በቅንነት ይመኛል ያለው በከንቱ እንደተናገረ ይመስላችኋልን? (ያዕ. 4:1-5)።

እግዚአብሔር ሕዝቡን የሚቀርጸው የት ነው?

ቤተ ክርስቲያናችሁ ሰዎች እንደ አለም እንዲያስቡና እንዲመላለሱ እያበረታታች ነው? «ክርስቶስን» የማይመስሉ አማኞችን እየቀረጻችሁ ነው?

ቤተ ክርስቲያን እግዚአብሔር ሕዝቡን የሚቀርጽባት መንፈሳዊ ስፍራ ናት። እኛ ክርስቶስን ወደመምሰል እንድንሰወጥ የተመረጥን ሰዎች ነን። ችግሩ እንደ ግለሰቦች ማሰብና መመላለስን ስለተለማመድን አንድ ችግር እስኪፈጠር ድረስ መንፈሳዊነትን ሳይሆን ራስወዳድነትን እያበረታታን መሆናችንን አናውቅም። እግዚአብሔር ከራስ ወዳድነት ፍላጎታችን፣ ከደነዘዘው እውቂያችንና ከቀላል ግምታችን ወደሚልቅ መንግስት ጠርቶናል። መጽሐፍ ቅዱስ በእኔነት ላይ ከተመሠረተው ዓለም በእጅጉ ይቃረናል። እግዚአብሔር ፍላጎታችንን ከማሟላቱ በፊት ዳግም ሊሠራንና ሊቤዝን ይፈልጋል። እርሱ በመስቀሉ ወደተቀረጸው ማንነት ይጠራናል።

መዋቅራዊ ጉዳዮች

ሁሉም ግጭት ውስብስብ ነው። ሰዎች በተፈጥሯቸው ለግጭት የሚሰጡት ምላሽ ቀለል አድርጎ መመልከትን ነው። በግጭት ዙሪያ ያለው ውስብስብ መረጃ ብዙውን ጊዜ አሻሚ ትርጉም የሚሰጥና እርስ በርሱ የሚጋጭ ነው። ለመረጃው ትርጉም ለመስጠት የሚፈልጉ ተፎካካሪ ቡድኖችና ግለሰቦች በከፊል እውነታዎች ወይም ክስተቶች ላይ በመመሥረት የጉዳዩን ተፎካካሪ እይታዎች ማቅረባቸው የማይቀር ነው። እነዚህ ሐሳቦች በእንድ በኩል ጠንክር ያሉ ሊመስሉ ቢችሉም፣ ጠቅላላውን ጉዳይ የማብራራት ብቃት የሚጎድላቸው ናቸው።

ባመዛኙ የግጭቱ ተዋናዮች ሌሎችን ለመውቀስና የራሳቸውን ሃላፊነት ለማሳሰብ መጣራቸው የማይቀር ነው። እንዲያውም እንዳንዶች ራሳቸውን ከትልቅ ዙፋን ላይ ከፍ አድርገው ለመስቀል ሲሉ ሌሎችን አጋንንታዊ ካባ ያለብሷቸዋል።

የሥርዓት ለውጥ ሂደትን ማጤን

እነዚህ ለግጭት የሚሰጡ ብቁ ያልሆኑ ምላሾች ለግጭቱ መፈጠር ሁኔታዎችን የሚያመቻቸውና ከተፈጠረም በኋላ ችግሩን ለማስወገድ የሚደረገውን ጥረትና ጊዜ የሚጨምረው የልዩ ልዩ የሥርዓት ለውጥ ሂደት አካል ናቸው። የሥርዓት ለውጥ ሂደት (ኃይሎች መስተጋብር) ስንል በውሳኔዎቻችን ላይ ተጽእኖ በማሳደር ለግጭቱ መፈጠር አመቺ ሁኔታዎችን የሚፈጥሩ ውጫዊና ውስጣዊ ኃይሎች ግንኙነት ወይም ዝምድና ማለታችን ነው። የሥርዓት ለውጥ ሂደት (የኃይሎች መስተጋብር) አብያተ ክርስቲያናትን ጨምሮ በድርጅቶች ውስጥ የምናከናውናቸው የማይራጀት፣ የሥራ፣ የአመራርና የውሳኔዎች አለጣጥ መሠረት መዋቅር ነው።

ለምሳሌ፣ የሦስተኛይቱ ቤተ ክርስቲያን ምእመናን ሽማግሌዎች መጋቢውን «በማስገደድ» ከአገልግሎቱ አስለቅቀዋል በሚል ክፍተት ግጭት ውስጥ ገብተው ነበር። ይህንን ችግር ለማቃለል የሞከሩ እንዳንድ ሰዎች ችግሩ ዘረኝነት መሆኑን ተናገሩ። ሌሎችም ይህ ከመጋቢው የባህርይ ችግር ጋር የተያያዘ መሆኑን ገለጹ። የተቀሩትም ችግሩ ገንዘብ ነክ እንደሆነ ለማስረዳት ሞከሩ። እነዚህ ኃይሎችና ሌሎችም ግጭቱ እንዲፈጠር ያደረጉና ከተፈጠረ በኋላም አሉታዊ ሐሳቦች አየተሰነዘሩ መፍትሄው እንደ ሰማይ እንዲርቁ የበኩላቸውን እስተዋጽኦ ያበረከቱ ሁሉ የሥርዓት ለውጥ አካል ነበሩ።

ለሦስተኛይቱ ቤተ ክርስቲያን ባቀረብነው የመጨረሻ ሪፖርቶችን ሁሉም መሪዎች ከአገልግሎታቸው እንዲለቁ ጥሪ በማቅረብ የሥርዓት ለውጥ እንዲደረግ ጥሪዎችንን አቅርበናል።

ግምገማችን ግለሰቦችም ሆኑ የቤተ ክርስቲያን ባህል አካል የነበሩ ወገኖች መንታ አስተሳሰብና አተገባበር የሚታይባቸው መሆኑን ያመለክታል። ይህም ማለት ሥርዓትም ሆነ ግለሰባዊ ችግሮች መኖራቸውን ግኝቶቻችን ያመለክታሉ። ይህም ሊመረመሩ፣ ሊዳሰሱና መፍትሄ ሊሰጣቸው የሚገባቸው መሠረታዊ መንፈሳዊና ሥነ-መለኮታዊ ጉዳዮች መኖራቸውን ያሳያል። በብዙ አመታት ውስጥ የተፈጠሩትን ልማዶች በአንድ ጊዜ ማስወገድ አይቻልም።

«ይቅርታ አድርጉልኝ» ወይም «ይቅር ብዩሃለሁ» በማለት ብቻ በቀላሉ ማስወገድ አይቻልም።

ነገር ግን ለውጥ ሊመጣ የሚችለው ከዚህ በታች የተጠቀሱትን ነገሮች ሊያስገኝ ለሚችል ሂደት በቂ ጊዜ በመስጠትና ራስን በማስገዛት ነው።

- የቀደመትን ውድቀቶች መመርመር፣ መለየትና መናዘዝ
- ክሰዎች ባህርይ ወይም አስተሳሰብ ውስጥ መሠረታዊ ችግሮችን፣ መንስኤዎችን ወይም ግድፈቶችን መለየት
- ለረዥም ጊዜ ሰዎች ሊለማመዷቸው የቆዩትን አሉታዊ ልማዶች ማስወገድ
- አዲስ የአስተሳሰብና የባህርይ ልማዶችን መማር
- ግላዊ ባህርይንና የቤተ ክርስቲያን ባህልን ዳግም መመሥረት

ማንኛውንም አሠራር ለመቀየር መሠረታዊውን መዋቅር መለወጥ አስፈላጊ ነው። ይህም የሥርዓት ለውጥ ሂደት። መሠረታዊውን መዋቅር የማይዳስስ ማንኛውም ለውጥ ውጤታማ ሊሆን አይችልም።

በሥራ ላይ የነበረውን አመራር ለጊዜው በማንሳትና በሌሎች በመቀየር ምእመናንና መሪዎች አዳዲስ የአስተሳሰብና የድርጊት መንገዶችን ይማራሉ። በዚህም ጊዜ ከሰው ጥረት ይልቅ በእግዚአብሔር መንፈስ ላይ ይደገፋሉ።

ይህ ሙሉ በሙሉ መጽሐፍ ቅዱሳዊ አስተሳሰብ ነው። በብሉይና በአዲስ ኪዳን፣ እንዲሁም በክርስቶስ አገልግሎት ውስጥ እግዚአብሔር ሕዝቡ የሚጠበቃቸውን ነገሮች በመገለባበጥ መንፈሳዊ ለውጦችን ሊያመጣ ቆይቷል። ይህንንም የሚያደርገው ሕዝቡ እርሱን ሙሉ በሙሉ የሚተማመንበትን ሁኔታ በመፍጠር ነው። ባመዛኙ መንፈሳዊ ለውጥ የሚመጣው የአሠራር ለውጥን በመከተል ነው።

ቤተ ክርስቲያን በሁሉም ሳይሆን በአንድ የመዋቅሩ ክፍል ላይ በምታተኩርበት ጊዜ ሙሉ እርቅ ማካሄድ አልተቻለም ነበር። በመዋቅሩ ውስጥ ያሉትን ኃይሎች ሁሉ ለማስታረቅ የመዋቅሩን ግጭት ማስታረቁ በቂ ሊሆን ይገባል።

ይህ ማለት የቤዛነትን ሚና ለመጫወት ሁሉንም ኃይሎች ያካተተ ምርመራና አስተሳሰብ መከተል አለብን ማለት ነው። ይህ ግን በብዙ አመራርና የቤተ ክርስቲያን የዕርቅ ሞዴሎች ውስጥ የሚጎድል ነገር ነው። ይህም ማለት መሪዎችን የምናለጥነው ግጭትን በሚፈጥሩ ባህላዊና መዋቅራዊ ሁኔታዎች ውስጥ ሆነው ሕዝቡን እንዲመሩና እንዲያስታርቁ ነው ማለት ነው።

ብዙ ሥነመለኮት ኮሌጆች መጋቢዎችን የሚመለምሉትና የሚያለጥኑት ለብቻቸው እንዲያስቡ፣ እንዲሠሩና እንዲናገሩ ነው። ጥቂት የሥነ መለኮት ኮሌጆች ደግሞ መጋቢዎች እንዴት ራሳቸውን ከቻሉ ቡድኖች ጋር እንደሚሠሩ ወይም የኃጢአትን ገጽታዎችና የጋራ ግጭትን እንዴት እንደሚያስታርቁ ያስተምሯቸዋል። ምንም እንኳን በምዕራቡ ዓለም የቤተ ክርስቲያን ግጭት በስፋት የሚታይ ቢሆንም አብዛኞቹ መሪዎች ግጭትን እንዴት መጋፈጥና መፍታት እንደሚቻል የሚያሳይ መደበኛ ወይም ተግባራዊ ስልጠና አይሰጣቸውም። በተጨማሪም፣ መሪዎችን ለማግዘ ተብለው የሚታተሙ አብዛኞቹ መጻሕፍት ግጭቶች ሁሉ በለዎች መካከል የሚፈጠሩ ናቸው የሚል መልእክት ያስተላልፋሉ። እንደ እውነቱ ከሆነ ግን ግጭት በለዎች መካከል የሚፈጠርና ሌሎች ብዙ ነገሮችን ያካተተ ነው።

ባብዛኛው መጋቢዎች ለችግሮች መፍትሄ የሚለጡት ከባህላቸውና ከስልጠናቸው ባገኙት ከእንክን ባልጸዳ ግንዛቤ ነው። መሪዎች እንዴት ችግሮች እንደሚፈጠሩና አመራራቸውም እንዴት ለነዚህ ችግሮች መንስኤ እንደሚሆን ለመረዳት ባለመቻላቸው የመንፈስ ቅዱስ ምሪት ያለበት ምርመራ፣ ንስሐና ይቅርታ ለሚያስፈልጋቸው ነገሮች የህግ አጥባቂነት ወይም ዴሞክራሲያዊ መፍትሄዎችን ያቀርባሉ። በዚህ መሀል መሪዎች የሚጋፈጡት ከላይ እንደ ተመለከተው በመብቶቻቸው ላይ የሚያተኩሩትንና ከመታዘዝ ይልቅ «ድምጽ ለመስጠት» ከሚሸቀዳደሙ ምእመናን ጋር ነው።

የለውጥ ሂደትን በቀኝ ወይም በግራ አመለካከት ማለተናገድ

መሪዎች ሁኔታዎችን ለመቆጣጠር ወይም ነገሮች መስመራቸውን ጠብቀው እንዲጓዙ ለማድረግ የግራ ወይም የቀኝ አመራር መንገዶችን ይከተላሉ።

የቀኝ አመራር አመለካከትን የሚከተሉ መሪዎች የኃይልን ማዕከላዊነት በመጠበቅ ነገሮችን ፈር ለማስያዝ ይሞክራሉ። ይህንን የአመራር መስመር የሚከተል መጋቢ ስለ መገዛትና ሥልጣን

ይሰብካል። ይህንንም የሚያደርገው ተዋረዳዊና ከላይ ወደታች የሚወርድ የአስተዳደር ዘዴ በመከተል ነው። ይህ አሠራር ብዙም ሳይቆይ ወደ ሕግ አጥባቂነት ይሸጋገራል። የዚህም ውጤቱ ቤተ ክርስቲያኒቱ ወደ ክርስቶስ ከማመልከት ይልቅ መጋቢውን ለመጠበቅ የተደራጀች ትሆናለች።

የግራ አመራር አመለካከት ላይ የሚያተኩሩ መሪዎች ከላይ የተጠቀሰውን መስመር ተገላቢጦሽ ይከተላሉ። እነዚህ መሪዎች ማእከላዊ ያልሆነ አመራርን ያበረታታሉ። ይህ ደግሞ ሕዝቡን የመምራትም ሆነ የማሳደግ አቅም አይኖረውም። እነዚህም ቢሆን ትኩረት የሚለጠው በመሪው ላይ ነው። መሪው ለቆለለው ተጎጂ ወግኖ በመጫወት አዛኝ መሆኑን ያሳል። የዚህም ውጤቱ ለላምን ለመፍጠር ሲባል እውነት የሚሸራረፍበትን ሁኔታ መፍጠር ነው። (በምዕራፍ ሁለት ስለ ግራና ቀኝ አመለካከት አስተዳደራዊ ፍልስፍናዎች ተጨማሪ ሐሳቦች ይቀርባሉ።)

ሳናስተውል መሪዎችን በዚህ መልኩ ስለምንቀርጽ የምናገኘው እንዲህ ዓይነት መሪዎችን ነው። የሚያስመርቁቸው ተማሪዎች ሁነኛ ባህርይ ወይም ጥሪ እንዲያሳዩ የሚጥሩ ሰሚናሪዎች ብዙ አይደሉም። ከዚህ ይልቅ ከስልጠናቸው ወይም ከስጦታቸው ጋር በሚስማማ መዋቅር ላይ የተመሠረተ እውቀት ይዘው የሚወጡትን መሪዎች በማምረቱ ላይ ያተኩራሉ።

መሪው አስተማሪ ከሆነ ቤተ ክርስቲያን የምትገነባው በአመራር አገልግሎት ዙሪያ ይሆናል። በዚህ ጊዜ መነባንብ ቀዳሚው የመግባቢያ መንገድ ይሆናል። ህዝቡ በዝምታ ተቀምጠው የመጋቢውን መነባንብ ያዳምጣሉ። መጋቢው ወንጌላዊ ከሆነ ቤተ ክርስቲያን ያልዳኑትን ሰዎች በመሳብና በማዳን ላይ ታተኩራለች።

በነዚህና በሌሎችም ብዙ ምክንያቶች መሪው ብዙውን ጊዜ እርስ በርሱ የሚደጋገፍ ቡድን ከመመሥረት ይልቅ ብቻውን የሚሠራበት ሁኔታ ይፈጠራል። ብዙውን ጊዜ መጋቢው እርሱ የሌላቸውን ስጦታዎች የያዙ ሰዎች ሊኖሩ እንደሚችሉ በመገመት ቡድን የመመሥረቱን ሐሳብ ይቃወማል። እንዲህ ዓይነት መጋቢዎች ቡድን ከመሠረቱ ደግሞ የቡድኑ አባላት ለነሱ ስጋት የማይፈጥሩ መሆናቸውን ማረጋገጣቸው የግድ ይሆናል። ስለሆነም የቡድኑ አባላት እንደ ዓይነት አስተሳሰብ ያላቸው ወይም ከመጋቢው ያነሰ ስጦታ ያላቸው መሆን አለባቸው ማለት ነው።

በምትሰባሰቡት ጊዜ እግዚአብሔር እኛን በሚለውጥ መንገድ ሊናገር የመስማት እድል ይኖረናል። ፈተናችን የመለየትና የመቀደስ ፈተና ነው። «ዳሩ ግን እኔ ቅዱስ ነኝና ቅዱሳን ሁኑ ተብሎ ስለተጻፈ የጠራችሁ ቅዱስ እንደሆነ እናንተ ደግሞ በነጋሪነት ሁሉ ቅዱሳን ሁኑ» (1ኛ ጴጥ. 1:15-16)።

ምንም እንኳን ይህ አዲስ ዜና ባይሆንም እምብዛም ተግባራዊ ያላደረግነው ነገር ነው። ተግባራዊ በምናደርግበት ጊዜ ደግሞ ወደሆነ ህገወጥ ደንብ ወይም አካላዊ ወዳልሆነ ምክር እንቀይረዋለን። «እግዚአብሔር ለመቀደስ ከፈለጋችሁ እንዲህና እንዲህ አድርጉ ይላችኋል።»

ቅዱስ ሕዝብ መሆን ማለት ምን ማለት እንደሆነ ጠፍቶብናል። በአንድነት ተጠርተን በመውጣት እግዚአብሔር እንዲቀርጽን አልፈቀድንለትም። ከዚህም የተነሳ ሰዎችን በእግዚአብሔር ባህርይ እየቀረጽን አይደለንም። የሰዎችን ጭንቅላት በታላቅ እውቀት ልንሞላና ልባቸውንም በጥሩ ስሜት ልንሞላ እንችላለን። ነገር ግን ክርስቶስን በመምሰል በተጨማሪ መንገዶች ሕይወታችንን እንድንመሠርት እግዚአብሔር የሰጠንን እድል በተደጋጋሚ እንዘነጋለን።

እርቅን ማስታረቅ የእውቀት ወይም የስሜት ጉዳይ አይደለም። ይህ የመታዘዝና የመሆን ጉዳይ ነው። ማለትም ቅድስና ሌሎችም የሚገኙበት ማህበረሰብ የሚለማመደው ስልጠና ነው። አንድ ሰው ብቻውን ቅዱስ ሊሆን አይችልም።

በተጨማሪም፤ እግዚአብሔር «ቅዱሳን ሁኑ» እንጂ «ቅድስናን አድርጉ» ወይም «ቅዱስ አሳብ አስቡ» አላለም። ማስብና ማድረግ መስዋዕትንና መለወጥን ተከትለው የሚመጡ ነገሮች ናቸው (1ኛ ዮሐ.3:18)። ክርስቲያኖች እንዲለወጡ ተጠርተዋል። «የእግዚአብሔር ፈቃድ እርሱም በጎና ደስ የሚያሰኝ ፍጹምም የሆነው ነገር ምን እንደሆነ ፈትናችሁ ታውቁ ዘንድ በልባችሁ መታደስ ተለወጡ እንጂ ይህን እለም አትምሰሉ» (ሮሜ.12:2)።

የመለወጥ ፈተና የሚጠናቀቀው አእምሮን በማደስ ብቻ አይደለም። የታደሰ አእምሮ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ቀምሰው የሚያረጋግጡትን የተወሰኑ ልማዶችና ተግባራት ማስከተል አለበት። እግዚአብሔር ቤተክርስቲያንን የመሠረተው እንዲህ ዓይነቱ ተግባር የሚከናወንበት ስፍራ እንድትሆን ነው።

በቅርቡ ከአንድ ክርስቲያን መሪ ጋር ስለ ክርስቲያናዊ ባህርይ ስንነጋገር ነበር። እኔም ባህርያት በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የሚቀረጹ ነገሮች መሆናቸውን ገለጽኩለት። መሪው ወዳጄ ግን እውነትን

እንደመናገር ያሉትን ባህርያት ከቤተ ክርስቲያን ውጭ ብቻችንን ሆነን እንኳን ልንማራቸው እንደምንችል ተናገረ።

እኔም፤ «ልክ ነው። ከቤተ ክርስቲያን ውጭ ያለው እውነትን መናገር ክርስቲያናዊ ታማኝነት አይደለም» አልኩት።

ክርስቲያን ያልሆኑ ሰዎች እውነትን መናገር ይችሉ የሆናል። አንድ ሰው እውነትን ለመናገር የግድ ክርስቲያን መሆን አያስፈልገውም። ነገር ግን ክርስቲያናዊ እውነተኛነት ወይም እውነትን መናገር በቅርጹም ሆነ በዓላማው የተለየ ነው። ይህ እውነት የሆነውን ክርስቶስን መከተል ምን ማለት እንደሆነ ከመረዳት የመነጨ ነው። እውነት ቤተ ክርስቲያንን በማንጸት ወደ ክርስቶስ ያላድጋታል።¹

ባህርያችን እውነተኛ ትርጉምና ሕይወት የሚያገኘው በክርስቶስ አካል ውስጥ ነው። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ከቤተ ክርስቲያን ውጭ የሆነ ክርስትና የለም።

አብዛኞቹ ክርስቲያኖች ትክክልና ስህተት የሆኑትን ነገሮች ያውቃሉ። እግዚአብሔር ቅድስናን እንደሚፈልግ ያውቃሉ። ነገር ግን ብዙዎቹ ሌሎችን ባሳተፈ መንገድ ቅድስና እንዴት እንደሚመጣ አያውቁም። ወደ ቤተ ክርስቲያን ቢመጡም የራሳቸውን ስሜት፣ ደንብ ወይም ዘዴ መከተላቸውን ይቀጥላሉ። በሚሳሳቱበት ጊዜ ሰዎች እንዳያውቁባቸው ኃጢአታቸውን ይደብቃሉ።

መስቀሉ፤ ቤተ ክርስቲያንና ቅዱሳት መጻሕፍት የሚያስተምሩት አንድ ሰው ራሱን ሊለውጥ እንደማይችል ነው። ለውጥ እግዚአብሔር በቃሉ፤ በመንፈሱና በሕዝቡ አማካኝነት ወደ ሕይወታችን የሚያመጣው ነገር ነው። እነዚህ ሦስቱም አስፈላጊዎች ናቸው።

ሥነ-መለኮታዊ ጉዳዮች

በመጨረሻም፤ ግጭቶቻችን ሥነ-መለኮታዊ መሠረት እንዳላቸው መግለጹ አስፈላጊ ነው። ሥነ-መለኮት ስንል ስለ እግዚአብሔር፣ ስለ ማንነቱና ከሕዝቡ ምን እንደሚፈልግ ለመረዳት የሚካሄድ ጥናት ማለታችን ነው። በዚህ መልኩ ሥነ-መለኮትን ከሥነ-ቤተ ክርስቲያን ጋር እንቀላቅላለን።

¹ ዮሐ. 173 እና ኤፌ. 4:12ን አንብብ።

35

ለምን ወደ ቤተ ክርስቲያን እንሄዳለን?

እስኪ ወደ ቀላሉ ጥያቄያችን እንመለስ። «ወደ ቤተ ክርስቲያን ለምን እንሄዳለን?» ቃለ መጠይቅ ያደረግንላቸው አብዛኞቹ ክርስቲያኖች መልሱ ያው ግልጽ ነው። በሚል ግምት ስለዚህ ጥያቄ ምንም አላሰቡም ነበር። መልሱን እንዲሰጡን የግድ ባልናቸው ጊዜ ብዙዎች ለማማጥ ተገደዱ።

ከተሰጡን መልሶች መካከል ሁለቱ በብዙዎች ተደጋግመው የተመለሱ ናቸው። እነሱ እንደነገሩን ሰዎች ወደ ቤተ ክርስቲያን የሚሄዱት አንድም ከልማድ አሊያም የግል ፍላጎታቸውን ለማሟላት ነው። ምክንያታዊ ወይም ቀኝ አመለካከት ያላቸው አማኞች ወደ ቤተ ክርስቲያን ሲጨመሩ አውቀው እንደሚያገኙ ተስፋ ያደርጋሉ። ስሜታዊ ወይም ግራ አመለካከት ያላቸው አማኞች የበለጠ ስሜት እንደሚሰማቸው ያስባሉ። ሁሉም የሚፈልጉት በባለሦስት ነጥብ ስብከት ወይም በአምስት ቀላል ደረጃዎች የሚሹትን ነገር ለማግኘት ነው። ቃለ ምልልሱ ሲቀጥል የሚገርም ሁኔታ ተፈጠረ። አብዛኞቹ ራሳቸው እየተናገሩ ሳለ የአንድነትን አለመኖር ለመረዳት ችለዋል። ቃሎቻቸው ባዶና ብቃት የጎደላቸው፣ ቤተ ክርስቲያን እንድትሆን ከታሰበችው ነገር የወረዱ ነበሩ። ከራሳቸው ያለፈ ዓላማ ወይም ትርጉም ያለውና ሰውን የሚያረካ ቃል የላቸውም።

የቤተ ክርስቲያን ዓላማ ምን እንደሆነ እናውቃለን? ይህ በሚቀጥለው ምዕራፍ የምንመለስበት ሥነ-መለኮታዊ ችግር ነው። አሁን ግን ሁለት የማጠቃለያ ሐሳቦችን እናቀርባለን።

1. ግጭት ሁልጊዜም የባህላዊ፣ መዋቅራዊ፣ መንፈሳዊና ሥነ-መለኮታዊ ኃይሎች ውስብስብ ክስተት ነው። አብዛኞቹ ግጭቶች ሥርዓታዊና ሥነ-መለኮታዊ ሥሮችን የሚያሳዩ ምልክቶች ናቸው።
2. ከላይ የተጠቀሰው ሥነ-መለኮታዊ ጉዳይ ከሁሉም የጠለቀ ሥር አለው። ሥነ-መለኮት ሌሎች የግጭት ሥሮችን ሁሉ ይመራል። ሁሉም የቤተ ክርስቲያን ግጭት በዋናነት ሥነ-መለኮታዊ ነው። እግዚአብሔር ሕዝቡ እንሆን ዘንድ ስለ ቤተ ክርስቲያኑ ያለንን አስተሳሰብ እንዲቀየር ይፈልጋል።

የእናንተስ ቤተ ክርስቲያን እንዴት ነች? ከላይ የተጠቀሱትን ነገሮች ስትመለከቱ በቤተ ክርስቲያናችሁ ግጭትን የሚቀሰቅሱ ነገሮች የትኞቹ መሆናቸውን ተረዳችሁ?

የቤተ ክርስቲያንን ግጭት ለመፍታትና ለማስተካከል የሚቻልበት ብቸኛው መንገድ መንፈሳዊ፣ ባህላዊ፣ መዋቅራዊና ሥነ-መለኮታዊ ሥሮችን መለየትና መፍትሄ መስጠት ነው። በቤተ ክርስቲያናችሁ ውስጥ ያለውን ሁኔታ እንድትገነዘቡ እግዚአብሔር ያግዛችሁ ዘንድ ጸልዩ።

የእርቀ ሰላም ሥነ-መለኮት

[illegible]

22

በምዕራፍ አንድ ውስጥ እንደተመለከትነው፤ አብዛኞቹ መሪዎች የቤተ ክርስቲያን ግጥቶችን ለመመርመርና ለመፍታት የግራ አመለካከት ወይም የቀኝ አመለካከት ዘዴዎችን ይጠቀማሉ። እያንዳንዱ ዘዴ እርቅን ለመፍጠር ጠቃሚ ቢሆንም በቂ ግን አይደለም። እነዚህን ሁለት አመለካከቶች ይበልጥ ቀረብ ብለን እንመልከት።

የቀኝ አመለካከት/ ወግ አጥባቂ/

በእውነትና በአእምሮ ነገር ላይ ማተኮር

ቀኝ አመሰክካት ሰረዥም ጊዜ ከኃይልና ከትእዛዝ ጋር የተያያዘ ሆኖ ቆይቷል። ይህ የእውቀት፣ የኃይል፣ የሥነ-ሥርዓትና የእውነት ተምሳሌት ነው። በእግዚአብሔር ሁሉን ቻይነትና ሱክላዊነት ላይ የሚያተኩሩ ወገኖች የቤተ ክርስቲያንን ግጭት ስእውነት የሚደረግ ትግል አድርገው ይወሰዳሉ።

ከዚህ ዓይነት አለተሳሰብ ከመጣችሁ ለግጭትና ለግል ኃጢአት የቁጣና የሀዘን ምላሽ ትሰጡ ይሆናል። ችግሩ የተከለተው ሰዎች ለመጽሐፍ ቅዱስ ስለማይታዘዙና እውነትን ስለማይከተሉ ነው ልትሉ ትችላላችሁ። በርግጥ ቤተ ክርስቲያን የኃጢአትን ባህል በምትከተልበት ጊዜ ግጭት ይፈጠራል። ቤተ ክርስቲያን ቀደም ሲል ከዘመናዊነት፣ አሁን ደግሞ ከድህረ-ዘመናዊነት ጋር መስማማቷ የወንጌሉን እውነት በማሳሳት የቅዱሳት መጻሕፍትን እውነት አዳክሞታል።

ቀኝ አመለካከት ያላቸው ሰዎች ሰቡተ ክርስቲያን በዋናነት የሚያስፈልገው ነገር ቢኖር አማኞች ስቅዱሱ አምላክ ተገቢውን አክብሮትና ፍርሃት እንዲያላዩ ማስቻል ነው የሚል እምነት ይኖራቸዋል።

[illegible][illegible]

እንደሚል የሚያሳዩትን አዳዲስ መንገዶች መጠቀም ነው ብለው ያስባሉ።

ግራ አመለካከት የሚከተሉት ሰዎች የዓለማችንን ችግር በግልጽና በአውነተኛነት በማንሳት የጠፋትን ወገኖች ለማዳን ይፈልጋሉ። ይህም አንዳንድ አብያተ ክርስቲያናት መገናኛ ብዙሃንን፣ ድራማና ሙዚቃን በመጠቀም ያልዳኑትን ሰዎች ወደ ክርስቶስ ለማምጣት ጥረት እንዲያደርጉ አነሳስቷቸዋል። ሌሎች ደግሞ የአነስተኛ ቡድን ንብረቶችን ወይም ርእሰ-ጉዳይ ተኮር የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት ቡድኖችን በማቋቋም ግንኙነቶችን እንዲመሠርቱ አድርጓቸዋል።

ቀኝ ከግራ ጋር ሲነፃጸር

በነዚህ በሁለቱ አመለካከቶች መካከል ያለው ልዩነት ራሱ በአንዳንድ አብያተ ክርስቲያናት መካከል የግጭት መንስኤ ለመሆን በቅቷል። ይህም ከፖለቲካ ተሳትፎ አስከ አምልኮ ስልትና የቤተ ክርስቲያን የቅጣት መርሆች ባሉት ነገሮች የሚገለጽ ችግር እየሆነ መጥቷል።

ለምሳሌ፣ የቀኝ አመለካከት መሪዎች ለመጽሐፍ ቅዱስም ሆነ ለሕይወት ያላቸው አመለካከት በህግ-አጥባቂነት ላይ የተመሠረተ ነው። ይህን ብታደርግ ይሄ ይደርስብሃል ብለው ያስተምራሉ። ብዙውን ጊዜ ውሳኔ ሰጭነትና የቅጣት እርምጃ መውሰድ አንድ ግለሰብ ወይም ጥቂት ግለሰቦች ያሉበት ቡድን በአምባገነናዊ መንገድ የሚያከናውነው ይሆናል።

የግራ አመለካከት መሪዎች ሕይወትን የሚመለከቱት

በግንኙነቶች ላይ በተመሠረተ ወይም በዴሞክራሲያዊ መንገድ ነው። የህግ አጥባቂነትን ችግር ስለሚገነዘቡ በፍቅር፣ በምህረት፣ በለማዳላትና በመቻቻል ላይ ትኩረት ያደርጋሉ። ውሳኔዎች የሚሰጡት በምእመናን ለምምነት ወይም በድምጽ ብልጫ ነው።

ግራም ሆነ ቀኝ የሌለውን አመለካከት ሙሉ በሙሉ አይቃረነውም። ከሁለቱም ወገን የአውነትን ወይም የፍቅርን አስፈላጊነት የሚክድ የለም። ይሁን እንጂ እያንዳንዱ ወገን በተለያዩ የአስተሳሰብና ምላሽ የመስጠት መንገዶች ላይ ትኩረት ያደርጋል።

ምናልባትም በቤተ ክርስቲያናችሁ ውስጥ እንዲህ ዓይነት ውጥረት እየታየ ይሆናል። የትኛውን ነው የምትመርጡት - እውነትን ወይስ ፍቅርን? እግዚአብሔር የሚከተለው ቀኝ ነው ወይስ ግራ አመለካከት?

እግዚአብሔር የሚከተለው ቀኝን ነው ወይስ ግራ አመለካከት?

ሮበርት ፋራር ኬፕን “The Parables of The Kingdom” /የመንግሥቱ ምሳሌዎች/ በሚል ርእስ ባሳተሙት መጽሐፋቸው ውስጥ ሉተር ስለ እግዚአብሔር «የግራ አመለካከት» ኃይል መጥቀሱን ገልጸዋል። እግዚአብሔር ከቀኝ ይልቅ ወደ ግራ አመለካከት ያደላል በማለት የሚከተለውን ሐሳብ ስንዝረዋል።

ምክንያታዊ በሆነና ተአማኒነትን በሚወድ ግራ የእእምሮ ክፍል ከሚተዳደረው የቀኝ አመለካከት ኃይል በተቃራኒ ነው። ግራ አመለካከት ኃይል የሚመራው ለሚታዊ፣ ክፍትና ምናባዊ በሆነው ቀኝ የእእምሮ ክፍል ነው። የቀኝ አመለካከት ኃይል ግራ የሚያጋባ ነው ለዓለም ሁሉ ድክመትን የሚመስል ኃይል፣ ጣልቃ ካለመግባት የማይለይ የሚመስል ጣልቃገብነት።²

ኬፕን እግዚአብሔር ብዙውን ጊዜ በማንጠረጥራቸው የግራ አመለካከት መንገዶች ተግባሩን እንደሚያከናውን ያስረዳሉ።

እንዲያውም አንድ ሰው በእግዚአብሔር የቀኝ አመለካከት ሁሉን ቻይነት ላይ የሙጥኝ ባለ ቁጥር እርሱ ደግሞ ዱካውን ይደብቃል። ባለፉት አራት ሺህ ዓመታት ዓለም ሲፈራርስ ሲችል እግዚአብሔር ይህ እንዲሆን አላደረገም። ለምን?

እስራኤል የተሰጣትን የተስፋ ቃል በፍጥነት ለማግኘት ነበር የፈለገችው። እግዚአብሔር ግን ለሁለት ሺህ ዓመታት ጠበቀ። ድል-ነሺ ንጉሥ ሲፈልጉ በተረገመ መስቀል ላይ የሚሞት ሕጻን ልጅ ላክላቸው።

አፈጻጸምን በቀኝ አመለካከት ኃይል ለሚለካ ሰው የክርስቶስ ሕይወት ክፍተኛ ሽንፈትን የሚያሳይ ነው። ይህ አንዳንዶቻችንን ወደ ተሳሳተ መስመር ይመራናል። እግዚአብሔር ከምንጠይቀው ተቃራኒውን ይሰጠናል።³ እግዚአብሔር የዓለምን ጠቢባንና ብርቱዎች ለማሳፈር ሲል ሞኞችንና ደካሞችን የሚመርጥ ይመስላል (1ኛ ቆሮ. 1:27)።

ነገር ግን እግዚአብሔርንም ሆነ መጽሐፍ ቅዱስን ሙሉ በሙሉ በግራ አመለካከት መገደብ አይቻልም። እስከ ቆራንና ተከታዮቹን ተመልከቱ (ዘጉ.16)፣ እንዲሁ ሐናንያንና ሰጴራን (የሐዋ.5) ታሪክ

² Robert Farrar Capon, The Parables of the Kingdom (Grand Rapids: Eerdmans, 1985), 20.
³ Ibid. 15.

አጥባቂነትን፣ በግራ አመለካከት በኩል ደግሞ ለዘብተኛ አንጻራዊነትን አልፈን መሄድ አለብን።

ቤተ ክርስቲያን ደህንነትን የሕይወት ዘይቤዋ አድርጋ መለማመድ አለባት። እርቀ ሰላም ዝም ብለን የምንገነዘበው ወይም የምናደርገው ነገር ብቻ አንዳልሆነ መረዳት አለብን። ይህ የማንነታችን ጉዳይ ነው። እንዲሁም ይህ ለወቅታዊ የግጭት ጊዜያት ብቻ የሚሠራ አይደለም። ይልቁንም እርቀ ሰላም ማቆሚያ የሌለው የቅድስና ፍለጋ ነው። ይህም በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የጋራ ባህርያችን፣ ልማዳችንና ልምምዳችንን በመቀየር በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የሚቀርጸን የአስተሳሰብ፣ የድርጊትና የመሆን መንገድ ነው።

ጌትነትና ተገዢነት

ግጭት ባለባቸው አብያተ ክርስቲያናት ውስጥ የሚገኙ ሁለት ወይም ከዚያ የሚበልጡ ቡድኖች ታሪካቸውን ለመናገር ይጣ ደፋሉ። የእያንዳንዱ ቡድን ቀዳሚ ፍላጎት ሌሎች ለእነርሱ ግልጽ የሆነውን ነገር እንዲገነዘቡ ማስቻል ነው። ይህም ግልጽ የሆነው ነገር እነርሱ ትክክል እንደሆኑና ሌላው ወገን ግን እንደተሳሳተ የሚያሳይ ድርሰት ነው።

ብዙውን ጊዜ ክፍፍል ላለባት ቤተ ክርስቲያን የሚከተለውን ዓይነት ሐሳብ እናገራለሁ። «ማን ትክክል እንደሆነና ማን እንደ ተሳሳተ ለማወቅ ከፈለጋችሁ መልሳችን ቀላል ነው። ሁላችንም ተሳስተናል።»

የቤተ ክርስቲያን ግጭት ትክክለኛው ማነው? ያጠፋውስ ማነው? የሚለውን የመወሰን ጉዳይ አይደለም። ጉዳዩ የጌትነትና የመገዛት ጉዳይ ነው። ይህ የክርስቶስ የአካል ክፍል መሆናቸውን ያቆሙትን ሰዎች የሚያሳይ ነው። ራሳችንን መቅረጽ እንችላለን ብለን በምናስብበት ጊዜ ቤተ ክርስቲያን መሆናችንን እናቆማለን። ይህ እስራኤልና ቤተ ክርስቲያን በታሪክ ሁሉ ሲፈጽሙ የቆዩት የጣኦት አምልኮ ኃጢአት ነው።

መጽሐፍ ቅዱስ የሚያስተምረን ክርስቲያኖች እንደመሆናችን መጠን በእግዚአብሔር ቃል፣ በመንፈሱና በሕዝቡ እንደምንቀረጽ ነው። ከብዙ የቤተ ክርስቲያን ግጭቶች እንደተመለከትኩት አብዛኞቹ ምእመናን የመጀመሪያዎቹን ሁለቱን (ማለትም ቃሉንና መንፈስ ቅዱስን) ይቀበላሉ። ነገር ግን ሦስተኛውን አስፈላጊ ነገር (ማለትም ቤተ ክርስቲያንን) ወይም ሕዝቡን ያቃልላሉ ወይም ቸል ይላሉ።

ባለፈው ምዕራፍ ውስጥ እንደተመለከትነው፣ ሰፊ ተቀባይነት ያገኘው ባህል እሴቶችና ባህርያት ሥነ-መለኮታችንን በርዘውታል። ባህላችን (የምዕራቡ ዓለም) ራሳቸውን የሚቀርጹትንና ተግተው በመሥራት ራሳቸውን ወደላይ የሚያወጡትን ሰዎች ያደንቃል። የብዙዎች ዓላማ ለራሳቸው ያላቸውን ግምት ማሳደግና ሙሉ አምቅ ኃይላቸውን ከፍ ማድረግ ነው።

ብዙ አብያተ ክርስቲያናት ልብ ላይሉ እነዚህን እሴቶች እንደ መንፈሳዊ ነገሮች አድርገው ይስብካሉ። በርግጥ አብዛኞቹ መጋቢዎች ራሳችንን ልንቀርጽ እንችላለን ብለው አይናገሩም። ይሁን እንጂ ላያስቡት ራሱንገዝነትንና ግለኝነትን የሚያደፋፍሩ ታላትን ይናገራሉ። እምነት እያንዳንዱ ለው በግሉ የሚያከናውነው «ምርጫ» እንደሆነ ይስብካሉ። ኢየሱስ «የግል» አዳኞችንና ጌታችን ነው ይባላል። ሰዎች የግል ጽሞና የመሳሰሉትን መንፈሳዊ ተግባራት እንዲያከናውኑ ይመከራሉ። ኃጢአት የግል ጉዳይ ነው ይባላል።

ብዙ ክርስቲያኖች የእግዚአብሔርን ቃል በትጋት ካጠኑና የእግዚአብሔርን መንፈስ ለብቻቸው ከፈለጉ በሕይወታቸው እንደ ሚለወጡ ያምናሉ። እድገት በኃጢአት ላይ የምንቀዳጀው ግላዊ ድል መሆኑ ቀርቶ የተወሰነ ነገር የመጨመር ጉዳይ ሆኗል።

ይህ የሆነው መጽሐፍ ቅዱስ ስለ ኃጢአትና እግዚአብሔር እውን ስለሚያደርገው የመዳን ሥራ የሚናገረውን አውነት ስለዘነጋን ነው። ይህ ኃጢአት ምን እንደሆነና ምን እንደሚያደርግ፣ እንዲሁም እግዚአብሔር በልጁና በመንፈሱ አማካይነት እንዴት ለዚህ ችግር ምላሽ እንደሰጠ ከተረዳነው ፈር የላተ አስተሳሰብና ድምዳሜ ውጤት ላይ እንደርስም። ይህ ደግሞ ሥነ-መለኮታዊ ችግር ነው።

* እዚህ ጋ ደራሲው የሚናገረው በምዕራቡ ዓለም ባህል ላይ ተመሥርቶ መሆኑን ልብ ማድረጉ ጠቃሚ ነው። እዚያ ሰዎች ራሳቸውን ለማሳደግ ሲሉ ሁሉንም ነገር (አምላካቸውን ጭምር) ይረሳሉ። ይህ ግን ምን ያህል የኢትዮጵያ ችግር ነው? የሚለውን አንባቢያን እንዲያስቡበት ያስፈልጋል። ተርጓሚው እንደሚገምተው ግን እኛ ኢትዮጵያውያን ለሥራና ራሳችንን ለማሳደግ ከፍተኛ ሰፍራ መስጠታችን ለመንፈሳዊ ችግሮቻችን ምክንያት ሆኗል ከምንልበት ደረጃ ላይ አልደረስንም። ምናልባትም ትልቁ ችግራችን የዚህ ተግባራዊ ሳይሆን አይተርም። እናም በዚህ መጽሀፍ ውስጥ የቀረቡትን ነገሮች በቀጥታ ከመውሰድ ይልቅ ከኢትዮጵያዊ ባህላችንና ካለንበት ተጨባጭ ሁኔታ ጋር ማነጻጸር ይኖርብናል እላለሁ ተርጓሚው።

ክርስቲያናዊ የኃጢአትና የደህንነት ጽንሰ-አሳብ

መጽሐፍ ቅዱስ ኃጢአትን በሦስት መንገዶች ይገልጻል፡፡ እነዚህም ሕጋዊ፣ ሥነ-ምግባራዊና ኃይል የሚሉ ናቸው፡፡ ቀጥለን አያንዳንዳቸውን በዝርዝር እናጠናለን፡፡

ሕጋዊ

መጽሐፍ ቅዱስ ኃጢአትን በሕጋዊ ቃላት ይገልጻል፡፡ በእግዚአብሔር የፍትህ ችሎት ላይ ለዎች ሁሉ ኃጢአተኞች ናቸው፡፡ ሁላችንም በደለኞች ነን፡፡ በእግዚአብሔር የፍትህ ችሎት ሁላችንም ኃጢአተኞች ነን፡፡ ሁላችንም ጥፋተኞች ናችሁ ተብለናል፡፡ ይህ ግን ሁልጊዜም አይደለም፡፡ መጀመሪያ ስንፈጠር ያለ ኃጢአት ነበርን፡፡ እግዚአብሔርም «መልካም» ሲል ገልጸን ነበር፡፡ በአዳምና ሄዋን ኃጢአት ውድቀት ምክንያት ኃጢአት ወደ ዓለም በገባ ጊዜ ግን በእግዚአብሔር ፊት የነበረን ደረጃ ከ«መልካም» ወደ «ጥፋተኛ» ተቀየረ፡፡ (በቀጣዩ ምዕራፍ ስለ ውድቀት ተጨማሪ ሐሳብ አናቀርባለን፡፡) ሮሜ ምዕራፍ 5 እንደሚነግረን፣ «ስለዚህ ምክንያት ኃጢአት በአንድ ሰው ወደ አለም ገባ፡፡ በኃጢአትም ሞት፡፡ እንደዚሁም ሁሉም ኃጢአት ስላደረጉ ሞት ለሰው ሁሉ ደረሰ» (ቁ.12)፡፡ ሁሉም ሰው ከመወለዱ ጀምሮ ይህንን ሕጋዊ የጥፋተኝነት ደረጃ ይጋራል፡፡ ዳዊት ኃጢአቱን በተናዘዘ ጊዜ አንደገለጸው ነው፡፡ «አነሆ፣ በአመጸ ተጸነስሁ፡፡ አናቴም በኃጢአት ወለደችኝ» (መዝ. 51:5)፡፡

ጥያቄ ይህንን እንዴት አናውቃለን? መልስ - በሕግ እናውቃለን ነው፡፡

ጳውሎስ የእግዚአብሔር ሕግ የተዘጋጀው ኃጢአተኞች መሆናችንን አንድናውቅ መሆኑን ይገልጽልናል፡፡ «ይህም የሕግን ሥራ በመሥራት ሥጋ የለበሰ ሁሉ በእርሱ ፊት ስለማይጸድቅ ነው፡፡ ኃጢአት በሕግ ይታወቃልና» (ሮሜ 3:20)፡፡ የወደቅነው በሕግ ከተደነገገው መመዘኛ ነው፡፡ ይህ ጥፋት ሲሆን፣ እግዚአብሔርም ጥፋተኞች መሆናችንን አውቆታል፡፡ አንዳንድ ጊዜ አታላዮችና ከአውነት የራቅን ስለምንሆን የራሳችንን ኃጢአት ለማወቅ መመዘኛ ወይም ሕግ መደንገጉ የግድ ይሆናል፡፡ ህጉ የተሰጠው ራሳችንንና የሚያስፈልገንን ነገር በአውነተኛነት አንድንመለከት ነው፡፡

ለዚህ ነው ለአንዳንድ ለዎች ክርስቲያናዊ ማህበረሰብ በጣም አስፈላጊም ምቹት የማይለጥም የሚሆነው፡፡ ምክንያቱም እውነተኛ

ክርስቲያናዊ ማህበረሰብ ባለበት ቦታ ስንሆን ኃጢአታችን ይፋ ይወጣል፡፡

ለዎች ኃጢአት መሥራታችንን በመግለጽ በእግዚአብሔር ፊት ስላለን ሕጋዊ ደረጃ ሲወቅሉን የጥፋተኝነትና የሀፍረት ስሜት ይለማናል፡፡ ቅዱስ ክሆነው አምላክ ጋር ግንኙነት የመፍጠር መብት የለንም ብለን እናስባለን፡፡ ሕጋዊ ኃጢአት ከእግዚአብሔር መለየታችንን ያስታውቃል፡፡

ሥነ-ምግባራዊ - ምልክቱን መሳት

በሁለተኛ ደረጃ፣ መጽሐፍ ቅዱስ ኃጢአት በሥነ-ምግባራዊ ደረጃ ምልክቱን መሳት እንደሆነ ይናገራል፡፡ ሥነ-ምግባር የአንድን ሰው ባህርይ የሚገዛትን መርሆችና ልምምዶች ያመለክታል፡፡ ሕጋዊ ኃጢአት ምንነታችንን የሚያመለክት ሲሆን፣ ሥነ-ምግባራዊ ኃጢአት በአስተሳሰባችንና በተግባራችን የተገለጠ ማንነታችንን ያሳያል፡፡

ሥነ-ምግባራዊ ኃጢአት ባህርያችንን፣ ማለትም ክራታችንን፣ የተዛባ ብዬያችንን፣ ራስ ወዳድነታችንን፣ ወደ ኃጢአትና ውድቀት የሚመሩንን የተለያዩ የብቃት ጉድለቶቻችንን ያመለክታል፡፡

ኢሳማውን እንደላተ ተኳሽ አማኙ እግዚአብሔር የጠራውን ነገር ለመሆን ወይም ለመፈጸም ላይችል ይቀራል፡፡ ኃጢአት ባህርያችንን በመውረር ለብልሽነት ስላጋለጠው እኔና አንተ መልካም የሆነውን ነገር ለማድረግ በምንፈልግበት ጊዜ ላይቀር ይህንኑ ልናደርግ አንችልም፡፡ (ሮሜ 7:18 አንብብ፡፡)

ሥነ-ምግባራዊ ኃጢአት እግዚአብሔር ለኛ ያዘጋጀውን ራእይ ሳንፈጽም መቅረታችንን ያሳያል፡፡ በመሆኑም እንደ ሐዋርያው ጳውሎስ «ምንኛ ምስኪን ነኝ!» አንላለን (ሮሜ 7:24)፡፡

ሥነ-ምግባራዊ ኃጢአት ሐሳባችንን፣ ልማዳችንንና ልምምዳችንን ያመለክታል፡፡ እነዚህም ባህርያችንን የሚፈጥሩ ነገሮች ናቸው፡፡ ኃጢአት ከእግዚአብሔርና ከሌሎች ለዎች ጋር ያለን ግንኙነት ለማበላሸት ተግባሩን ያከናውናል፡፡

የክፋትና የሞት ኃይል

በመጨረሻም መጽሐፍ ቅዱስ ኃጢአት መንፈሳዊ የሚንቀሳቀስ ኃይል መሆኑን ይናገራል፡፡ ይህ ኃይል ብቃትን፣ ችሎታንና ጉል

በትን የሚያመለክት ሊሆን፤ የተፎካሪ ወይም ግጭት የሚፈጥሩ ኃይሎች መስተጋብራዊ ስርዓት ወይም ሂደት ነው።

መጽሐፍ ቅዱስ የኃጢአት ኃይል ሊያሸንፈን የሚፈልግ ውጫዊ ኃይል መሆኑን ይናገራል። የኃጢአት ኃይል አማኝ ላይ ጦርነት የሚከፍቱ ሥልጣናትና ኃይላት የሚሳተፉበት ነው። ለአንዳንዶች የኃጢአት ኃይል ግለሰቦችን የሚቆጣጠርና አቅም የሚያሳጣ ሱስ ወይም ልማድ ሊሆን ይችላል። ይህ በሽታንና ሞትን የሚያስክትል የጥፋት መንገድ ነው።

ሮሜ ምዕራፍ 6 በኃጢአት ኃይል የተያዘን ባሪያዎች አድርጎ ይገልጻል። (13-14፤ 16-17፤ 20-22 አንብቡ።) የኃጢአት ኃይል ለይጣን እኛን ለማሸነፍ፤ በባርነት ለመያዝና ለመቆጣጠር የሚጠቀምበት መንገድ ነው።

ጽድቅ፣ ቅድስናና ክብር

ቤተ ክርስቲያን እነዚህን የኃጢአት ኃይሎች የሚያሸንፈውን የወንጌል ቃል ማወጅ አለባት። ቤተ ክርስቲያን ኃጢአታችንን ይቅር ለማለት ብቻ ሳይሆን ባህርያችንን ለመለወጥ የሚያስችል ወንጌል ማወጅ አለባት። እርቅ መለወጥን የግድ ይላል። የክርስቶስ ወንጌል ሳለፈው፤ ለአሁንና ለወደፊት የሚሠራ ይህንነት ማስገኘት አለበት።

ይህንንም የሚያደርገው መጽደቅ፣ መቀደስና መክበር በሚባሉ አስተምህሮዎች አማካኝነት ነው።

ጽድቅ

የጽድቅ አስተምህሮ ክርስቶስ ለኃጢአታችን ተተኪ ሆኖ መሞቱን ያስረዳል። ኃጢአታችንን በምንናዘዝበት ጊዜ ይቅርታን እናገኛለን። እግዚአብሔር «ጥፋተኛ አይደላችሁም» ይለናል። ክርስቶስ የሞተው ከሕጋዊ ጥፋታችን ነጻ እንሆን ዘንድ ነው። «እኛ በእርሱ ሆነን የእግዚአብሔር ጽድቅ እንሆን ዘንድ ኃጢአት ያላወቀውን እርሱን ስለ እኛ ኃጢአት አደረገው» (2ኛቆሮ. 5:21)። ይህ ሥራ አማኝን ለዘላለም በሚያትመው መንፈስ ቅዱስ የሚጠናከር ነው። (2ኛቆሮ. 1:22፤ ኤፌ. 1:13፤ 4:30 አንብቡ።)

ይሁንና መዳን ያለብን ከሕጋዊ ኃጢአት ብቻ አይደለም። ክርስቶስ የመጣው የተትረፈረፈ ሕይወት እንዲኖረን ነው። ጳውሎስ እግዚአብሔር በፊቱ ቅዱሳንና አንክን የሌለን አንሆን ዘንድ በክርስቶስ አንደመረጠን ይናገራል (ኤፌ. 1:4)። ለአምነታችን «አንደሚገባ» ሆነን አንድንኖር ተነግሮናል። ይህንነት ከሕጋዊ ፍርድ የምንድንበት

ከመሆን በተጨማሪ የአሁን ሕይወት እውነታም ሊሆን ይገባል። እግዚአብሔር ባህርያችንንም ነፍሳችንንም ሊለውጥ ይፈልጋል።

ቅድስና

ሥነ-ምግባራዊ ኃጢአት ምልክቱን እንድንስትና እንድንጠፋ ሲያደርገን፤ ክርስቶስ ግን ወደ አዲስ የአስተሳሰብና የአኗኗር መንገድ ጠርቶናል። ኡል. ግሪጎሪ ጆኔስ እንዳሉት ክርስቶስ አማኝ ይቅርታን እንዲያገኝና ከኃጢአት ነጻ እንዲሆን ጠርቶታል።

ከለው ልጅ ኃጢአትና ክፋት አንጻር የእግዚአብሔር ፍቅር ወደ እርቀ ሰላም ያመራል። ይህንንም የሚያደርገው ውድ ዋጋ የሚያስከፍል ይቅርታ በማድረግ ነው። የሰው ልጆች ያለፉትን ነገሮች በእውነተኛነት ለማስታወስ፤ ስብራትን ለመጠገን፤ ክፍፍሎችን ለመፈወስ፤ እንዲሁም

ግንኙነቶችን ለማስታረቅና ለማደስ በሚሹ ተግባራትና ለማዶች አማካኝነት ይህንኑ ይቅርታ እውን በማድረግ ቅዱሳን እንዲሆኑ ጥሪ አድርጎላቸዋል። ይቅርታን መስማመድ አንዳንድ የቤተ ክርስቲያን ልማዶችና ልምዶችን ለማሳደግ ራስን መስጠትን ይጨምራል። የክርስትና ሕይወትን የምንማረው የኃጢአት ሕይወታችንን እንድናስወግድ የሚያስችሉን የይቅርታ ልማዶችና ልምዶች በማሳደግ ነው።⁴

መስቀሉ ይቀርጽናል፤ ይለውጠናልም። ቤተ ክርስቲያን ለአምነታችን መኖር ወሳኝ ናት። ጳውሎስ በጸጋ እንደዳንን ገልጿል። እኛ የእግዚአብሔር «ሥራዎች» እንደሆንንና እግዚአብሔር አስቀድሞ ያዘጋጀልንን መልካም ሥራ ለማድረግ በክርስቶስ እንደተፈጠርን አስረድቷል (ቁ. 10)።

ጸጋ ምን ጊዜም ቢሆን በሥራችን የምናገኘው አይደለም። ነገር ግን ሁልጊዜም በሥራ መገለጽ አለበት። እግዚአብሔር ያደረገውን ነገር በሥራችን እንገልጻለን። «ስለዚህ ወዳጆቼ ሆይ፤ ሁልጊዜ እንደታዘዘችሁ... በፍርሃትና በመንቀጥቀጥ የራሳችሁን መዳን ፈጽሙ። ስለ በጎ ፈቃዱ መፈለግንም ማድረግንም በእናንተ የሚሠራ እግዚአብሔር ነውና» (ፈልጽ. 2:12-13)። በዚህ ስፍራ ስለ መፈጸምና መሥራት የሚገልጹት ቃላት የሚያሳዩት አንድ ሰው ተግባሩ በመጸለይ መዳንን እንደሚያገኝ አይደለም። የሥነ-ምግባር ኃጢአት የሚጠይቀው ሕጋዊ ኃጢአት ከሚጠይቀው የተለየ መዳን

⁴ L. Gregory Jones, *embodying Forgiveness: A Theological Analysis* (Grand Rapids: Eerdmans, 1995), 49.

ነው። ባህርይ የሚቀረጸው ሕግጋትን በመጠበቅ ወይም ደንቦችን በመከተል አይደለም።

እግዚአብሔር ባህርያችንን የሚቀርጸው በስብራት አማካኝነት ነው። ራሳችንን እንደ «ሀይወ መሥዋዕት» አድርገን ማቅረብ አለብን (ሮሜ 12:1)። እግዚአብሔር በቃሉ፣ በመንፈሱ፣ በቤተ ክርስቲያን አማካኝነት ለሐይወታችን እንዲናገር መጋበዝ አለብን። ይህ እግዚአብሔር ኃጢአታችንን እንዲያስታውቀንና ባህርያችንን እንዲለውጥ በመጠየቅ ሐሳባችንን፣ ልማዳችንንና ልምምዳችንን ሆን ብለን ለመጽሐፍ ቅዱሳዊ እውነት የምናስገዛበት ነው።

ለዚህም ነው ክርስቶስ ስለ ደቀ መዛሙርቱ ሲጸልይ የሚከተለውን የተናገረው። «ከክፉ እንድትጠብቃቸው እንጂ ከዓለም እንድታወጣቸው አልምንም። እኔ ከዓለም እንዳይደለሁ ከዓለም አይደሉም። በእውነትህ ቀድሳቸው። ቃልህ እውነት ነው» (ዮሐ.17:15-17)። መቀደስ የሚለውን ሐሳብ ቃል በቃል ሰንወስደው ንጹህ ማድረግን ወይም ማንጸትን የማያመለክት ነው። የእግዚአብሔር ቃል ያነጻጽራል። መቀደስ የመገዛትና የመታዘዝ ጣምራ ተግባር ነው።

መክብር

የኃጢአት ኃይል ሊቆጣጠረንና ባሪያዎች ሊያደርገን ሲፈልግ እውነት ነጻ እንደሚያወጣንና ኃይልን እንደሚሰጠን እንመለከታለን። ኢየሱስ ክርስቶስ ጌታ ነው የሚለውን የአዋጅ ቃል የሚያመለክተው ወንጌል የኃጢአትን ኃይል ይሰብረዋል። እዚህ ጋ መጽሐፍ ቅዱስ ደህንነት የቀድሞ፣ የአሁንና የወደፊት ገጽታ እንዳለው ያለመለክታል።

እምነታችሁም በእግዚአብሔር ኃይል እንጂ በሰው ጥበብ እንዳይሆን ቃሉም ስብከቱም መንፈስንና ኃይልን በመግለጥ ነበረ እንጂ በሚያባብል በጥበብ ቃል አልነበረም (1ኛ ቆሮ. 2:4-5)።

በኋላም መንግስቱን ለእግዚአብሔር ለእባቱ አሳልፎ በሰጠ ጊዜ አለቅነትንም ሁሉና ኃይልንም በሻረ ጊዜ ፍጻሜ ይሆናል (1ኛ ቆሮ. 15:24)።

እንግዲህ ልጆቼ በሥጋና በደም ስለሚካፈሉ እርሱ ደግሞ በሞት ላይ ሥልጣን ያለውን በሞት እንዲሽር ይኸውም ዲያብሎስ ነው (ዕብ. 2:14)።

ጳውሎስ ለኤፌሶን አማኞች እንደገለጸው፣ በዚህ የጨለማ ዓለም ገዢዎች፣ ስልጣናት፣ ኃይላትና በዓለም ውስጥ ባሉት የክፋት መንፈሳውያን ኃይሎች መካከል ግጭት ይካሄዳል (6:12፣ 10-13 አንብቡ)። ለቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን ሲጽፍ ደግሞ፣ «እንደ ሰው

ልማድ አንዋጋም የጦር ዕቃችን ሥጋዊ አይደለምና ምሽግን ለመስበር ግን በእግዚአብሔር ፊት ብርቱ ነው» (2ኛ ቆሮ. 10:4)። እነዚህን ኃይላት እንድናሸንፍ እግዚአብሔር እውነትን፣ ጽድቅን፣ ሰላምን፣ እምነትን፣ ደህንነትና የመንፈስ ሰይፍ የሆነውን የእግዚአብሔርን ቃል ይሰጠናል (ኤፌ.6:17፣ 6:13-16 አንብቡ)። ክርስቲያኖች አሁንም ሆ ለከላለም በክርስቶስ የትንሳኤ ኃይል እንዲኖሩ ተጠርተዋል። «እግዚአብሔርም ጌታን አስነሳ። እኛንም በኃይሉ ያስነሳናል» (1ኛ ቆሮ. 6:14)።

ይህ ሁሉ ለክርስቶስ ክብር ነው።

ክርስቶስንም ክሙታን ሲያስነሳው ከአለቅነትና ከስልጣንም ከኃይልም ከጌትነትም ሁሉ በላይና በዚህ ዓለም ብቻ ሳይሆን ነገር ግን ሊመጣ ባለው ዓለም ደግሞ ከሚጠራው ስም ሁሉ በላይ በሰማያዊ ስፍራ በቀኙ ሲያስቀምጠው በክርስቶስ ባደረገው ሥራ የብርታቱ ጉልበት ይታያል (ኤፌ. 1:20-21)።

በዚህ ምክንያት ደግሞ እግዚአብሔር ያለ ልክ ከፍ ከፍ አደረገው። ከስምም ሁሉ በላይ ያለውን ስም ሰጠው። ይህ በሰማይና በምድር ከምድርም በታች ያሉት ሁሉ በኢየሱስ ስም ይንበረከቱ ዘንድ፣ መላስም ሁሉ ለእግዚአብሔር እብ ክብር ኢየሱስ ክርስቶስ ጌታ እንደሆነ ይመሰክር ዘንድ ነው (ፊልጵ. 2:9-11)።

ምዕራፍ አንድን የደመደምነው በጥያቄ ነበር። ጥያቄውም፣ «የቤተ ክርስቲያን ዓሳማ ምንድነው?» የሚል ነበር። ቤተ ክርስቲያን ይቅርታን ያገኙ ቅዱሳን ለወንጌሉ የሚኖሩባት ቦታ ናት። ቤተ ክርስቲያን ባህርያችን ክርስቶስን እንዲመስል ትቀርጽለች። ግጭት ባህርያችንን በመፈተንና በማጥራት ለወንጌሉ ያለንን መለጠት ያሳድጋል።

ደህንነትና ኃጢአት የቤተ ክርስቲያን ግጭት

ትልቁ ቁምነገር በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ኃጢአትን የምንመለከትበትና የምንፈታበት መንገድ ነው። መሪዎችና ምእመናን የቤተ ክርስቲያንን ግጭቶች ለመፍታት በሚያደርጉት ጥረት ብዙ ሥነ-መለኮታዊ ጥፋቶችን ይፈጽማሉ። ይኸውም ለኃጢአት አማካዊ ማንነት መስጠት ነው። ይህም ማለት ኃጢአትን ከማህበረሰቡ፣ ከጋራ ግንኙነታችን ወይም ገጠመኞችን የተለየ ህልውና ያለው የሥነ-ምግባር ግድፈት አድርጎ መውሰድና በዚህ መንገድ መፍትሄ ለመሻት መጣር ነው። ጽድቅ የሚገኘውም ሆነ ወይም የሚጠፋው ሕግን በመጠበቅ ባለን ትሎታችን ነው ብለን እናስባለን።

በዚህ መንገድ የኃጢአትን ሕጋዊ ገጽታ ብቻ በመረዳት ሕጋዊ መፍትሄ ብቻ እንፈልጋለን። ይህ ደግሞ የኃጢአት ኃይል ሥነ-ምግባራዊ ገጽታዎችን እንድንዘነጋ ያደርገናል።

ብዙ አብያተ ክርስቲያናት ችግሩን ጠለቅ ብለው ባለመመልከታቸው የተነሣ ምእመናን የኃጢአት ችግራቸውን ለብቻቸው እንዲጋፈጡ ይመክሯቸዋል። ምእመናን በውድቀት ወይም በምሥጢራዊ ኃጢአት በሚወድቁበት ጊዜ መሪዎች ተግተው እንዲጸልዩ ወይም በበለጠ እንዲተጉ ይመክሯቸዋል። ግለሰቡ በዚህ ጥረት ውስጥ ይወድቅና ተጸጽቶ ይቅርታ ይጠይቃል። የእግዚአብሔርንም ጸጋ ይቀበላል። ደንቦችን ተግባራዊ በማድረግ ሌላ ጊዜ በኃጢአት ባለመውደቅ ይጠነቀቃል። ነገር ግን እንደገና በኃጢአት ይወድቅና የጥፋተኝነት ስሜት ይለማዋል።

በዚህ መንገድ ኃጢአተኛው የጥፋተኝነትን ምዕራፎች አየተዋጋና የጸጸት ሞገዶችን አየተናዘዘ በየሳምንቱ ወደ ቤተ ክርስቲያን ይመላለሳል። ፍላጎቱ ያላቸው ሰዎች ወደ መሠውያው* ቀርበው የጸሎት ድጋፍ እንዲያገኙ ሲጠየቅ «የበለጠ ቃሉን ባጠና... የበለጠ ብጸልይ... የበለጠ ለክርስቶስ መከራ ብቀበል ድልንና የግል እርካታን አገኛለሁ» በሚል ስሜት ወደ መድረኩ ይወጣል። ይህ ጥረት ሲቀጥል ድግግሞሹ አሁንም አሁንም ይቀጥላል።

ኃጢአትን እንደ ሕግ፣ ክስተት ወይም ክራሳችን ውጭ እንዳለ ሁኔታ አድርገን አስከተመለከትን ድረስ መውደቃችንን እንቀጥላለን። ኃጢአት ከመጥፎ ውሳኔ ያለፈ ነው። ይህ የባህርያችን አካል የሆነ ልማድ ነው። በክርስቶስ አካል ውስጥ ያለና ያልተናዘዙት ኃጢአት መንፈሳዊ ምሽግ ሊሆን ይችላል።

ለመታረቅ በአስተሳሰባችንና በልማዳችን ላይ የመስተሉን ኃይል ማወጅ አለብን። ይህም የኃጢአትን ህጋዊ፣ ሥነ-ምግባራዊና የኃይል ገጽታዎች የሚያካትት ሊሆን ይገባል። እንደ አማኞች አካል የበለጠ ኃጢአትና ግጭት እንዲፈጠር ከማበረታታት ይልቅ ይቅርታንና ተህድሶን ማጠናከር አለብን። እግዚአብሔር የሚፈልገው እንደ ግለሰቦች ሳይሆን እንደ ቤተ ክርስቲያን እንድንታረቅ ይፈልጋል።

* ይህ የመሠውያ ጥሪ የሚባለው የጸሎት ድጋፍ የሚፈልጉ ሰዎች ወደ መድረኩ ወጥተው ከሰባዚው የጸሎት ድጋፍ የሚያገኙበት ነው። ይህ በአገራችን ውንጌላውያን አብያተ ክርስቲያናት «እንድንጸልይላችሁ የምትፈልጉ ተነሥታችሁ ተመ» የሚባለው አይነት ነው።

በሚቀጥሉት ገጾች ውስጥ እንደምንመለከተው፣ አብዛኛው የቤተ ክርስቲያን ግጭት የሚፈጠረው በግላዊ የሕግ ኃጢአት ምክንያት ሳይሆን በስርአታዊ የሥነ-ምግባር ኃጢአት ነው። የቤተ ክርስቲያን ግጭት የባህርይ ጉዳይ ነው። ባህርይን ለመበገዥት ደግሞ በቃሉና በመንፈሱ በጋራ የምንድንና የምንቀደስ ማህበረሰብ ልንሆን ይገባል።

በአጥቢያ ማህበረሰብ ውስጥ ክክርስቶስ ጋር መመላለስ

እግዚአብሔር ህዝቡ እንድንሆን ይፈልጋል። በ«መመላለስ» ባህርያችን እንደሚቀረጽ ብሎም ሆነ አዲስ ኪዳን ይነግረናል። ይህ በእምነት ማህበረሰብ ውስጥ የሚገኝ ልዩ የልማዶችና የልምምዶች ውጤት ነው።

አብሮ መመላለስ

በዕብራይስጥም ሆነ በግሪክ ቃላት መመላለስ የሚለው ቃል ሕይወትን የሚያመለክት ነው። መመላለስ የሕይወት ዘይቤ ነው። ለአማኞች ይህ የሕይወት ዘይቤ በእግዚአብሔር የመዳን ታሪክ የተቀረጸውን «ጥንታዊ መስመር» የሚከተል ነው። እግዚአብሔር አብርሃምን በመጥራት ስራሱ እንደ ሕዝብ ፈጥሯል። ዘመኑ በደረሰ ጊዜ እግዚአብሔር ልጁን በመላክ በመስቀል ላይ እንዲሞትና ከሞትም እንዲነሣ አድርጓል። ከዚያም ቃል የተገባውን መንፈስ ቅዱስ በመላክ በበዓል ሃምሳ ቤተ ክርስቲያንን መሥርቷል። ለእስራኤልም ሆነ ለቤተ ክርስቲያን ወሳኙ ጉዳይ ሕዝብ፣ ማህበረሰብ ነው። መመላለስ ሰዎችን ይጠይቃል።

በሚከተሉት ጥቅሶች ውስጥ ስለመመላለስ የሚናገረው እያንዳንዱ ክፍል ብዙ ሰዎችን የሚያካትት መሆኑን መረዳት ይቻላል። አነዚህ መመሪያዎች የተጻፉት ትስብኦታዊ ማህበረሰብ ለሆነችው ቤተ ክርስቲያን እንጂ ለግለሰቦች አልነበረም።

ከእርሱ ጋር ሀበረት አለን ብንል በጨለማም ብንመላለስ እንዋሻለን። እውነትንም አናደርግም። ነገር ግን እርሱ በብርሃን እንዳለ በብርሃን ብንመላለስ ለእያንዳንዳችን ሀበረት አለን። የልጁም የኢየሱስ ክርስቶስ ደም ኃጢአት ሁሉ ያነጻናል (1ኛ ዮሐ. 1:6-7)። እንደ ትእዛዛቱም እንሄድ በንድ ይህ ፍቅር ነው። ከመጀመሪያ እንደሰማችሁ በእርሰዋ ትሄዱ ዘንድ ትእዛዙ ይህች ናት (2ኛ ዮሐ. 6)። ወንድሞች መጥተው አንተ በእውነት እንደምትሄድ ስለ እውነትህ ሲመስከሩ እጅግ ደስ ብሎኛልና። ልጆቼ በእውነት እንዲሄዱ ከመስማት ይልቅ የሚበልጥ ደስታ የለኝም (3ኛ ዮሐ. 3-4)። አሀዛብ በብርሃንዎ ይመላለሳል። የምድርም ነገሥታት ክብራቸውን ወደ እርሰዋ ያመጣሉ (ራእይ 21:24)።

እግዚአብሔር ሊለውጠን ስለሚፈልግበት ሁኔታ ብዙ ነጥቦችን ማንሳት ይቻላል። በመጀመሪያ፣ እግዚአብሔር በአማኞች ማህበረሰብ ውስጥ ሊቀርጽን ይፈልጋል። እግዚአብሔር የፈጠረን እንደ ማህበራዊና መንፈሳዊ ሰዎች ነው። ባህላችንና ማህበረሰባችን ጥሩ ወይም መጥፎ ለዎች አድርጎ ይቀርጻል።

ሁለተኛ፣ ከጋራ ታሪክ የሚወጡትን ግንዛቤዎች እየተካፈልን በጋራ ሕይወትና ነቁዜ ሕይወታችንን በምናስገዛበት ጊዜ ባህርያችን ይቀረጻል። በመሠረቱ የክርስትና ታሪክ በክርስቶስ ሕይወት፣ ሞትና ትንሳኤ ውስጥ የተካተተ ነው። በክርስቶስ ጌትነት ሥር አንዳችን ለሌላችን በምንገዛበት ጊዜ እንለወጣለን።

ይህ ልንመልሳቸው የሚገቡንን አያሌ ጥያቄዎች ያለንሳል።

- ታሪካችን ምንድነው?
- ታሪካችን ምን ዓይነት ሰዎችን ነው የሚቀርጸው?
- በኢየሱስ ክርስቶስ ጌትነት ሥር የሚኖሩ ሰዎች እንመስላለን?
- የሕይወታችን ፍሬ ሰዎችን ወደመስቀሉ ይጠቁማል?

በቤተ ክርስቲያናችን ውስጥ እንደ ወሲባዊ ርኩሳት፣ የቅድስና ጉድለት፣ አለመስማማት፣ ቅንኢት፣ ራስወዳድነት፣ መከፋፈል ወይም ምቀኝነት ያሉትን ሥራዎች ብንመለከት፣ የሚከተለውን ጥያቄ ማንሳት እንገደዳለን። «ይህ ኃጢአት የመጣው ክየት ነው?» በመካከላችን ኃጢአት እንዲከለት ያደረገው ችግር ምንድነው?

ሐዋርያው ጳውሎስ ስለ ጸብ፣ መከፋፈልና ወሲባዊ ኃጢአቶች ለቆሮንቶስና ለገላትያ አብያተ ክርስቲያናት ሲጽፍ የገለጸው የግል ኃጢአትን ሳይሆን የጋራ ውድቀታቸውን ነው። ቤተ ክርስቲያን እንዲህ መሆን የለባትም የሚል የእርማት መልእክት ነበር ያስተላለፈው። እነዚህ አብያተ ክርስቲያናት በመንፈሳዊም ሆነ በሥነ-መለኮታዊ ይዞታቸው ከመስመር ወጥተው ነበር። ይህም የሆነው ከክርስትና ጋር የሚቃረን የባህል አሴቶች በመከተላቸው ነበር። ጳውሎስ በተሳሳተ መንገድ ለመጓዝ በመሞከር ላይ መሆናቸውን በመግለጽ አስጠንቅቋቸዋል።

የሚቀርጹን የተለመዱ መንገዶች

ምዕራባውያን «መማር»¹ የሚለው ቃል «መንገድ» የሚል ፍቺ ከሚሰጥ የላቲን ቃል መምጣቱን በማስታወስ መማር ማለት ተመሳሳይ መንገድን በመከተል እውቀትን ወይም ግንዛቤን ማግኘት ነው ይላሉ። በሌላ አባባል፣ የምንኖርበትን ታሪክ መንገዶች እንማራለን ማለት ነው። እምነት በእንደ ዓይነት መንገድ ላይ የሚካሄድ ረዥም መመላለስ ነው።

በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን እንድትለይ ይጠይቃታል። ይህም በሌላ ባህል ውስጥ እንደ እንግዶች መኖርን የሚጠይቅ ነው። ቤተ ክርስቲያን በአካባቢዋ ካለው ባህል ጋር መመሳሰል የለባትም። በዓይነት፣ በዓላማና በእሴት ከአለም መለየት አለባት። ከውጭ ሆነው ወደ ውስጥ የሚመለከቱ ሰዎች፣ በክርስቶስ ጌትነት ሥር የሚኖሩ ሰዎች ሕይወት በሚያዩበት ጊዜ ምን እንደሚያደርጉ በመመልከት መደነቅ አለባቸው። ሰዎች በቤተ ክርስቲያናችሁ የሚመለከቱት ይህንን ነው? ካልሆነ፣ ለምን?

በግሪክ ቤተ ክርስቲያንን ለማመልከት ያገለገለው ቃል «ኤክሌዢያ» የሚል ነው። ይህ በአንድነት ተጠርተው የወጡትን ሰዎች የሚያመለክት ቃል ነው።

ይህ የማህበረሰብ ግንዛቤ ለየትኛውም የቤተ ክርስቲያን ሥነ-መለኮት መሠረታዊና ቀዳሚ ነው። በዓላማችንና በዘመናችን ውስጥ ካለው ባህል የሚቃረን ታሪክ እንደንኖር በአንድነት ተጠርተናል። ይህ ተቃርኖ በእውቀታችንና በእምነታችን ላይ የተመሠረተ ብቻ አይደለም። ይህ የማንነታችን ጉዳይ ነው። ስለሆነም ጥንታዊ መንገዳችንን ፈልገን ልናገኝና ልናድስ ይገባል።

ለቤተ ክርስቲያን የጳውሎስ ራእይ

ቤተ ክርስቲያን ምን ዓይነት ዓላማ እንዳላት የገለጸውን ሐሳብ አስታውሱ። «ቤተ ክርስቲያን ይቅርታን ያገኘች ቅዱሳን እንደ ወንጌሉ ቃል የሚኖሩባት ስፍራ ነች።» ጳውሎስ ለኤፌሶን ሰዎች በጸፈው መልእክቱ ስለ ቤተ ክርስቲያን ዓላማና አገልግሎት ባለን ግንዛቤ ላይ ይጨምራል። ቤተ ክርስቲያን ምን እንደሆነችና ለምን እንደተጠራን በዚህ መልእክት ውስጥ እስፍሯል።

¹“Learn” የሚለው የእንግሊዝኛ ቃል “Ira” ከሚለው «መንገድ» የሚል ፍቺ ከሚሰጠው የላቲን ቃል የመጣ ነው።

አዲስ ሕዝብ

ጳውሎስ በዚህ መልእክት ውስጥ ዘጠኝ ጊዜ ኤክሊገርያ የሚለውን ቃል ተጠቅሟል፡፡ ጳውሎስ ቤተ ክርስቲያን የክርስቶስ አካልና፣ በምድር ላይ የመንፈሳዊና አካላዊ መገለጫው እንደሆነች ገልጾታል፡፡ ይህ አካል የግለሰቦች ጥርትም ሳይሆን አዲስን ሥርዓት እንዲያውጅ የተጠራ አንድ አዲስ ሕዝብ ነው፡፡ ጳውሎስ የዚህ እንደነት የፈጠረው አካል ዓላማዎችና ኃይሎች ምን ምን እንደሆኑ አብራርቷል፡፡

«እርሱ ሰላማችን ነውና፣ ሁሉን ያዋሃድ በአዋጅ የተነገሩትንም የትእዛዛትን ሕግ ሽር በመካከል ያለውን የጥል ግድግዳን በሥጋው ያፈረሰ፡፡ ይህም ከሁለታቸው አንድን አዲስ ሰው በራሱ ይፈጥር ዘንድ፣ ሰላምንም ያደርግ ዘንድ፣ ጥልንም በመስቀሉ ገድሎ በእርሱ ሁለታቸውን በአንድ አካል ከእግዚአብሔር ጋር ያስታርቅ ዘንድ ነው፡፡ መጥቶም ርቃችሁ ለነበራችሁ ሰላምን ቀርበው ለነበሩትም ሰላምን የምስራች ብሎ ሰበከ» (ኤፌ. 2:15-17)፡፡

ቤተ ክርስቲያን የተመሠረተችው በነቢያትና በሐዋርያት መሠረት ላይ ነው፡፡

«በነቢያትና በሐዋርያት መሠረት ላይ ታንጸችኋል፡፡ የማዕዘኑም ራስ ድንጋይ ክርስቶስ ኢየሱስ ነው፡፡ በእርሱም ህንጻ ሁሉ እየተጋጠመ በኢታ ቅዱስ ቤተ መቅደስ እንዲሆን ያድጋል፡፡ በእርሱም እናንተ ደግሞ ለእግዚአብሔር መኖሪያ ለመሆን በመንፈስ አብራችሁ ትሠራላችሁ» (2:20-22)፡፡

ጳውሎስ የገለጸው በሁለት የሰዎች ቡድን የተከፋፈለውን ዓለም ነው፡፡ እነዚህም አህዛብና አይሁዶች ነበሩ፡፡ በመጀመሪያው መቶ ክፍለ ዘመን ይኖሩ ሰነበሩት አይሁዶች እንደ ሰው ሊሆን የሚችለው አይሁዳዊ ወይም ውሻ (አህዛብ) መሆን ነበር፡፡ ከዚህ ውጭ ምንም ዓይነት መሀል ቤት አልነበረም፡፡ በአይሁዶችና በአህዛብ መካከል ከፍተኛ የጥላቻ ግድግዳ ስለነበረ ምንም ዓይነት ግንኙነት ለማድረግ ያስቸግር ነበር፡፡ በአይሁዶች አስተሳሰብ አህዛብ ምንም ዓይነት መብቶች መቻቻልና ተቀባይነት የማይገባቸው አረማውያን ነበሩ፡፡ ጳውሎስ አህዛብ በአንድ ወቅት ምን ዓይነት ሕይወት ይመሩ እንደነበረ ያስታውሳቸዋል፡፡ «በዚያ ዘመን ከእስራኤል መንግሥት ርቃችሁ፣ ለተስፋውም ቃል ኪዳን እንግዶች ሆናችሁ የነበራችሁ...» (2:12)፡፡ ነገር ግን አይሁዶችም ራሳቸው የክርስቶስን መሢሕነት ባለመቀበላቸው ከእግዚአብሔር ተለይተው ነበር፡፡

⁵ ኤፌ. 1:22፣ 3:10፣ 21፣ 5:23-25፣ 17፣ 29፣ 32 አንብብ፡፡

ክርስቶስ የመጣው ወደዚህ ተለፋ-ቢለና መንፈሳዊነት የራቀው ዓለም ነበር፡፡ የርሱ ሞትና ትንሳኤ ሁለቱን ሕዝብ ስለያይ የኖረውን ግድግዳ አፈረሰ፡፡ ኢየሱስ ክርስቶ ራሱ ሰላም ሆነ፡፡ ከሁለት የተለያዩ ሕዝብ አንድን ሕዝብ ፈጠረ (2:13-18 አንብብ)፡፡ ይሁንና አህዛብ ወደ አይሁድነት እንዳልተቀየሩና አይሁዶችም የተሻሉ አይሁዶች ወደመሆን እንዳልተለወጡ ማስታወሱ ተገቢ ነው፡፡ ነገር ግን ጳውሎስ እነዚህ አዲስ ሕዝብ «ይህን መንገድ የሚከተሉ ሕዝብ» ስለመሆን መቻላቸውን ይገልጻል (የሐዋ. 19:23፣ 24:22)፡፡ እሁን በክርስቶስ ጌትነት አይሁዶችና አህዛብ፣ ግሪኮችና ያልሰለጠኑ ወገኖች ታርቀው ይሰባሰባሉ (ኤፌ. 3:6)፡፡

ይህ እርቅ መንፈሳዊና ግንኙነታዊ፣ የላይና የጎን ነው፡፡ በክርስቶስ ከእግዚአብሔር ጋር ብቻ ሳይሆን ከእርስ በርሳችንም ጋር ታርቀናል፡፡ እርቃችንን ተግባራዊ በማድረግ የመስቀሉን ኃይል እንኖራለን፣ እናረጋግጥማለን፡፡

ለአንድነት የተደረገ ጸሎት

ክርስቶስ አልፎ ከመስጠቱ ከጥቂት ለዓታት በፊት በሰጠን ላይ ከደቀ መዛሙርቱ ጋር በተገናኘ ጊዜ እግራቸውን ካጠበና እንደ ሚሞት ከገለጸላቸው በኋላ መንፈስ ቅዱስን እንደሚልክላቸው ነገራቸው፡፡ ከወይኑ ግንድ ጋር ተጣብቀው እንዲኖሩ መከራቸው፡፡ ከሀዘናቸው ውስጥ ደስታ እንደሚፈልቅም አስረዳቸው፡፡ ከዚያም ክርስቶስ ለራሱ መክበርና ለደቀ መዛሙርቱ በእውነት መቀደስ፣ እንዲሁም በዘመናት ውስጥ በእርሱ የሚያምኑ ሁሉ አንድነት እንዲኖራቸው ጸለየ፡፡ ክርስቶስ እንደ እንድንሆንና ዓለም ወንጌሉ የሚናገረው ቃል እውነት እንደሆነ እንዲያይ ጸልየዋል፡፡

ጳውሎስም በዚህ ሐሳብ ላይ ተመሥርቶ ለኤፌሶን ሰዎች በጻፈው መልእክት ቤተ ክርስቲያን የክርስቶስ መሽራና አካል እንደሆነች፣ በአንድ ፍቅር፣ በአንድ እምነት፣ በአንድ ጥምቀት፣ በአንድ አምላክና በሁሉም አባት የተዋሃደች መሆኗን አመልክቷል (4:5-6)፡፡ አንድነት ለቤተ ክርስቲያን ወሳኝ ነው፡፡ ሐዋርያው እግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን አንድ እንድትሆን የሚፈልግ መሆኑን ገልጿል፡፡ «በዚህ ልዩ ልዩ የእግዚአብሔር ጥበብ እሁን በቤተ ክርስቲያን በኩል በሰማያዊ ስፍራ ውስጥ ላሉት አለቆችና ሰልጣናት ትታወቅ ዘንድ» (3:10)፡፡ ቤተ ክርስቲያን ቤተ ክርስቲያን በምትሆንበት ጊዜ ለማያት በመደነት ለእግዚአብሔር ምስጋናን ያቀርባሉ፡፡

ሰጥረው የሚገባ ሕይወት

ጳውሎስ ከኤፌሶን ምዕራፍ አንድ አስከ ምዕራፍ ሦስት ድረስ እነዚህን አስተምህሮዎች ከገለጸ በኋላ በምዕራፍ አራት «በተጠራችሁበት መጠራት እንደሚገባ ትመላለሱ ዘንድ እለምናችኋለሁ ይላል (ኤፌ. 4:1)።

በሌላ አባባል ጳውሎስ «ለቤተ ክርስቲያን እንደሚገባ ሕይወት ትኖሩ ዘንድ እለምናችኋለሁ» ማለቱ ነበር። ስለሆነም ባህርያችንን ሰጥሪያችን እንደሚገባ አድርገን መግራት አለብን። «እንደሚገባ» የሚለው ቃል (ከተተረጎመበት የግሪክ ሥርወቃሉ አንጻር) በመርህ መመራትን የሚያሳይ ነው። ይህ ቃላችንንና ተግባራችንን ሚዛናዊ አድርገን መመላለስ እንዳለብን የሚያሳይ ነው።

በሌላ አነጋገር ቃላችንና አረማመዳችን ወይም እምነታችንና አኗኗራችን አንድ ዓይነት መሆን አለበት ማለት ነው። ይህ የተጠራንበት ሕይወት ነው። ወደ ክርስቶስ ወይም ወደ ቤተ ክርስቲያን የተጠራንበት ሕይወት ራሳችንን ብቻችንን የምና ከናውነው አይደለም። ጥሪያችንን ያገኘነው በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት በጸጋ ነው።

ጥሪያችን ይዘን የምንቀመጠው ነገር ሳይሆን የምንኖረው ሕይወት ነው። በግለኝነትና በክስተቶች ላይ በተመሰረተ መንገድ መኖር የለብንም። የዚህ ዓይነቱ ሕይወት ጊዜያዊና ብቃት የጎደለው ሕይወት ነው። ይህ ከውጭ ወደ ውስጥ ራስን ለመለወጥ የሚደረግ ጥረት ነው። ይህ ለሁኔታዎች የሚሰጥ ምላሽ እንጂ ከውስጥ የሚፈልቅ አይደለም። ይህ ጌትነት የሌለበት አምልኮ፣ የወንድማማች ፍቅር የሌለበት ሀብረት፣ መስዋዕት የሌለበት አገልግሎት ነው።

በሌላ በኩል ወንጌሉን መኖር ማለት ከሌሎች ጋር ባለማቋረጥ መመላለስ ነው። ይህ ከውስጥ ወደ ውጭ የሚካሄድ የመንፈሳዊ ግኝት ሂደት ነው። በዚህ ሂደት ውስጥ የእግዚአብሔር ቃል፣ መንፈሱና ህዝቡ ተዋሂደው ይሰውጡናል። አካሉ አብሮ በመኖርና በማደግ ጥሪውን በአንድነት ያረጋግጣል።

ደህንነት ወደ ቅድስና ይመራል። አማኞች መዳናቸውን በሚፈጽሙበት ጊዜ በቅድስና ያድጋሉ። መዳን ማለት ወደ መንግሥተ ሰማያት ለመግባት የሚያስችል ትኬት እንደመግዛት መታየት የለበትም። ይህ ወደ አንድ አይነት ህይወት እንድንመጣ የተሰጠን ግብዣ ነው። ይህ ህይወት ሃላፊ፣ ያሁንና የወደፊት ገጽታዎች አሉት። ጳውሎስ በጽሁፎቹ ሁሉ ደህንነት ያለፈ ክስተት፣ ያሁን

እውነታና የወደፊት ተስፋ - «ያለፈ እና ገና ያልደረሰ» - እንደሆነ አስረድቷል።

ይህም ማለት በተወሰነ አስተሳሰብ፣ አይታ፣ ማዳመጥ፣ ድርጊትና እውነት ሌሎችን በመቀላቀል መዳናችንን እንፈጽማለን ማለት ነው። በዚህ ጊዜ ቤተ ክርስቲያን የእግዚአብሔር የመዳን ዓላማዎች የሚፈጸሙባት መንፈሳዊ ስፍራ ትሆናለች።

የቤተ ክርስቲያን ተግባራዊ ፍች

ለመጠራታችን እንደሚገባ መመላለስ ምን እንደሆነ በትክክል ለመረዳት እንድንችል አሁንም ለቤተ ክርስቲያን ወደሰጠነው የሚሠራ ትርጉም እንመሰስ። «ቤተክርስቲያን ይቅርታ የተደረገ ላቸው ቅዱሳን ወንጌሉን የሚኖሩባት ስፍራ ናት።» ይህ ምን ማለት እንደሆነ አንዳንድ ቁልፍ ቃላትን በማብራራት ለማስረዳት እንሞክራለን።

ቤተ ክርስቲያን

ቤተ ክርስቲያን እግዚአብሔር ውስጣቸው ሕያው ሆኖ በሚኖረውና በሚሠራው በክርስቶስና በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ማደር አማካኝነት የጠራቸው ሰዎች ስብስብ ነች። አኛ ከዓለም ተጠርተን የወጣን፣ በአንድነት የተጠራን ሰዎች ነን።

ስፍራ

ቤተ ክርስቲያን በአንድ ቦታ የምትወስን ሕንጻ አይደለችም። ይልቁንም ቤተ ክርስቲያን «የማህበራዊ ግንባታ መንፈሳዊ እውነታ» ነች። ለክርስቶስ ጌትነት የቤተ ክርስቲያንን ሕይወት፣ ዓላማና ማንነት የሚቆጣጠረው ይኸው የማህበራዊ ግንባታ መንፈሳዊ እውነታ ነው።

ዓለም አቀፋዊና ዘላለማዊ የሆነ መንግስት አካል ነን። የደህንነታችን ታሪክ ብዙ ሺህ ዓመታትን ያስቆጠረና ወደ አንድ ፍጻሜ የሚደርስ ነው። ቤተክርስቲያን አሁን፣ እንዲሁም ለወደፊት እንደ መንግሥት የምትታይ ገጽታ ናት። (አሁን እንዲሁም ወደፊትን የሚሰውን) የሥነ-መለኮት ምሁር የሆኑት ጆርጅ ኤልደን ላድ «የወደፊትና አሁን»⁶ ሲሉ ገልጸውታል። ይህ ማለት በ«መሀል» ጊዜያት⁷ ውስጥ

⁶ George Eldon Ladd, The Presence of the Future (Grand Rapids: Eerdmans, 1974) ተመልከት።

እንደምንኖር የሚያሳይ ነው። ፍጹምናው ያልተጠናቀቀ የአሁን፤ የወደፊትና የፍጹም መንግሥት ነዋሪዎች ሆነን በጊዜያት መካከል እንኖራለን። ቤተክርስቲያን በክርስቶስ የሰማያዊ መንግሥት ምድራዊ ስብስብ ሆና ትኖራለች።

ይቅርታ የተደረገላቸው

በአንድነት የተሰባሰብነው ጥሩ ሰዎች ወይም አዋቂዎች ስለሆንን ሳይሆን በእግዚአብሔር ጸጋ የዳንን ኃጢአተኞች ስለሆንን ነው። እንደ ቅዱሳን ኃጢአተኞች መሆናችን አናቆምም። እማኞች ክላሪማዊ ሰው የሚለየው ኃጢአት የሌለበት በመሆኑ ሳይሆን፤ ንስሐ ለመግባት፤ ይቅርታን ለማግኘት የኃጢአትን ልማድ ለመለወጥ የሚያስችል የእግዚአብሔር የስርየት መሥዋዕት የተሰጠው በመሆኑ ነው።

ሐዋርያው ዮሐንስ እንደጻፈው፤ ይቅርታ አንደተደገላቸው ኃጢአተኞች ኃጢአት ልንሠራ እንችል ይሆናል (1ኛ ዮሐ.2:1-6 እንብብ)። ነገር ግን ቃሉን ለመታዘዝና በእውነተኛነት ኃጢአታችንን ለመናዘዝ የምንጠነቀቅ ከሆነ፤ አዳዲስ የጽድቅ ልማዶችን በማዳበር በይበልጥ እንደ ክርስቶስ መመላለስ እንችላለን። ውድቀትን የምንለየው በመናዘዝ ነው። ወደ ኃጢአት የወሰዱንን የሐሳብና የድርጊት ልማዶች የምንቀይረውም በዚሁ መንገድ ነው። ቤተ ክርስቲያን በነዛዜ በመስቀሉ ስር እንደ ኃጢአተኛ ትሰባሰባለች።

ቅዱሳን

አሁንም በክርስቶስ እየዳንና በመንፈስ ቅዱስ እየተቀደሰን የምንኖር ኃጢአተኞች ነን። ደህንነት እግዚአብሔር ይቅርታ የተደረገለት ማህበረሰብ በሚገኝበት ቤተ ክርስቲያን ውስጥ የሚሠራው የበፊት፤ ያሁንና የወደፊት እውነታ ነው።⁷ ሁሉም በክርስቶስ ወደ ሚጠናቀቅበት መጨረሻ የሚገለግለው ትረካ እካል ነን።

⁷ Gordon Fee, The First Epistle to the Corinthians, E.E. Bruce, ed., The New International Commentary on the New Testament (Grand Rapids: Eerdmans, 1987), 16.

⁸ Stanley Hauerwas, A Community of Character (South Bend, Ind.: Univ. of Notre Dame, 1981).

ተጓዥ ነዋሪዎች

ወደ መጭው መንግስት የምንጓዝ የዚህ ዓለም ጊዜያዊ ነዋሪዎች ነን። ተጓዥ ነዋሪዎች ነን ስንል የእግዚአብሔርን የማዳን እቅድ በተሳታፊነት እንፈጽማለን ማለታችን ነው። ይህ መንግሥት ራሳችንን የምናስቀምጥበት የማይንቀሳቀስ ነገር ወይም በመንግስት ላይ ሥልጣን ኃይል እንዳላቸው ሆነን በራሳችን ትሎታ የሚንኖርበት መንግስት አይደለችም። በእርሱ ላይ ኃይል እንዳለው ሁሉ በራሳችን ጊዜ እውን ልናደርገውም እንችል። ወንጌሉ የምንኖርለትን መዳን ይነግረናል። ክርስቶስ እስኪመጣ ድረስ እግዚአብሔር ጸጋውንና ሰላሙን የሚያንጸባረቁ የተቤገዩ ማህበረሰቦችን ማሳደግ እንደሚገባ ይጠይቃል። ቤተ ክርስቲያን ሕይወታችንን በመለወጥ ክርስቶስን እንድንመስል በሚያስችሉ ነዛዜዎችና ማህበረሰቦች እማካኝነት መዳናችንን የምንፈጽምበት ስፍራ ነች።

ወንጌል

አሁን በክርስቶስ ሰላም እንዳለ የሚያስረዳ የምሥራች ይዘናል። ቤተ ክርስቲያን በመስቀሉ እማካኝነት የተሠሩና የተለወጡ ሰዎች የሚገኙበት ናት። እነዚህ ሰዎች የክርስቶስን ሕይወት፤ ሞትና ትንሳኤ ለማክበርና ለማወጅ ይሰባሰባሉ።

እያንዳንዱ እማኝ ተጠርቶ የተቀላቀለበት ቤተ ክርስቲያን ሕይወት-ስጪ እካል ናት። ቤተ ክርስቲያን እኛ ልንቆጣጠራት ወይም ልናመርታት የምንችል ነገር አይደለችም። ቤተ ክርስቲያን እካል ናት። ከዚያም በላይ የክርስቶስ እካል ናት። ከክርስቶስ ጸጋ ውጭ የዚህ እካል ክፍል የመሆን መብት የለንም።

በክርስቶስ እካል ውስጥ እኔነት ስፍራ የለውም። የነገሮች ሁሉ ባለቤትና ተቀባይ ክርስቶስ ነው።

ቤተ ክርስቲያን እግዚአብሔር የሚፈልገውን ዓይነት የምትሆነው ይህ እውነት ሲገባን ብቻ ነው። ከዚህ በኋላ ወደ ቤተ ክርስቲያን የምንሄደው ፍላጎታችንን ለማሟላት ወይም አእምሮአችንን ለመመላት አይሆንም። ወደ ቤተ ክርስቲያን የምንሄደው የሁሉም ጌታ የሆነውን ለመገናኘትና ለእርሱ ለመገዛት ይሆናል።

ምዕራፍ ሦስት

መጽሐፍ ቅዱሳዊ ማህበረሰብን መምራትና መቅረጽ

በመንፈስ ጀምራችሁ አሁን በሥጋ ትፈጽማላችሁ? ገላ. 3:3

ባለፈው ምዕራፍ እግዚአብሔር በመንፈሳዊ ማህበረሰብ ውስጥ እንዴት ሊቀርጽ እንደሚችል ተመልክተናል። እኛ ተጠርተን የወጣን? በአንድነት የተጠራን ሰዎች ነን።

ነገር ግን ይህ ማለት ምን ማለት ነው? ይህ አባባል በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ያለንን ማንነትና የምናከናውነውን ተግባር እንዴት ሊሰውጥ ይገባል? ለዚህ የሚፈለገው ምን ዓይነት አመራር ነው?

በምዕራቡ ዓለም ውስጥ ከሚታተሙ የቤተ ክርስቲያን እድገትና የአመራር መጻሕፍት አንዱን ብታነሳ በአብዛኛው ጭብጡ በአፈጻጸም ላይ የሚያተኩር ሆኖ ታገኘዋል። ይህም እንዴት የበለጠ መሥራትና የበለጠ ውጤት ማግኘት እንደሚቻል የሚያሳይ ነው። እንደ ውጤታማነት፣ ኃይልና ምርታማነት የመሳሰሉ ቃላት የአመራርን እሴቶችና ግቦች ይገልጻሉ። ስለ መንፈሳዊ ቀረጽ ብዙ ነገር አይነሳም።

እንግዲህ ጳውሎስ ለገላትያ ሰዎች ያቀረበውን መልስ የማይሻ ጥያቄ ማንሳቱ ጠቃሚ ነው። «በመንፈስ ጀምራችሁ አሁን በሥጋ ትፈጽማላችሁ?» (3:3)። ይህንን ጥቅስ ከቤተ ክርስቲያናችሁ አውድ አንጻር አጠኑት።

- ⌘ ቤተ ክርስቲያናችሁ አፈጻጸም ተኮር ናት ወይስ በመንፈስ የተቀረጸች?
- ⌘ ግቦቻችሁን ለመምታት የምትሞክሩት በሰው ጥረት ነው ወይስ በመንፈስ ቅዱስ ኃይልና ምሪት?
- ⌘ ቤተክርስቲያናችሁ በመንፈስ ቅዱስ የምትቀረጽ ማህበረሰብ ትሆን ዘንድ መስወጥ ያለባቸው ነገሮች ምንድን ናቸው?
- ⌘ ግቦቻችሁ ልምምዶቻችሁን የሚቀርጹት እንዴት ነው?

በመንፈስ ቅዱስ የተቀረጸ ማህበረሰብ አዲስ ማንነት፣ እውነታና ተግባር አለው።

አዲስ ማንነት

በመንፈስ ቅዱስ የተቀረጸ ማህበረሰብ የሚፈጠረው በሰው ማንነት ወይም ስጦታዎች ሳይሆን በኢየሱስ ክርስቶስ ሕይወት፣ ሞትና ትንሳኤ ነው።

አንዲት ቤተ ክርስቲያን በእውቀቱ፣ በልምዱ ወይም በስጦታዎቹ ብቻ በሚመራ ማዕከላዊ መሪ ዙሪያ የምትሰባሰብ ከሆነ፣ የቤተ ክርስቲያኒቱ ማንነት በመሪው ፍላጎትና የራስ ግምት ላይ የተመሠረተ ይሆናል። እንዲህ አይነቷ ቤተ ክርስቲያን በአፈጻጸም ላይ የምታተኩር ትሆናለች። በአፈጻጸም ላይ ማተኮር ሲባል ዕቅድና ግምገማዋ በሰው ጥረት ላይ ያተኩራል ማለታችን ነው። የቤተ ክርስቲያኒቱ ስኬት ወይም ውድቀት የሚለካው በቤተ ክርስቲያኒቱ መጠን፣ እዳዲስ በሚጨመሩ ሰዎች ቁጥር፣ በሙዚቃውና በመሳሰሉ ይሆናል። ማንነት የሚለካው በሰልጣን፣ በኃይልና በአፈጻጸም ይሆናል።

የአፈጻጸሙ ትኩረት በእግዚአብሔር ላይ ሳይሆን በሰው ላይ መሆኑን አስታውሱ። ብዙ መጋቢያን የቤተ ክርስቲያናቸው ማንነት በነርሱ አምባል እየተቀረጸ መሆኑን አይቀበሉም። ይሁን እንጂ የብዙ አብያተ ክርስቲያናት ማንነት በዚህ መልኩ እየተቀረጸ ነው።

ለምሳሌ ያህል፣ ሰዎች ቤተ ክርስቲያናችሁን የሚገልጹት እንዴት ነው? ሰዎች የዋና መጋቢውን ስም ተጠቅመው (የፓስተር እገሴ ቤተ ክርስቲያን በማለት) ቤተ ክርስቲያናቸውን በሚገልጹበት ጊዜ በአእምሯቸው ውስጥ ቀይ መብራት ብልጭ ማለት አለበት።

እንዲህ ዓይነት መሪዎች ብዙውን ጊዜ መሪነቱን የሚያከናውኑት ብቻቸውን ነው። ጳውሎስ ይህንን ጉዳይ በ1ኛ ቆሮንቶስ መልእክቱ ውስጥ ገልጾታል።

ወንድሞቼ ሆይ፣ በመካከላችሁ ክርክር እንዳሰ ስለ እናንተ የቀሰኤ ቤተሰቦች አስታውቀውኛልና። ይህንንም አለሁ። እያንዳንዳችሁ፣ እኔ የጳውሎስ ነኝ፣ አኔስ የእጵሱስ ነኝ፣ እኔ ግን የኬፋ ነኝ፣ አኔስ የክርስቶስ ነኝ ትላላችሁ። ክርስቶስ ተከፍሱልን? ጳውሎስ ስለ እናንተ ተሰተላችሁ? ወይስ በጳውሎስ ስም ተጠመቃችሁ? (1ኛ ቆሮ. 1:11-13)።

ጳውሎስ ለገላትያ ሰዎች እንዲህ ነበር ያለው። «ሞኞች አትሁኑ (ገላ. 3:1-4 እንብብ)። የጀመራችሁት በራሳችሁ ብርታት አልነበረምና በዚህ መንገድ አትፈጽሙ።» ይህ የእናንተ፣ የአፈጻጸማችሁ ወይም ስለራሳችሁ ያላችሁ ግምት ጉዳይ አይደለም።

እንደ መሪዎችና ምእመናን ማንነታችን በክርስቶስ መስቀል አለ በት። ጳውሎስ፣ «ከክርስቶስ ጋር ተሰቅዬአለሁ። እኔም አሁን ህያው ሆኜ አልኖርም። ክርስቶስ ግን በእኔ ይኖራል» ብሏል (ገላ. 2:20)። በመንፈስ ቅዱስ በተቀረጸ ማህበረሰብ ውስጥ ማንነታችን ከእኔነት (የግልም ሆነ የጋራ) ወደ ሙስቀሉ ይቀየራል።

በዋናው መሪ ማንነትና ለጠቃሚዎች ዘራያ ለመንጠልጠል፣ ለራሴ ያለኝን ግምት ከፍ ለማድረግ፣ ፍላጎቴን ለማርካት ወይም እውቀቴን ለማሳደግ ሳይሆን ከወንድሞቼና እህቶቼ ጋር ለክርስቶስ ጌትነት አብረን እንድንገዛ በመፈለግ ወደ ቤተ ክርስቲያን እሄዳለሁ። የክርስቶስ አካል በመሆን በመስቀሉ ሥር እንገናኛለን። በዚህ ጊዜ ሰዎች ለክርስቶስ ሕይወት፣ ሞትና ትንሳኤ በሚኖሩበት ጊዜ ምን ሊከሰት እንደሚችል የሚያሳይ ሕያው ምስክር ይሆናሉ።

ቤተ ክርስቲያን ለራስ በሚሰጥ ግምት ዘራያ እንድትሰባሰብ በምናደርግበት ጊዜ ምእመናን በተናጠል በሰው ጥረት ለመኖር እየሞከሩ የብቸንነትና የአቅምየለሽነት ሕይወት እንዲኖሩ እንፈርድባቸዋለን። በመጽሐፍ ቅዱሳዊ ማህበረሰብ ውስጥ አማኞች ሁሉ ለቅዱሳት መጻህፍት እውነትና በመካከላቸው ለሚሠራው መንፈስ ቅዱስ በመገዛት በአንድነት ያድጋሉ። ማንነታችን ሲለወጥ የእኛም እውነታ ደግሞ ይለወጣል።

አዲስ እውነታ

ቤተ ክርስቲያን በአፈጻጸም ላይ በምታተኩርበት ጊዜ የሚያሳስቡንን ነገሮች የሚመራው የሰው ልጅ ተፈጥሮ ይሆናል። በዘራያችን ደሉትን ዓለማዊ ባህል እሴቶችና ዘዴዎች እንከተላለን። ይህም የንግድ፣ የሰብአዊነት፣ የዘማዊነትና የግለሰባዊነት እሴቶች የበረከቱበት ነው። የዚህ ዓይነት የእውነታ ግንዛቤ ራሳችንን በምንረዳበትና ራሳችንን በምንገልጽበት ሁኔታ ላይ የተመሠረተ ነው። ይህ ሌላውን የመምሰል ጉዳይ ነው። ዓለምን እንመሰላለን።

ከዚህ በሚለይ ማህበረሰብ ውስጥ ግን እውነታ የሚመሠረተውና የሚቀረጸው በመንፈስ ቅዱስ ነው። ቤተ ክርስቲያንም ቅድስት ስፍራ ትሆናለች። መንፈስ ቅዱስ በግል በአማኝ ሕይወት በጋራ ደግሞ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ በመሥራት ንጹህና ቅዱስ ያደርጋቸዋል።

ቅድስና ከደህንነት ጋር የተያያዘ ነው። የሚመጣውም ደህንነትን ተከትሎ ነው። በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ደህንነትና ቅድስና የምንኖራቸው ለጠቃሚዎች እንጂ የምንሸምታቸው ሽቀጦች አይሆኑም። ጽድቅ በሀብትነት የምይዘው ነገር ሳይሆን የምንኖርለት ነገር

ይሆናል። ምእመናን በተሰባሰቡበት ማህበረሰብ ውስጥ በምድር ላይ በየትም ስፍራ ሊላክ የማይችል ነገር በመንፈስ ቅዱስ መገኘት እውን ይሆናል። በዚህ ዓይነት በእግዚአብሔር መንፈስ እንለወጣለን፣ አዲስ እንሆናለን።

አዲስ ስንሆን፣ ማንነታችንና እውነታችን ሲለወጥ፣ ተግባራችንም ይለወጣል።

አዲስ ተግባር

አፈጻጸም ላይ ባተኮረች ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ተግባሩ አፈጻጸም ነው። ተግባሩን ለማከናወን የተለያዩ መሣሪያዎችን፣ ህግጋትንና ደንቦችን እንጠቀማለን። በማዘናናት፣ በማግባባትና በመፈጸም ተግባራችንን እንወጣለን።

በአምልኮና በብከት አማካኝነት የሚከናወኑ አገልግሎቶች የሚሰኩት «ምን አገኘሁበት?» በሚል ስሴት ይሆናል። ሰዎች ጥሩ ሰሜት ተስምቶኛል ብለው ያስቡና ይህ ለሁሉም ሰው የሚበጅ ነው ከሚል ድምጻዊ ላይ ይደርሳሉ። በአፈጻጸም ላይ የሚያተኩሩ አብያተ ክርስቲያናት ሰዎች ትንሽ ጊዜ በመስጠት የሚሳተፉበትን መንገድ ለመፈለግ በማሰብ፣ በማቀድና በማስታወቅ ከፍተኛ ጊዜ ያጠፋሉ። ይህንንም የሚያደርጉት ከዕለት ተዕለት የሥራ ጊዜያት፣ የእግር ኳስ ልምምዶችና የግል የቤተሰብ ጊዜ ጋር ውድድር ውስጥ መሆናቸውን ከግምት ውስጥ በማስገባት ነው።

መጋቢዎችና ሠራተኞች አዳዲስና አስደሳች አገልግሎቶችን ለመጀመር የሚሰጡት የተሰመደው ምክንያት የሥራ ብዛት ወይም ጥድፈያ የተሞላ ሕይወት ነው። በምሽት ፕሮግራሞች ወይም በአዘቦት ቀናት ውስጥ በሚካሄዱ ፕሮግራሞች ላይ የሚገኙ ምእመናን ቁጥር በሚቀንስበት ጊዜ የተሰመደው ማብራሪያ «ሕይወታችን በጥድፍያ የተሞላ ነው» የሚል ነው። (ለምሳሌ ያህል፣ የአገልግሎት ቡድኖችን እ.አ.አ. በ2001 በአሜሪካ ውስጥ ስምንት አብያተ ክርስቲያናትን አገልግሎ ነበር። በዚህ ጊዜ እያንዳንዱ ቤተ ክርስቲያን የእነርሱ አካባቢ ከሌላው አካባቢ በላይ ሥራ እንደሚበዛበት አደርገው ይናገሩ ነበር።)

በሥራ ተጠምዶ ጊዜ ማጣት በመንፈስ ቅዱስ የሚመራ ማህበረሰብ ሳይሆን በአፈጻጸም ላይ የሚያተኩር ዓለም እሴት ነው። ይህ የበለጠ ግልጽ የሚሆንልን እግዚአብሔር ሰላምበት እረፍት የሰጠውን ጥሪ ስናስታውስ ነው። «ሰድስት ቀን ሥራ ይሠራል። በሰባተኛው ቀን ግን የእረፍት ሰንበት ነው። የተቀደሰ ጉባኤ ይሆንለታል። ምንም

ሥራ እትሠሩም። በምትኖሩበት ሁሉ ስለግዚአብሔር ሰንበት ነው» (ዘሌ. 23:3)።

እግዚአብሔር አመለካከታችንንና የጊዜ አጠቃቀማችንን ለማስተካከል ይፈልጋል። እንደ ሌሎች ሰዎች ሁሉ ሥራ የሚበዛባቸው ሰዎች በጣም አስፈላጊ ነው ብለው የሚያስቡትን ተግባር ብቻ ይፈጽማሉ። በእፈጻጸም ላይ ያተኮረ ተግባር ጊዜንና ስኬትን የሚለካው ማግኘት እንደሚያስፈልግ ሸቀጥ ነው። እኛ የምንሸምተውን ነገር ነን። ደግሞም የምንቆጣጠረው ነገር ይመስል ጊዜን ስለማሳለፍ፣ ስለማጥፋትና ስለመጠቀም እንናገራለን።¹

ከዚህ በተቃራኒ ማንነቱንና ተግባሩን በእፈጻጸምና በውጤታማነት ሳይሆን በቅድስና የሚለካ ማህበረሰብ አለ። በቤተ ክርስቲያን ውስጥ እግዚአብሔር እምብዛም አይጣደፍም። በሙያ ማበልጸጊያ ውስጥ እንዳለን ሁሉ እኛን የመምራት፣ ፍጹም የማድረግና የመስወጥ ተግባሩን ያከናውናል። ክርስትና በረዥም የጊዜ ሂደት ልንማረው የሚገባን የጥበብ ሥራ፣ የምናድግበት ልማድና ልምምድ፣ የምንመራበትም ቃስ እግዚአብሔር፣ መንፈስ ቅዱስና እርስ በርሳችን ያለንበት እምነት ነው።²

ከደንበኛና ዘዴዎች ባሻገር ተግባራችን መቀረጽ ያለበት እውነትና በጸጋ ነው። በህግጋት ከመተዳደር ይልቅ በመንፈስ ቅዱስ ፍሬና ስጦታዎች እንተዳደራለን።

ባህርያችን የሚቀረጸው ሰብቶችን በምናደርገው ጥረት ሳይሆን በኑዛዜ፣ በንብሐና በይቅርታ አማካኝነት እንዳችን ለሌላችን ራሳችንን ስንሰጥ ነው።

የምናከናውነው ተግባር ሁሉ ስለማንነታችንና ስለ እውነታው ባለን አዲስ ግንዛቤ የሚገዛ ነው። አዲሱ ማንነታችን በመስቀሉ መቀረጻችን ሲሆን፣ እዲሱ እውነታችን ደግሞ በመንፈሱ የተሠራን መሆናችን ነው። «ከጨለማ ወደሚደነቅ ብርሃን የጠራችሁን የእርሱን ሰንነት እንድትነገሩ የተመረጠ ትውልድ፣ የንጉሥ ካህናት፣ ቅዱስ ህዝብ፣ ሰርስቱ የተለየ ወገን ናችሁ» (1ኛ ሔጥ. 2:9)።

¹ Philip Kenneson, *Life on the Vine* (Downers Grove, Ill.: InterVarsity, 1999), 116-17.
² Stanley Hauerwas, "discipleship as a Craft, Church as a Disciplined Community," *The Christian Century*, 1 October 1991, 881-84.

በመንፈስ ቅዱስ የተቀረጸ አመራር

በመንፈስ ቅዱስ የምትመራ ቤተ ክርስቲያን በመንፈስ ቅዱስ የተቀረጸ አመራር ሊኖራት ይገባል። እብዛኞቹ እብያተ ክርስቲያናት የሚጠቀሙበት አመራር መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚያዘው እይደለም። መጽሐፍ ቅዱስ የክርስቶስ እካል የተሰየደ ስጦታዎች እንዳሉትና እብረው እንደሚሠሩ ያስረዳል። መሪዎች የእግዚአብሔርን ራእይ የሚቀበሉ፣ የወቅቱን እውነት የሚለዩ፣ ዳርቻዎችን የሚወስኑና የሚጠብቁ፣ ማህበረሰቡን የሚያሳድጉና መንጋውን የሚመግቡ አገልጋዮች ናቸው። እንዲህ ዓይነት መሪዎች መንጋውን የሚጠብቁና የሚያስታጥቁ እረኞች ናቸው (ዮሐ. 20:28)።

በእፈጻጸም ላይ ያተኮረ አመራር በሥልጣንና ኃይል ሳይ ያተኮራል። መጽሐፍ ቅዱስ ትኩረት የሚሰጠው ግን በእገልግሎት፣ በስጦታዎችና በባህርይ ሳይ ነው። በእፈጻጸም ላይ ባተኮረና በመንፈስ ቅዱስ በተቀረጸ አመራር መካከል ያለው ንጽጽር በዮሐንስ ወንጌል ውስጥ ተብራርቷል።

ስለዚህም በዮሐንስ ደቀ መዛሙርትና በአይሁድ መካከል ስለ ማንጸት ክርክር ሆነ። ወደ ዮሐንስም መጥተው፣ መምህር ሆይ፣ በዮርዳኖስ ማዶ በአንተ ጋር የነበረው እንተም የመሰከርህላት አነሆ እርሱ ያጠምቃል። ሁሉም ወደ እርሱ ይመጣሉ አሉት። ዮሐንስ መለሰ እንዲህ ሊል፣ ከስማይ ካልተለጠው በቀር ለው አንዳች ሊቀበል አይችልም። እናንተ፣ እኔ ክርስቶስ አይደለሁም። ነገር ግን ክእርሱ በፊት ተልዩአለሁ እንዳልሁ ራሳችሁ ትመለከሩልኛላችሁ። መሸራይቱ ያሰቸው እርሱ መሸራ ነው። ቆሞ የሚለማው ሚዜው ግን በመሸራው ድምጽ እጅግ ደስ ይሰዋል። እንግዲህ ይህ ደስታዬ ተፈጸመ። እርሱ ሊልቅ እኔ ግን ላንሰ ያስፈልጋል (ዮሐ. 3:25-30)።

በእፈጻጸም ላይ ባተኮረና በመንፈስ ቅዱስ በተቀረጸ አመራር መካከል ያለው ልዩነት የሚታየው በመሪው ማንነት ነው። እንደኛው እስፈጻሚ ሲሆን፣ ሌላኛው እገልጋይ ነው።

ራስህን በመጥምቁ ዮሐንስ ቦታ አስቀምጥ። ዮሐንስ በእገሩ የመጀመሪያው አጥማቂ ነበር። ከእርሱ ሌላ እልንበረም። በዚህ ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ ወደርሱ መጥተው «እያሱን ያንተን ገበያ እየወሰደ ነው» አሉት። የዮሐንስ ደቀ መዛሙርት መምህራቸው ታላቅ እንዲሆንላቸው ይፈልጉ ነበር። በእፈጻጸም ላይ በሚያተኩር የቤተ ክርስቲያን ግንዛቤ የመጋቢው ወይም የመሪው ምስል ሁሉንም ነገር ነው። እንዳንደች ትሁትና ተንከባካቢ ጥሆን የሚያሳይ ምስል ይቀርጽላታል። ሌሎች ደግሞ ወደር የሌለው ጀግና አድርገው

ያቀርቡታል። ያም ሆነ ይህ ዋናው ከተወዳዳሪዎቹ በላይ መሆኑ ነው።

የመጥምቁ ምላሽ ግን ለኛ ትምህርት የሚሰጥ ነው። «አሉ ሊልቅ እኔ ግን ላንስ ያስፈልጋል» ነበር ያለው።

ደስታችሁ የቱጋ ነው? የአገልግሎታችሁ ዓላማ ምንድነው? ሌሎች ወንጌላውያን አብያተ ክርስቲያናትንና በአካባቢያችሁ ያሉትን አገልግሎቶች ምን ያህል ታግዛላችሁ? ትፎካከራላችሁ ወይስ ትተባበራላችሁ? አፈጻጸም መስኪያንና ንጽጽርን ይጠይቃል። «እንዲት ቤተ ክርስቲያን የመዝሙር ቡድን ካላት እኛ ከዚያ የተሻለ መመሥረት አለብን። በዚህ መወዳደር ካልቻልን የተሻለ የወጣቶች ወይም የላጤዎች አገልግሎት መጀመር አለብን።»

መሪ እንደጀግና

ቤተ ክርስቲያን የጀግና ቅዱሳን መድረክ በምትሆንበት ጊዜ ቤተ ክርስቲያን መሆኗ ይቀርና ቲያትር ቤት ትሆናለች።

ከብዙ አመታት በፊት የቀድሞው የከባድ ሚዛን ቦክስኛ ስለነበረው መሀመድ አሊ አንድ ታሪክ ሰምቼ ነበር። ታሪኩ የጀግኖችን የወሽት ጀብደኝነት ያሳያል።

ቦክስኛው ወደ ውጭ አገር ለውድድር ለመሄድ በአውሮፕላን ተሳፍሮ ነበር። አስተናጋጁ መሀመድ አሊ የጉዞ ቀበቶውን እንዳ ሳጠለቀ በመመልከት፣ «አውሮፕላኑ ሊነሳ ሰሰሆነ እባክዎትን ቀበቶዎን ያጥልቁ» ትሰዋለች።

መሀመድ አሊም፣ «ጀግና ቀበቶ ማጥለቅ አያስፈልገውም» ሲል መሰለላት። አስተናጋጁም፣ «ጀግና አውሮፕላን አያስፈልገውም» ስትል መሰለችለት።

ቤተ ክርስቲያን ተወዳዳሪ የሌላቸው ጀግኖች አያስፈልጓትም። እግዚአብሔርም እንዲህ አይነት ሰዎችን አይፈጥርም። እኛው ነን ለመሪዎቻችንና ለቤተ ክርስቲያኖቻችን ጎጂ በሆነ መንገድ የምንፈጥራቸው። አያንዳንዱ መጋቢና አገልጋይ መሪ ሊኖረው የሚገባው ተገቢው አመለካከት በ1ኛ ቆሮ. 3:4-6 የተመሰከተው ነው።

አንዱ፣ እኔ የጳውሎስ ነኝ፤ ሁለተኛውም፣ እኔ የአጽሎስ ነኝ ቢል ለዎች ብቻ መሆናችሁ አይደለምን? አጽሎስ እንግዲህ ምንድር ነው? ጳውሎስስ ምንድር ነው? በአነርሱ እጅ ያመናችሁ አገልጋዮች ናቸው። ለአያንዳንዳቸውም ጌታ እንደሰጣቸው ያገለግላሉ። እኔ ተከልሁ፤ አጽሎስም አጠጣ። ነገር ግን እግዚአብሔር ያሳድግ ነበር።

መንፈሳዊ እድገትን የሚሰጠው እግዚአብሔር እንጂ ሰው አይደለም።

መሪ እንደ አገልጋይ

ከጀግና መሪ በተቀራኒ በመንፈስ ቅዱስ የተቀረጸ መሪ ከምንም ነገር በላይ አገልጋይ ነው። ይህ መሪ እግዚአብሔር አስፈልገዋለሁ ከሚል ሐሳብ በመራቅ አገልግሎቱን ይጀምራል። የምናገለገለው በጌታችን ደስታና ስጦታ ነው። ሁሉም የአርሱ ጸጋ ነው።

ከታች በተመለከተው ሠንጠረዥ ውስጥ በአፈጻጸም ላይ ባተኮረና በመንፈስ ቅዱስ በተቀረጸ መሪ መካከል ሰላሉት ልዩነቶች የተጠቀሰውን አንብቡ። የእግዚአብሔር ቃል መሪዎች ከዓለም ተለይተው እንዲቆሙ ይጠራቸዋል።

ክሊያሌ ዓመታት በፊት በቴክሳስ (አሜሪካ) በተዘጋጀ አንድ የመጋቢያን ሰብሰባ ላይ ይህንኑ አሳብ እየተናገርኩ ነበር። በአረፍት ስለት አንድ ወጣት ወደኔ መጥቶ፣ «አሞኛል» በማለጽ ተናገረች።

«ይህ ችግር በአንተ ላይ እንዲፈጠር ስላደረግኩ አዝናሰሁ» አልኩት።

«አይደለም። የታመምኩት በአፈጻጸም ላይ ስላተኮረ መሪ የተናገርኩው ሁሉ ስለሚመለከተኝ ነው... የምማርበትም ስነመለኮት ኮሌጅ የሚያሰሰጥኝ አንደዚህ አንድሆን ነው!» ሲል መለሰልኝ።

በአፈጻጸም ላይ ያተኮረ አገልግሎት አንድትሰጡ በሚያስችል መንገድ ይሆን የሰለጠናችሁትና ያደጋችሁት? አብያተ ክርስቲያናትን በአንድ ሰው ዙሪያ ክማሰባሰብ ይልቅ በመንፈስ ቅዱስ በተቀረጸ ማህበረሰብ የጋራ ስጦታዎች ዙሪያ ልናሰባሰባቸው ይገባል።

አብያተ ክርስቲያናትን ወደ እግዚአብሔር ባህርይ ለመምራት በኢየሱስ ክርስቶስ ሕይወት፣ ሞትና ትንሳኤ የተቀረጹ መሪዎች ያስፈልጉናል። ሰዎችን በእግዚአብሔር ዙሪያ ለማሰባሰብ እንድንችል ከእግዚአብሔር መንፈስ የሆነ አይታ፣ ማዳመጥ፣ አስተሳሰብና አደራረግ መክተል ይኖርብናል።

በአፈጻጸም ላይ ያተኮረና በመንፈስ ቅዱስ የተቀረጸ አመራር ንጽጽር

በአፈጻጸም ላይ ያተኮረ መረ...	በመንፈስ ቅዱስ የተቀረጸ (አገልጋይ) መረ...
የጥያቄዎችን ሁሉ መልስ ማወቅ አስቦት	ሞላማፈረጥ ይጠይቃል። «እውነቱን መሰሉ በሙሉ አላውቅም፤ ነገር ግን በእግዚአብሔር ጸጋ አብረን እውነቱን ልናውቅ፣ ልንታዘዝና ልናድግ እንችላለን» የሚል አስተሳሰብ አለው።
እርግጠኛ መሆን አለበት	እርግጠኛ ባይሆንም በእምነት ይኖራል።
መቆጣጠር አለበት	ለትምህርትና ለእድገት ሁኔታዎችን ያመቻቻል።
አንድ ማዕከላዊ ተምሳሌት ሆኖ ይሠራል	ለዎችን ወደ ክርስቶስ የሚጠቁም ሞዴልና መለመር የሚለቅ አስገልጋይ ነው።
ከእርሱ የተሻለ እውቀት ወይም ችሎታ ያላቸው ሰዎች በቀላሉ ያሰጉታል። እሉም ሌሎችን ያስጋል። ምክንያቱም ማንነቱ የተመሠረተው ምስሉን ወይም አፈጻጸሙን በመጠበቅ ላይ ስለሆነ።	ሌሎች እንዲያድጉና እንዲያገለግሉ ያስ ታጥቃቸዋል።
ከለተቶችን ይከታተላል! ለህተቶችን ይለካል፤ እጋለጣለሁ በሚል ስጋት ጥፋቶችን ይደብቃል።	ችግር የሚፈጥሩትን መዋቅራዊ ጉዳዮች ይከታተላል። ጋጢአትን ለመናዘዝ ፈቃደኛና ዝግጁ ነው።
ባመዛኙ ብቻውን ይሠራል።	ተደጋጋሪ የሆነ ቡድን ይገነባል።
በማዕረግ ወይም በለፍራ ስልጣንን ይለካል፤ ይጠይቃልም። «እኔኮ መጋቢ ነኝ» ወይም «ዶክተሬት ያለኝ ለውኮ ነኝ» ይላል።	ጥሪን ይከተላል። በእግዚአብሔር ክብር ለጠታዎችን ያውላል። «እኔ ላንሊ... ያስፈልጋል» የሚል አመለካከት አለው።

የእእምሮ ለውጥ

«ንስሐ» መግባትን የሚያመለክተው የግሪክ ቃል «ሜታኖያ» የሚል ነው። የዚህ ቃል ቀጥተኛ ፍቺ «እእምሮን መለወጥ» ማለት ነው። እንደ ግለሰብ ሽማግሌት ፍላጎታችንን ለማሟላት ወይም እውቀትን ለማግኘት የምንፎካክር ሳንሆን ለኢየሱስ ክርስቶስ ጌትነት በጋራ ለመሰጠትና ለመገዛት የምንለባለብ ቅዱስ ሕዝብና ቤዛዊ ማህበረሰብ

መሆን ይጠበቅብናል ቅዱስ ሕዝብ ማለት ምን ማለት እንደሆነ ለመረዳት የእእምሮ መለወጥን ይጠይቃል።

መሪዎች ምእመናቸውን ሊያለሰጥኑና ቤተ ክርስቲያናቸውን በቤዛዊ ማህበረሰብነት ሊያሳድጉ የሚችሉት እንዴት ነው? ታሪካዊ፣ ቤዛዊ፣ ማህበረሰባዊ፣ ተደጋጋፊና ዘላለማዊ የሆነውን መማርና መተግበር ይገባል።

በታሪክ ቅኝት ላይ ተመሥርቶ ማሰብና መሥራት

በየእመቱ ሜታኖያ በሚል መጠሪያ የተሰየመው እገልግሎታችን መንፈሳዊውና የአመራር እድገትን ለማበረታታት ለወጣት መጋቢ ባልና ሚስቶች ከከተማ ወጣ ብለው የሚዝናኑበትን በርካታ የትምህርት ፕሮግራም በየዓመቱ ያዘጋጃል። በዚህ ዓይነቱ ፕሮግራም ላይ በየጊዜው ስንለባለብ የሌላ ቤተክርስቲያን መጋቢዎች ከሚስቶቻቸው ጋራ በመሆን የሚያገለግሉበትን ቤተክርስቲያን ሁኔታ እንዲናገሩ እናደርጋለን።

ብዙውን ጊዜ ጥንዶቹ ታሪካቸውን የሚጀምሩት ከቤተ ክርስቲያናቸው መመሥረት ጋራ እያይዘው ነው። ለምሳሌ «ሁሉም ነገር የተጀመረው በ1997 ነው...» ይላሉ።

ንግግራቸውን ተክትሎ ለላሳለፉት ጥሩና መጥፎ ጊዜያት ከተለ በለቡት መጋቢዎች ጥያቄዎች ይቀርቡላቸዋል። ቤተ ክርስቲያን የተለያዩ በዓላትንና ሥነ-ሥርዓቶችን በማዘጋጀት እግዚአብሔር ያደረገላትን ሁሉ እንድታስታውስ እናበረታታለን።

እንዳንድ ጊዜ ጥንዶቹን ለምን ታሪካቸውን ከ«1997» እንደ ጀመሩ እጠይቃቸዋለሁ።

በዚህ ጊዜ ግራ እንደመጋባት ብለው ቀና በማለት ይመለከቱኝና፤ «ምክንያቱም ቤተ ክርስቲያናችን የተመሠረተችው በዚህ ዓመት ነው» ይሉኛል።

ከዚህም የሚከተሉትን በሚመለሉ የጥያቄና መልስ ውይይቶች እመራቸዋለሁ።

«ቤተ ክርስቲያናችሁ የቤተ እምነት (ዲኖሚኔሽን) አካል ነች። አይደለም እንዴ?»

«ኃች።»

«ታዲያክ ቤተ እምነታችሁ ከ100 አመታት በላይ አስቆጥሯል። አይደለም?»

«ልክ ነው።»

«ቤተ እምነታችሁ ከዚያ በላይ ረዥም ዕድሜ ያለው ሥነ-መስክ ታዊ ትውፊት ይከተላል?»

«አዎ።»

«ያ ትውፊት ደግሞ ሥልጣኑን የሚወስደው ከመጽሐፍ ቅዱስ ነው።»

«አዎ።»

«ብሔራዊ ኪዳን ወይስ ከብሉይ ኪዳን?»

«ከሁለቱም።»

«እንግዲህ ታሪካችሁ መጀመር ያለበት ከመቼ ነው?»

«4000 ዓመተ ዓለም አካባቢ ከክርስቶስ ልደት በፊት...»

ለበርካታ ወጣትም ሆኑ ቆየት ላሉ መጋቢያን ይህ አዲስ አስተሳሰብ ነው። በእግዚአብሔር ባህርይ ዙሪያ ራሷን የምትቀርጽ ቤተ ክርስቲያን ሙሉውን ታሪክ መናገር አለባት። ራሳችንን ቀጣይነት ባለው የእግዚአብሔር የማዳን ታሪክ ውስጥ ማኖር አለብን። ከራሳችን ዘመናዊ ገጠመኝ፣ ፍላጎቶች፣ ወይም አስተሳሰቦች ያለፈ የደህንነት ታሪክ ከሌለን እኛው በፈጠርነው የማስታረቅ አስተሳሰብ መዋጣችን የማይቀር ነው። ማንነታችንን ማስቀመጥ ያለብን ከራሳችን ባለፈ ታላቅ ትረካ ውስጥ ነው።

ይህ የእግዚአብሔርን ትልቅነትና የኛን ትንሽነት ያስታውስናል። ታሪኩን የምንጀምረው ከአብርሃም ነው። ወደ ቤተ ክርስቲያናችን በምንደርስበት ጊዜ እኛን አስፈላጊ ስለሚያደርገው ነገር ጤናማ አመለካከት ይኖረናል። ይህም የእግዚአብሔር ጸጋ እንጂ የኛ መልካም ሥራ አስመሆኑ ነው።

እግዚአብሔር ከዓለም ፍጥረት በፊት ጀምሮ ያውቀን ነበር። አምላካችን የአብርሃም፣ የይስሐቅና የያዕቆብ አምላክ ነው። የጀመርነው በብዙ ሺህ አመታት ውስጥ አውነተኛነቱን ያረጋገጠውን እምነት በመከራና በስደት ካስተላለፉልን ወንዶችና ሌቶች ረዥም ሰልፍ ነው። እኛ በዕብራውያን ምዕራፍ 11 ውስጥ ከተጠቀሱት ቅዱሳን ጋር የሚያገናኝ ጥሪ አካል ነን። የዕብራውያን ጸሐፊ

ስለነዚህ ቅዱሳን ሲናገር እንደ ደመና በዙሪያችን መኖራቸውን ይነግረናል (ዕብ.12:1)። የቤተ ክርስቲያናችሁ ታሪክ ምንድነው?

ቤዛዊ አስተሳሰብና ተግባር

የኛ ያሆነው ታሪክ የደህንነት ታሪክ ነው። ይህም ማለት በክርስቶስ መሥዋዕት የዳኑትን ስዎች ማሳደግ አሰብን ማለት ነው።

በወንጌላት ውስጥ የምንመለከተው የክርስቶስ ታሪክ ይህ ነው። ይህ በመልአክቶች ሁሉ ውስጥ ጳውሎስ ያስተላለፈው መልአክት ነው። እኛ በጸጋ የዳንን ኃጢአተኞች ነን። ስመስማት፣ ምላሽ ስመስጠትና በክርስቶስ ስመሰውጥ መቻላችን ራሳችን እንደ ኃጢአተኞች ከመመልከታችን ጋር በቀጥታ የተገናኘ ነው። የጠፋው በግ፣ የጠፋው ሳንቲም (ድሪም) እና የጠፋው ልጅ ታሪኮች የሚያውጠነጥኑት በዚህ ሐሳብ ላይ ነው። ስመገኘት መመዘኛው መጥፋት ነው። በጎልጎታ በክርስቶስ የማዳን ሥራ ተገኝተን የርሱ ሆነናል።

ማህበረሰባዊ አመለካከት ማሰብና መተግባር

በፍጥረት መጀመሪያ ላይ እግዚአብሔር «ሰው ብቻውን ይሆን ዘንድ መልካም አይደለም» (ዘፍጥ. 2:18) ሲል ሰው ሰሌሎች መፈጠሩን አመልክቷል። ቤተ ክርስቲያን ተጠርተው የወጡ ስዎች ህብረት ነች። የምናደርገው ነገር ሁሉ ስዎችን መቅረጽ ነው። ይህም ክርስቶስን በሚመስል ማንነት ወይም ደግሞ ይህን ዓለም የሚመስሉ ነጋዴዎችን መቅረጽ ሊሆን ይችላል።

እናንተ ግን ከጨለማ ወደሚደነቅ ብርሃን የጠራችሁን የእርሱን በጎነት እንድትነግሩ የተመረጠ ትውልድ፣ የንጉሥ ካህናት፣ ቅዱስ ሕዝብ፣ ለርስቱ የተለየ ወገን ናችሁ። እናንተ ቀድሞ ወገን አልነበራችሁም፤ እሁን ግን የእግዚአብሔር ወገን ናችሁ፤ እናንተ ምህረት ያገኛችሁ አልነበራችሁም፤ እሁን ግን ምህረትን አግኝታችኋል። ወዳጆች ሆይ፣ ነፍስን ከሚዋጋ ሥጋዊ ምጭ ትርቁ ዘንድ እንግዶችና መጸተኞች እንደመሆናችሁ እለምናችኋለሁ (1ኛ ጴጥ. 2:9-11)።

ቤተ ክርስቲያን ስእርቅና ስመንፈሳዊ ሰውጥ የእግዚአብሔር ወኪል ናት። እግዚአብሔር የፈጠረን ሰራሱና ሰሌሎችም እንድንሆን ነው። አብ፣ ወልድና መንፈስ ቅዱስ እንድ እንደሆኑ ሁሉ እኛም እንድ እንድንሆን ጸልዮልናል። በእህዱ ስለሰነት ውስጥ አብሮነትና መቀባበል እንጂ ፉክክር የለም።

³ Stephen E. Fowl, Engaging Scripture (Malden, Mass.: Blackwell, 1998), 81.

የአዲስ ኪዳን አስተሳሰብ ደህንነትና ደቀ መዝሙርነት በቤተ ክርስቲያን ውስጥ አንዱ የሚያመለክት ነው። ወንጌላትና መልእክቶች ሁልጊዜም እማኞች የጋራ ሕይወት ሕብረት እንዳላቸው ያሳያሉ። ቤተ ክርስቲያን የምንደርሳት ስፍራ ሳትሆን የምንኖራት ሕይወት ናት። ይህም ሕይወት ሰመጠራታችን የተገባ ሊሆን ይገባል። ይህ ደግሞ እምነት ሌሎችን እንደሚፈልግ ያሳያል።

ክርስቲያን የሚቀረጸው በቤተ ክርስቲያን ውስጥ እማኞች ተሰብስበው በአንድነት ለእግዚአብሔር ቃል፣ ለመንፈስና ለእርስ በርሳቸው ሲገዙ ነው። ይህ ጭብጥ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በሚገባ የተብራራ ሊሆን፣ በተለይ በአዲስ ኪዳን ውስጥ ስለ «እርስ በርሳችን» የተሰጠ ግልጽ ትእዛዛት አለ። የእርስ በርስ ትእዛዛት መቀባበልንና ጋርዮሽን የሚያሳዩ ናቸው። ሐዋርያው ጳውሎስ እንደ ክርስቶስ አካል የተሳሰሩ አባላት የሚገኙባትን ቤተ ክርስቲያን ለመጥቀስ ሲል ይህንን ሐረግ በተደጋጋሚ ይጠቀማል። የክርስቶስ ተከታይ መሆን ማለት የሌሎች አካል መሆን ነው። ጳውሎስ እንደገለጸው፣ «እንዲሁ ብዙዎች ስንሆን በክርስቶስ አንድ አካል ነን። እርስ በርሳችንም እያንዳንዳችን የሌላው ብልቶች ነን» (ሮሜ 12:5)።

እማኞች እርስ በርሳቸው እንዴት አብረው ሊኖሩ እንደሚገባ ምሪት የሚሰጡ ሃያ ስምንት ጥቅሶች በአዲስ ኪዳን ውስጥ አሉ። በሠንጠረዥ እንደተመለከተው በእመሰካክታችን፣ በመስጠታችንና በሥራችን እርስ በርሳችን ልንዛመድና ከመክፋፈልም ልንቆጠብ ይገባናል።

እርስ በርሳችን እንዴት መኖር እንዳለብን

እመስካክታችን እርስ በርስ መቀባበል (ሮሜ 15:7) እርስ በርስ በሰላም መኖር (ማር. 9:50) እርስ በርስ መስጣጣት (ሮሜ 12:10) እርስ በርስ ደግ መሆን (ኤፌ. 4:32) እርስ በርስ መቀባበል (ሮሜ 12:5) እርስ በርስ መበረታታት (1ኛ ተሰ. 5:11) እርስ በርስ ህብረት ማድረግ (1ኛ ዮሐ. 1:7) እርስ በርስ መተሳሰብ (1ኛ ቆሮ. 12:25) እርስ በርስ መከባበር (ሮሜ 12:10) እርስ በርስ መዋደድ (ዮሐ. 13:34) እርስ በርስ የዋህ መሆን (ሮሜ 12:16)	መስጠት ኃጢአትና መናዘዝና አንዱ ሰሌላው መጸሰይ (ያዕ. 5:16) እርስ በርስ መታገስ (ኤፌ. 4:2) እርስ በርስ ይቅር መባባል (ኤፌ. 4:32) እርስ በርስ ሰላምታ መስጣጣት (ሮሜ 16:16) እርስ በርስ በሰላም መኖር (ሮሜ 12:16) እርስ በርሳችሁ ተጠባብቁ (1ኛ ቆሮ. 11:33) አንዳችሁ የሌላውን እግር አጠቡ (ዮሐ. 13:14)
ሥራችን እርስ በርሳችሁ ተከባበሩ (ቆላ. 3:16) አንዳችሁ የሌላውን ሽክም ተሸከሙ (ገላ. 6:2) እርስ በርሳችሁ ተማማሩ (ሮሜ 15:14) እርስ በርሳችሁ ተቀባበሉ (1ኛ ጴጥ. 4:9) አንዱ ሌላውን ያገልግል (ገላ. 5:13) እርስ በርሳችሁ እውነትን ተነጋገሩ (ኤፌ. 4:25) እርስ በርሳችሁ በፍቅር ተያዩ (ዕብ. 10:24)	ማስጠንቀቂያችን አንዱ በሌላው ላይ አይፍረድ (ሮሜ 14:13) እርስ በርሳችሁ አታጉረምርሙ (ዮሐ. 6:43)

የእርስ በርስ ትእዛዛት ወደ ቅድስና የሚወስዱን መስመሮች ናቸው። ቤተክርስቲያን እነዚህን ትእዛዛት በምትፈጽምበት ጊዜ ባህርይዋ ይለ

ወጣል። ደህንነትና ቅድስና የሕይወት ዘይቤዋ ይሆናሉ። እነዚህ ለሌሎች የምናደርጋቸው ተግባራት አብያተ ክርስቲያኖቻችንን ብቻ ሳይሆን ትዳራችንን፣ የልጅ አስተዳደራችንን፣ እንዲሁም ሥራችንን ይለውጣሉ። ቤተ ክርስቲያን በሰብከት፣ ለመበለቶች፣ ለድሆችና ለታሰሩት እንክብካቤ በማድረግ ለእግዚብሔር ጸጋና ፍትህ ምስክር ትሆናለች። ስለ ፍላጎቶቻችን በአዲስ መንገዶች ማየትና ማለብ እንጀምራለን። ልክ እግዚአብሔር እንደሚመለከት በመመልከት በክርስቶስ እርስ በርሳችን ፍላጎታችንን እናሟላለን።

በመደጋገፍ ማለብና መተግበር

የብሉይና አዲስ ኪዳን አመራር ሞዴል በመደጋገፍ ላይ የተመሠረተ ነው። እግዚአብሔር ሙሴንና አርንን፣ ነገሥታትንና ካህናትን፣ ነቢያትንና መሳፍንትን ጠርቷል። ክርስቶስ 12 ደቀ መዛሙርትን ጠርቶ ሁለት ሁለት አድርጎ ልኳቸዋል። ሐዋርያው ጳውሎስ ለአገልግሎት ሲጓዝም ሆነ ሲመራ ሁለት ወይም ሦስት አባላት ያሉትን ቡድኖች ያካትት ነበር። በዚህ አይነት ነበር በሄደበት ስፍራ ሁሉ አማኞችን የሚያስታጥ ቃቸው። «ወንጌላችን በጋይልና በመንፈስ ቅዱስ በብዙ መረዳትም እንጂ በቃል ብቻ ወደ እናንተ እልመጣምና። በእናንተ ዘንድ ስለ እናንተ እንዴት እንደነበርን ታውቃላችሁ። ደግሞ እናንተ ቃሉን በብዙ መክራ ከመንፈስ ቅዱስ ደስታ ጋር ተቀበላችሁ። እኛንና ጌታን የምትመስሱ ሆናችሁ» (1ቴሲ. 5-6)።

የመጽሐፍ ቅዱስ መርህ በመደጋገፍ፣ በጋራ መገዛትና በጋራ ዓላማ ጥበብና ብርታት እንደሚገኙ የሚያመለክት ነው። እኛ ከአንድ ራስ ሥር ያሉ ክፍሎች ድግግሞሽ ሳንሆን አካል ነን። እያንዳንዱ የአካል ክፍል ዋጋና ዓላማ ያለው ነው።

የሰለጠነው ግን በዚህ መንገድ አይደለም። የምናስታጥቀው ቡድኖችን ሳይሆን ግለሰቦችን ነው። በጋራ መወያየትን ሳይሆን የግል መነባካብን እናስተምራለን። በአውቀት ላይ እንጂ በባህርይ ላይ ትኩረት አናደርግም፤ አፈጻጸምን እንጂ ታማኝነትን አንለካም።

በመጋቢው ባህርይና ክህሎቶች ዙሪያ የሚገነቡ አብያተ ክርስቲያናት ለውድቀት የሚዳረጉ ይሆናሉ።

ምክንያታዊ ባልሆኑ ግኝቶችና ከባድ በሆኑ ተግባራት የተከበበው መጋቢ አምባገነናዊ ቁጥጥርን ወይም ዴሞክራሲያዊ መቻቻልን ለመምረጥ ይገደዳል። ነገር ግን እነዚህ ሁለቱም መጽሐፍ ቅዱሳዊ አይደሉም። ሁለቱም አመራር አይደሉም። ሁለቱም ማለቂያ-የለሽ

የሆነውን የባህላችንን የሽማችነት ፍላጎት የማስተካከል አቅም የላቸውም።

ለምሳሌ ያህል፣ በቤተ ክርስቲያን የእምልኮ ስልት ላይ የሚካሄደውን ግጭት አለቡ። በዚህ ግጭት ዙሪያ የሚነሱትን አመለካከቶችና ክርክሮች ስትመለከቱ ክርክሩ የሚካሄደው እግዚአብሔርን ባማከለ ጉዳይ ላይ ሳይሆን በግለሰቦች ምርጫ በእምልኮ እቅድና በሚሰበሰበው ሕዝብ ፈላጎት ላይ ነው። ነገር ግን ቤተ ክርስቲያን የሚያስፈልጓት የቃሉና የዝማሬው ዓላማ አማኞችን ወደ እግዚአብሔር ባህርይና ወደ የክርስቶስ ሥራ መምራት ያስፈልጋል የሚል ግንዛቤ መሪዎች ሲኖራቸው ይገባል። እምልኮ ኃጢአተኞች በክርስቶስ ጌትነት ሥር በጋራ የሚሰባሰቡበት ነው።

በዘላለማዊነት እመለካከት ማለብና መተግበር

ቤተ ክርስቲያን በወደፊት ላይ ያተኮረች ማህበረሰብ ናት። እኛ ገና እውን ያልሆነውን የወደፊት ተስፋ የምናውጅ «የደረሰና ገና ያልተፈጸም» የእምነት ማህበረሰብ ነን። በዕብራውያን መልእክት ውስጥ እንደተጠቀሱት የእምነት ጀግኖች እኛም ወደ ዘላለማዊ ፍጻሜ የሚያመራ ታሪክ አካል ነን። «እነዚህ ሁሉ አምነው ሞቱ፤ የተሰጣቸውን የተስፋ ቃል ገና አላገኙምና፤ ዳሩ ግን ከሩቅ ሆነው አየትና ተሳሰሙት፤ በምድሪቱም እንግዶችና መጽተኞች እንዲሆኑ ታመኑ» (11:13)።

ለዘላለም የተፈጠርን በመሆናችን ለምድር እንግዶችና መጽተኞች ነን። ጳውሎስ እንደጻፈው፣ «ክርስቶስን ተስፋ ያደረግነው ለዚህ ሕይወት ከሆነ ከስው ሁሉ ምስኪን ነን» (1ኛ ቆሮ. 15:19)።

የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ምእመናኖቻቸው በታሪካዊ (ወደፊት በመመልከት) መንገድ እንዲያስቡ መርዳት አለባቸው። መሪዎችም ራሳቸው ለወደፊት እኩል ትኩረት መስጠት አለባቸው። ቤተ ክርስቲያን አልፋና አሜጋ፣ መጀመሪያና መጨረሻ ወደ ሆነው መመልከት አለባቸው።

በዚህ አጭር ሥነ-መለኮታዊ መሠረት በመመራት እግዚአብሔር እንዴት የቤተ ክርስቲያንን ግጭት እንድንጠባበቅ፣ እንድንከላከልና እንድናስታርቅ እንደሚፈልግ እንመለከታለን።

ሁሉም ግጭት አመራርን የሚመለከትበት ምክንያት

በቅርቡ አንዲት ክርስቲያን የሥነ-ባህርይ ባለሙያ ከአንግዲህ ክርስቲያኖችን ለማማከር የማትፈልግ መሆኗን ገልጸልኛለች። ለምን? ባልኳት ጊዜ ሦስት ምክንያቶችን ነበር የዘረዘረችልች። «ምክንያቱም ክርስቲያኖች ጤና ለማግኘት አይፈልጉም። ማንነታቸው በሽተኛ ከመሆን ጋር የተያያዘ ነው። ሁሉንም ነገር በነጻ ለማግኘት ነው የሚፈልጉት።»

«ይህ እኛ የምናገለግላቸውን አብዛኞቹን አብያተ ክርስቲያናት የሚገልጽ ይመስላል» አልኳት። ከተለያዩ ክርስቲያኖች ጋር ስገናኝና ግጭት ላለባቸው አብያተ ክርስቲያናት ስለምንሰጣቸው አገልግሎቶች በተጠየቅኩ ጊዜ ሁሉ የምስጠው የተሰመደው ቀዳሚ ምላሽ፣ «ወደ ቤተ ክርስቲያን ብትመጡ ጥሩ ነው» የሚል ነው። ግጭት ወንጌላውያን አብያተ ክርስቲያናት ባሉባቸው ቦታዎች ሁሉ የተሰመደ ነው። ለአንዳንዶች ግጭት የማንነታቸው አካል ሆኗል።

ለግጭት የምንሰጠው ምላሽ እንዴት ግጭቶችን ሊያባብስ እንደ ሚችል በሚቀጥሉት ምዕራፎች በደንብ እንመለከታለን። ባመጣች የመጀመሪያው ምላሻችን የተሳሳተ ነው። ይህ የለመድነው አሉታዊ ምላሽ ነው።

ብዙውን ጊዜ የምንሰጠው የመጀመሪያው ምላሽ ከታወቁት አራት የምላሽ አያነቶች አንዱ ይሆናል። እነዚህ አራቱ የተለመዱ ምላሾች ችልተኝነት፣ ግልጽነት ማጣት፣ ራስን የመከላከል ወይም የቁጣ ምላሾች ናቸው። እነዚህ እያንዳንዳቸው ምላሾች መጽሐፍ ቅዱሳዊ የእርቅ መርሆች የሚገድላቸው በመሆናቸው አሉታዊ ናቸው። እነዚህ እያንዳንዳቸው ምላሾች በራስ-ወዳድነት ላይ ያተኮሩና ራስን ከመጠበቅና ራስን ከፍ፣ ከፍ፣ ከማድረግ ጋር የተያያዙ በመሆናቸው ወደ ጭንቀትና ወደ ውድቀት የሚመሩ ናቸው። እያንዳንዳቸው ሰራሳቸው ላላቸው ግል ፍቅርና ሰግል እውነታዎች ሲሉ መጽሐፍ ቅዱሳዊ የሆነውን እውነትንና ፍቅርን ይልቁጠጣሉ።

ለግጭት የምትሰጠው ምላሽ ከባህሪህ፣ ከቤተሰባዊ ስርዓትህ ወይም ካደግክበት ባህል ጋር የሚዛመድ ነው። ከልጅነትህ ጀምሮ ከግጭት ጋር እንዴት እንደምትባመድና ራስህን እንዴት እንደምትጠብቅ ትማራለህ። ባመጣች ሳናስተውል በአእምሯችን ውስጥ የሚከናወኑ

የአስተሳሰብና የባህርይ አሠራሮች አሉ። እነዚህም ለማስወገድ የሚያስችግሩ ናቸው።

እነዚህ ምዕራፎች እግዚአብሔር ለግጭት ምላሽ የምትስጥባቸውን የአስተሳሰብ መንገዶች እንዴት እንድትቀይሩ እንደሚፈልግ ለመረዳት ያስችሉሃል። ራስህን በአንድ ወይም ከዚያ በሚበልጡ አሉታዊ መንገዶች ትመለከታለህ። ነገር ግን ይህ አሳብ ግልጽ እንዲሆንልህ አፈልጋለሁ። አላማችን ራሳችንን በበለጠ እንድንረዳና እንድንቀበል ማስቻል አይደለም። አላማችን ንስሐ መግባት ነው። ይህም አእምሮን መለወጥ ነው። የግጭት ምላሽህ የሐጢአትን መኖር የሚያሳይ እንጂ ግለሰባዊነትን የሚያመለክት አይደለም። ግጭት በሚፈጠርበት ጊዜ በእግዚአብሔር ላይና በሌሎች ሰዎች ላይ ሐጢአት የመፈጸም ዕድልህ ይጨምራል። በርግጥ እያንዳንዳችን ኃጢአትን እንሠራለን።

በግጭቱ ውስጥ ያለህን ድርሻና ምላሽህ እንዴት ግጭቱን የበለጠ አስከፊ እንደሚያደርገው ለመረዳት ለግጭት የምትሰጠውን የምላሽ አይነት ማወቁ አስፈላጊ ነው። ምላሽህን ማወቁ አሁንም ሆነ ወደፊት ግጭቶች ሲገጥሙህ አስተሳሰብህንና ባህርይህን እንዴት መለወጥ እንዳስብህ ለመረዳት ያስችልሃል።

መጀመሪያ ግን የቤተ ክርስቲያን ግጭት ስንል ምን ማለታችን እንደሆነ ማብራራት ይኖርብናል።